

Giới thiệu Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!

Thể loại: Ngôn tình

Ít ai biết được rằng Kiều Linh Nhi cô có một quá khứ đau buồn. Từ lúc mẹ mất cô trở nên trầm tính và trở nên lạnh lùng hơn.

Dương Gia Vĩ chính là nam chính trong câu chuyện của Kiều Linh Nhi. Anh có ngoại hình vô cùng đẹp trai nhưng tính cách thì cũng rất lạnh lùng. Anh là người nghiêm khắc với cấp dưới của mình.

Hai cùng nhau làm việc, vốn tưởng rằng tính cách lạnh lùng của họ sẽ có nhiều bất đồng quan điểm nhưng họ lại bù đắp cho đối phương những cái thiếu và họ đã vứt bỏ cái sự cao ngạo lạnh lùng của mình để đến với nhau.

Câu chuyện tình yêu mãnh liệt của họ ra sao? Mời các bạn đón đọc nhé.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nhận chức

Buổi sáng tại thành phố B, không khí và sắc trời xung quanh bao trùm hương vị và màu sắc của mùa thu. Tại quầy lễ tân của công ty "Tân Duy Phát" một đám người nhiều chuyện đang bàn tán xôn xao về trưởng phòng mới của phòng kinh doanh, hôm nay sẽ tới nhận chức. Để thỏa mãn tính tò mò mà mọi người đã tới từ sớm, đứng đây để xem mặt trưởng phòng mới. Trong lúc chờ đợi nhân vật chính ngày hôm nay xuất hiện, mọi người không ngớt lời bàn tán.

Nhân viên A: "Tôi nghe nói trưởng phòng mới là nữ, là con gái của chủ tịch tập đoàn "Kiều Anh", tập đoàn lớn nhất cả nước".

Nhân viên B: "Vậy sao cô ấy còn tới đây làm việc? tập đoàn nhà cô ấy lớn như vậy không làm việc ở đó mà chạy tới đây làm gì chứ? ". Một nhân viên khác nói xen ngang: "Tôi còn nghe nói cô ấy là nữ nữa đấy, vô cùng xinh đẹp, có điều tính cách vô cùng lạnh lùng và kiêu ngạo, là một người khó gần". Người bên cạnh tiếp lời: "Cô ấy vừa xinh đẹp, con nhà quyền quý, lại còn tốt nghiệp trường đại học A, tất cả mọi thứ tốt đẹp đều có cả thật khiến người khác không khỏi ngưỡng mộ". Mọi người đều gật đầu đồng ý với lời nhận xét vừa rồi có người còn nói thêm: "Điều kiện tốt như vậy, có sao cô ấy lại tới đây làm việc chứ? thật khó hiểu, với số tài sản của nhà họ Kiều đủ cho cô ấy sống cả đời xung sướng ". Trong lúc mọi người đang bàn tán sôi nổi thì cách đó không xa vang lên giọng nói lạnh lẽo: "các người tụ tập ở đây bàn tán cái gì? Còn không mau đi làm việc đi? Có biết giờ là mấy giờ rồi không hả? Đây là công ty chứ không phải nơi cho mấy người buồn chuyện". ngừng một lát Dương Gia Vĩ nhìn đám nhân viên đang ngơ ngác nhìn anh ta, không ai nói gì cứ ngẩn ra nhìn chằm chằm, Dương Gia Vĩ quát lên: "Còn không mau đi làm việc đi, đứng ngây ra đó làm cái gì? ". Sau khi đám nhân viên nghe Dương Gia Vĩ nói hết câu lập tức hoàn hồn, nhanh nhẹn gật đầu đáp: "Vâng, thưa sếp", mọi người vừa định rời đi, thì nhân vật mà họ chờ đợi này giờ lại xuất hiện ở cửa công ty. Một cô gái có vóc dáng thon gọn, khuôn mặt thì nhỏ nhắn xinh xắn, mái tóc buộc cao kiểu đuôi ngựa, trên người mặc bộ đồ công sở với chiếc quần tây màu đen, kết hợp với chiếc áo sơ mi trắng mặc bên trong và chiếc áo vét đen mặc bên ngoài, dưới chân đi một cao gót chùng năm phân, thêm vào đó là nước da trắng ngần khiến cô càng trở nên xinh đẹp đến mê người. Cô xải bước chậm rãi về phía quầy lễ tân, sự xuất hiện của cô khiến mọi người ở đây dùng toàn lực chú ý đặt lên người cô, trong đó có cả Dương Gia Vĩ từ lúc cô xuất hiện anh như bị điểm huyệt, đứng nguyên vị trí nhìn cô không chớp mắt. Cho tới khi cô tới bên cạnh quầy lễ tân cất giọng lãnh đạm nói: "Tôi có hẹn trước với Tổng giám đốc của mất người làm phiên cô báo lại với anh ta là tôi đã tới". Mọi người nghe thấy giọng nói của cô phát ra, liền thu hồi hồn phách của mình trở về. Dương Gia Vĩ cũng rất nhanh lấy lại phong độ của mình, trên mặt thể hiện sự lạnh lùng, cao ngạo như xưa. Nhân viên quầy lễ tân nhanh chóng đáp lại cô: "Cô là cô Kiều phải không ạ! sếp tổng của chúng tôi ở bên đó cô có thể theo ngài ấy lên phòng bàn công việc", vừa nói người lễ tân vừa đưa tay về hướng Dương Gia Vĩ đứng cách đó không xa, cùng đám nhân viên đang nhìn chằm chằm về hướng này. Kiều Linh Nhi gật đầu với người lễ tân và nói: "cảm ơn, tôi biết rồi". Nói xong liền quay người xải bước về đám người đứng gần đó, cô bước tới trước mặt Dương Gia Vĩ: "Tôi đã tới". Kiều Linh Nhi chỉ nói một câu ngắn gọn mà không có phần giới thiệu hay chào hỏi bất cứ ai, kể cả Dương Gia Vĩ. Dương Gia Vĩ cũng thêm quan tâm tới cô chỉ xoay người rời đi và bỏ lại một câu: "Đi theo tôi". Kiều Linh Nhi đi theo bên cạnh Dương Gia Vĩ một đôi trai tài gái sắc sánh bước bên nhau đi vào thang máy, thật là một hình ảnh tuyệt đẹp, có điều trên khuôn mặt ai cũng có vẻ lạnh lùng và kiêu ngạo riêng của mình, làm cho không khí xung quanh thật ảm đạm. Mọi người dõi mắt nhìn theo mãi tới khi thang máy vừa mới đóng cửa thì lại rộ lên bàn tán: "thật là một cô gái xinh đẹp, còn xinh đẹp hơn trong tưởng tượng của tôi nữa". Nhân viên nam phòng kinh doanh tiếp lời: "Từ nay mỗi ngày tôi đều được làm việc với cô ấy, ngày ngày được ngắm nhìn dung nhan xinh đẹp của cô ấy, thật là một động lực to lớn để làm việc". Một nhân viên khác nói xen: "Hai người họ thật xứng đôi, lại có tính cách giống nhau nữa chứ"... Mọi người xôn xao một hồi, rồi ai nấy đều quay về phòng làm việc.

Ở tầng cao nhất của tòa nhà, Dương Gia Vĩ dẫn Kiều Linh Nhi vào phòng làm việc của mình: "Cô ngồi đây đợi một lát, tí nữa chúng ta có một cuộc họp, giới thiệu cô với mọi người", vừa nói Dương Gia Vĩ vừa ngồi vào bàn làm việc của mình, bật máy vi tính lên và bắt đầu làm việc của mình. Kiều Linh Nhi nghe Dương Gia Vĩ nói xong cũng không để tâm, chỉ an nhiên ngồi xuống ghế sofa cầm báo lên đọc. Hai người cứ im lặng như vậy, không ai nói với nhau câu gì căn phòng trở nên yên tĩnh. Chỉ có tiếng gõ bàn phím của Dương Gia Vĩ và đôi lúc có tiếng lật báo của Kiều Linh Nhi. Tiếng gõ cửa vang lên phá tan sự yên tĩnh của căn phòng, Dương Gia Vĩ mắt không rời khỏi màn hình cất giọng nói: "Vào đi". Người bước vào là trợ lý của anh ta, vừa đẩy cửa vào thì thấy trên ghế sofa xuất hiện một cô gái, vô cùng xinh đẹp đang thư thái đọc báo, làm anh ta nhất thời cả người như bị điện giật cứng đờ quên cả mục đích tới đây. Dương Gia Vĩ thấy trợ lý không nói gì, đành ngừng đầu lên thấy trợ lý đang nhìn Kiều Linh Nhi một cách đắm đuối. Dương Gia

Vĩ: " sao còn đứng ngây ra đó, có việc gì thì nói nhanh đi? ". Nghe thấy giọng nói của Dương Gia Vĩ, trợ lý mới thu hồi tầm mắt của mình quay sang trả lời: " Thưa sếp, mọi người đã tới đông đủ đang đợi người qua đó, tiến hành cuộc họp". Dương Gia Vĩ nhẹ gật đầu: " Tôi biết rồi, cậu ra ngoài trước đi tôi sẽ qua sau", nói xong Dương Gia Vĩ sắp lại tài liệu trên bàn, tất máy tính đứng lên chuẩn bị ra ngoài, thấy trợ lý vẫn đứng tại chỗ nhìn Kiều Linh Nhi, anh cất giọng nói: " Còn đứng ngây ra đó làm gì? không mau ra ngoài đi". Trợ lý nghe vậy lập tức gật đầu xoay người bước nhanh ra ngoài. Dương Gia Vĩ bước tới bên chỗ Kiều Linh Nhi ngồi cất giọng nói: " Theo tôi qua phòng họp". Kiều Linh Nhi này giờ vẫn im lặng, thậm chí chưa từng ngẩng đầu lấy một cái, nghe thấy Dương Gia Vĩ nói xong, cô liền đặt tờ báo xuống, ngẩng đầu nhìn anh ta một cái rồi đáp: " Đi thôi", hai người cùng nhau đi tới phòng họp của công ty.

Trong phòng, mọi người đã tới đông đủ, Dương Gia Vĩ và Kiều Linh Nhi vừa đẩy cửa bức vào, tất cả con mắt của mọi người đều nhìn về phía họ. Dương Gia Vĩ ngồi ở chiếc ghế chính giữa của chiếc bàn họp nhân viên các bộ phận ngồi hai bên chiếc bàn. Kiều Linh Nhi ngồi phía tay phải gần Dương Gia Vĩ, từ lúc cô bước vào mọi người ai cũng nhìn cô chăm chăm, nhưng cô không hề để ý đến ai cả, cứ ngồi yên trên ghế, mắt nhìn xuống mặt bàn, không ngẩng lên lấy một cái.

Dương Gia Vĩ thấy mọi người ai cũng để ý đến cô, bèn ho khan hai tiếng rồi nói: " Hôm nay, tôi triệu tập cuộc họp này là để giới thiệu với mọi người, trưởng phòng kinh doanh mới của công ty chúng ta", vừa nói Dương Gia Vĩ vừa đưa tay về phía Kiều Linh Nhi, Kiều Linh Nhi liền đứng dậy, đảo mắt xung quang phòng họp, mặt không đổi sắc cất giọng nói: " Tôi là Kiều Linh Nhi, trưởng phòng mới của phòng kinh doanh". chỉ một câu giới thiệu ngắn gọn của Kiều Linh Nhi cũng đã khiến cả phòng sôi nổi hẳn lên, mọi người vô tay nồng nhiệt, tiếng xì xào, to nhỏ, hẳn không cần Kiều Linh Nhi giới thiệu gì nhiều vì ai cũng đã tìm hiểu thông tin về cô. Dương Gia Vĩ cũng biết điều này: " Cũng không có vấn đề quan trọng gì, cuộc họp kết thúc tại đây, mọi người trở về phòng làm việc đi. Mọi người nhanh chóng rời đi, trong phòng chỉ còn lại Dương Gia Vĩ và Kiều Linh Nhi vẫn ngồi yên tại chỗ, qua chừng mười phút sau Dương Gia Vĩ mới mở lời: " Tôi biết cô là con gái cưng của chủ tịch tập đoàn Kiều Anh và cũng là em gái ngoan của bạn thân tôi Kiều Nhất Hùng, nhưng tôi nói cho cô biết tôi trước giờ công tư phân minh, dù cô là ai, có thân phận như thế nào, nếu mắc lỗi tôi cũng sẽ xử lý như những nhân viên khác, không hề nương tay, vậy nên cô tốt nhất nên làm việc nghiêm túc cho tôi". Kiều Linh Nhi thấy Dương Gia Vĩ nói vậy, ngẩng đầu lên nhìn anh ta chăm chăm một hồi sau đó trả lời: " Tôi trước nay chưa từng nhờ cậy vào tập đoàn Kiều Anh để làm bất cứ điều gì, vậy nên tôi mới tới đây làm việc, tôi không muốn dựa dẫm vào ai, tôi muốn tự lực của mình xây dựng sự nghiệp của mình và làm những việc mình thích, tôi đã vào đây là cấp dưới của anh thì sẽ làm theo những gì anh giao phó xuống, nếu mắc lỗi tôi cũng sẽ tự chịu trách nhiệm mà không cần ai phải giúp đỡ hay lấy thân phận của mình ra làm khó anh". Dương Gia Vĩ thấy Kiều Linh Nhi nói với giọng điệu khẳng định và sắc mặt nghiêm túc như vậy liền nói: " Mong cô nhớ kĩ những lời nói vừa rồi của mình và tôi nói cho cô biết, dựa vào cô mà muốn làm khó tôi sao? cô nghĩ mình là ai? Dương Gia Vĩ tôi trước giờ chưa từng bị ai làm khó". ngừng một chút Dương Gia Vĩ lại nói tiếp: " Cô ra ngoài đi trợ lý của tôi sẽ dẫn cô đi tham quan công ty để làm quen với môi trường sau đó sẽ dẫn cô tới phòng làm việc của mình, cô muốn chuyển đồ của mình thì cho người mang tới và sắp xếp luôn trong ngày hôm nay đi, sáng mai chính thức tới làm việc". Kiều Linh Nhi nghe xong, đứng dậy đẩy cửa ra ngoài trợ lý đã chờ sẵn bên ngoài, thấy Kiều Linh Nhi vừa bước ra thì lập tức tinh thần phấn chấn hẳn lên, nhanh chóng dẫn cô đi tham quan xung quanh, được đi cùng người đẹp trợ lý không hết lời giới thiệu tí mĩ từng nơi trong công ty, mục đích kéo dài thời gian được ở cùng cô, cuối cùng hai người tới phòng kinh doanh, mọi người trong phòng thấy hai người bước vào thì nhao nhao cả lên, tất cả nhân viên trong phòng đều chạy lại vây xung quanh Kiều Linh Nhi, chào hỏi cô và tự giới thiệu về bản thân mình. Kiều Linh Nhi chỉ gật nhẹ đầu coi như chào hỏi sau đó nói: " Mọi người về chỗ làm việc đi, tôi chỉ tới đây xem một chút thôi, mai tôi sẽ đi làm chính thức". nói xong cô và trợ lý cùng nhau đi vào phòng làm việc dành cho trưởng phòng. Trong phòng có đặt một cái bàn làm việc, một cái kệ sách, cả căn phòng được bố trí đơn giản. Kiều Linh Nhi cho người chuyển toàn bộ những thứ mà trưởng phòng cũ để lại đi, thay toàn bộ đồ mới, sắp xếp mọi thứ theo phong cách của mình.

Sắp xếp mọi thứ xong xuôi, Kiều Linh Nhi bắt taxi về nhà, vẫn như thường ngày chỉ có cô và má trần ngồi ăn cơm. Trong lúc ăn, má trần hỏi thăm cô vài câu: " Hôm nay, con đi tới công ty rồi sao? mọi thứ tốt chứ? có thiếu thốn gì thì nói má kêu người mua qua cho con?". Má trần hỏi liên tục mấy câu liền, Linh Nhi đã quen với kiểu nói chuyện kiểu này của bà nên cô cũng bình tĩnh trả lời lại: " mọi chuyện rất tốt, con đã thay đổi toàn bộ đồ mới trong phòng rồi, người yên tâm". Má trần nghe xong lại tiếp tục dặn dò cô: " Con phải chú ý sức khỏe đừng làm việc quá sức đó biết không, thức ăn trưa ở công ty chắc sẽ không ngon và đủ dinh dưỡng như ta nấu, nhưng con vẫn phải ráng ăn cho có sức, nếu không ta mang bữa trưa tới cho con được không? ". Kiều Linh Nhi thấy má trần lo lắng cho mình như vậy trong lòng cô rấy lên một sự ấm áp: " người không phải lo con đã lớn rồi, con biết tự chăm sóc bản thân, người không cần phiền lòng vì con đâu". Má trần trầm mặc một chút rồi nhẹ giọng nói: " Nhìn con như vậy, ta thật sự không yên lòng chút nào, từ lúc bà chủ mất nụ cười trên khuôn mặt xinh đẹp của con cũng theo đó mà mất đi, suốt ngày con chỉ biết đi học vui mình vào sách vở không thì cũng nhốt mình trong phòng, lúc nào cũng cô độc một mình thậm chí còn không có bạn bè, mọi nỗi buồn con cứ giữ trong lòng không nói ra như vậy sẽ càng khiến con đau khổ hơn thôi, ta xin con đừng mãi sống như vậy nữa được không? nhìn con như vậy ta rất đau lòng, ta tin rằng mẹ con trên trời cũng không muốn con tiếp tục sống cuộc sống như vậy, bà ấy cũng như ta luôn mong con mỗi ngày sống thật vui thật hạnh phúc", vừa nói trần vừa nắm lấy tay Kiều Linh Nhi, khẽ mát đó ừng lên một giọt nước mắt rơi xuống. Kiều Linh Nhi nghe má trần nói rồi vội hỏi dài như vậy cũng rất đau lòng cô, cố gắng đè nén cảm xúc của mình ngăn không cho nước mắt chảy ra, đã rất lâu kể từ lúc mẹ mất đó là một điểm cô đau khổ nhất tuyệt vọng nhất, mất mẹ cô như mất đi cả bầu trời, cô khóc cạn nước mắt và cô đã hứa trước mộ mẹ rằng sẽ cố gắng mạnh mẽ, sẽ không khóc nữa, càng không được khóc trước mặt bất kì ai. Nghĩ đến đây ý chí của Kiều Linh Nhi càng thêm mạnh mẽ cô an ủi má trần: " người yên tâm con sẽ nghe lời người, con sẽ cố gắng sống tốt không làm mẹ và người phải thất vọng vì con". Nói xong Kiều Linh Nhi đưa tay lau nước mắt cho má trần sau đó dạ dò: " Người ăn xong thì dọn dẹp và nghỉ sớm đi, con lên phòng trước đây". Kiều Linh Nhi xoay người rời khỏi nhà ăn lên phòng cô khóa trái cửa lại, leo lên giường thu mình trong chăn, khóc nức nở đã lâu rồi cô không khóc, nhưng hôm nay khi má trần nhắc tới mẹ, cô không khỏi nhớ đến sự việc năm đó, cô cố gắng ngăn cản nhưng nước mắt không theo ý mình cứ tuôn ra nơi khóe mắt, Khóc một hồi Kiều Linh Nhi cũng mệt và ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau khi tỉnh dậy, chiếc gối vẫn còn ướt nước mắt, do tối qua khóc đã đời nên hôm nay tâm trạng cô có vẻ khá hơn đôi chút. Má trần đã dậy từ sớm, chuẩn bị cho bị cho cô một bữa sáng thịnh soạn. Lúc cô xuống dưới đã thấy anh hai cô, Kiều Nhất Hùng và người mà cô gọi bằng ba Kiều Nhất Dũng, hai người đã ngồi vào bàn ăn và đang đợi cô xuống cùng ăn. Kiều Linh Nhi cũng ngồi xuống ghế bên cạnh anh hai, vẫn như mọi ngày cô không mở miệng nói chuyện chỉ chuyên tâm dùng bữa, ăn xong cô đứng dậy cất bước ra khỏi phòng ăn, đi ra tới cửa chính thì thấy Kiều Nhất Hùng chạy lại, kéo tay cô nói: " Đề anh đưa em đi làm, đứng đây đợi anh, anh hai đi lấy xe rồi sẽ đưa em đi". Kiều Linh Nhi không trả lời chỉ nhẹ gật đầu tỏ vẻ đồng ý, Kiều Nhất Hùng đưa cô đi làm, nhưng cả đoạn đường cô không hề mở miệng nói câu nào, chỉ đắm chiều nhìn ra cửa sổ với đôi mắt sầm sầm trong đó chứa đầy tâm trạng và nỗi buồn. Kiều Nhất Hùng rất thương yêu cô, từ lúc anh du học trở về anh cũng nhận ra được vẻ khác thường của em gái mình, nhưng anh cũng chỉ nghe má trần nói từ lúc mẹ mất em ấy mới trở nên như vậy, nhưng anh cảm thấy đó không phải là nguyên nhân chính, khiến em gái anh trở thành người như bây giờ. Tới trước cổng công ty, lúc Kiều Linh Nhi chào tạm biệt anh, trong lúc xoay người chuẩn bị đi vào thì bị Kiều Nhất Hùng nắm lấy cô tay xoay người cô lại đối diện với anh và nói: " Kiều Linh Nhi em hãy nhìn thẳng vào mắt anh, nói cho anh biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì trong lúc anh không ở nhà? là tại vì sao khiến em trở nên như vậy hả? nói anh biết đi Linh Nhi, anh không thể chịu đựng được đưa em gái ngày thơ vô tư, lúc

nào cũng tươi cười của anh giờ thành ra như vậy, là ai? ai? đã khiến em ra nông nổi này hả? ". Trước sự tra hỏi và thái độ tức giận của anh hai Kiều Linh Nhi không dám nhìn thẳng vào mắt anh, cô chỉ biết cúi gầm mặt, né tránh những câu hỏi của anh đặt ra. Kiều Nhất Hùng thấy Kiều Linh Nhi vẫn như vậy, mỗi lần anh gặng hỏi cô đều chỉ biết cúi đầu và im lặng, anh không muốn làm khó cô: "Được rồi, em đừng như vậy nữa nếu không muốn nói thì thôi vậy, anh không ép em, em vô làm việc đi nếu có gì khó khăn hay có ai giám bắt nạt e, cứ nói với anh hai, anh sẽ giải quyết giúp em!", vừa nói anh vừa cầm lấy hai bả vai cô vỗ nhẹ. Kiều Linh Nhi ngẩng đầu lên nhìn anh, sau đó nhẹ gật đầu đáp: "Em biết rồi, anh yên tâm em tự biết lo cho mình, anh mau đi làm đi không muộn, em vô trước đây", nói xong Kiều Linh Nhi xoay người đi vào công ty. Kiều Nhất Hùng nhìn theo bóng lưng cô rồi đi, cho tới khi không còn thấy cô trong tầm mắt anh mới vào trong xe, khởi động rồi đi.

Kiều Linh Nhi tuy là tới rất sớm, nhưng mọi người trong phòng còn tới sớm hơn cô, lúc cô bước vào phòng mọi người đã vào vị trí làm việc của mình cả rồi, thấy cô vào mọi người đều quay đầu lại gọi một tiếng "Trưởng phòng", cô nhẹ gật đầu tỏ vẻ chào hỏi sau đó đi vào phòng làm việc của mình. Trợ lý của Dương Gia Vĩ đem một xấp tài liệu xuống cho cô nói Dương tổng có căn dặn: "Cô kiều xử lý xong tập tài liệu này thì cho người mang lên cho ngài ấy, đây là tài liệu quan trọng nên mong cô xử lý thật cẩn thận, độ chính xác cao". Kiều Linh Nhi nhận lấy xấp tài liệu, rồi nói: "Tôi sẽ xử lý cẩn thận, anh ra ngoài trước đi", trợ lý dường như không nghe thấy lời cô nói, vẫn đứng tại chỗ nhìn cô chăm chú. Kiều Linh Nhi không thấy bước chân dời đi, cô ngẩng đầu lên thì thấy anh ta đang nhìn cô chăm chăm, mà không nói câu gì. Cô thấy lạ bèn hỏi: "còn chuyện gì nữa sao? trợ lý nghe vậy liền lắc đầu xoay người đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Mâu thuẫn ở quán bar

Hết giờ làm mọi người ra về hết, chỉ còn phòng của Kiều Linh Nhi vẫn sáng đèn. Cô say sưa làm việc mà không để ý đến thời gian, lúc cô nhìn vào góc của màn hình máy tính mới thấy đã quá giờ tan sở một giờ đồng hồ. Kiều Linh Nhi thu dọn tài liệu, đóng máy tính lại ra ngoài, lúc cô vừa đi từ thang máy xuống tầng trệt, di động của cô vang lên, nhìn lướt qua màn hình thì thấy người gọi tới là Triệu Mai, lúc cô vừa nhận cuộc gọi đầu dây bên kia liền lên tiếng: "Chị Linh Nhi, tối nay chị rảnh không? có thể tới đây được không? đã lâu rồi chị không tới mọi người nhớ chị nhiều lắm". Kiều Linh Nhi im lặng chừng hai phút sau mới trả lời: "Được, tối nay tôi sẽ tới", nghe Kiều Linh Nhi nói vậy, Triệu Mai rất vui mừng: "Em biết rồi, để em báo lại với mọi người, tạm biệt chị", nói xong liền nhanh chóng cúp máy. Kiều Linh Nhi đón taxi trở về nhà, vừa thấy cô má trần chạy ra đón, cầm túi xách cho cô hỏi: "Sao con về muộn vậy? có mệt không? mau lên phòng tắm rửa cho khỏe, rồi xuống ăn cơm ta đã nấu rất nhiều món con thích". Kiều Linh Nhi nhẹ gật đầu, xem như lời đáp rồi xoay người lên phòng, lúc trở xuống phòng ăn má trần hỏi cô: "Con tính ra ngoài sao? ". Kiều Linh Nhi gật đầu đáp: "Con có chút chuyện phải ra ngoài, người không cần đợi con về, cứ đi ngủ trước đi", Kiều Linh Nhi dùng xong bữa tối thì ra ngoài, lúc cô tới nơi Triệu Mai đã đứng đợi ở cửa, vừa thấy Kiều Linh Nhi xuất hiện cô liền chạy vụt tới: "Chị Linh Nhi cuối cùng chị cũng tới rồi, mau vào trong đi". Triệu Mai dẫn Kiều Linh Nhi vào bên trong, ánh đèn với đủ màu sắc nhấp nháy, ánh sáng lúc ẩn lúc hiện thêm vào đó là tiếng nhạc DJ, khiến cho không khí bên trong quán Bar hết sức náo nhiệt và sôi động. Sự xuất hiện của cô khiến mọi người càng trở nên hào hứng, Triệu Mai đưa cô tới quầy Bar cô hay ngồi, sau đó phát tay với mấy người nhân viên trong quán. Mọi người nhanh chóng tụ tập lại, vừa thấy Kiều Linh Nhi, Tuấn Phong vui mừng nói: "Sao lâu rồi không thấy em tới đây? Bận việc gì sao? ". Kiều Linh Nhi gật đầu trả lời: "Đúng vậy, đúng là có chút chuyện", Lâm Hải đứng bên nói chen vào: "Trong thời gian này quán ta làm ăn khá tốt, em cứ yên tâm làm việc của mình đi, ở đây đã có tụi anh lo", vừa nói anh vừa đảo mắt nhìn mọi người xung quanh, mọi người hiểu ý đều gật đầu đồng thanh đáp: "Đúng vậy", Kiều Linh Nhi không trả lời, chỉ an nhàn cầm ly nước ép hoa quả lên nhấp uống. Triệu Mai nói "Chị Linh Nhi đã lâu rồi chị không tới, chị có thể lên chơi một bản nhạc không, mọi người rất muốn nghe chị chơi nhạc ". Kiều Linh Nhi xoay ly nước trên tay, cô im lặng không trả lời, Triệu Mai thấy cô không trả lời liền lựa lời nói: "Nếu chị không muốn thì thôi vậy, dù gì chị cần có chị tới là mọi người ở đây đều vui rồi". Kiều Linh Nhi đảo mắt nhìn quanh một vòng thấy hôm nay rất giống với lần trước cô tới, rất đông người và đặc biệt là họ đang chú ý đến cô, không cần đoán cũng biết Triệu Mai đã thông báo với mọi người hôm nay cô tới đây chơi nhạc, nên người trong quán mới đông như vậy. Cô quay sang nhìn Triệu Mai chăm chăm, Triệu Mai biết Kiều Linh Nhi là người rất thông minh, chắc chắn đã đoán ra chuyện gì nên chỉ biết nở nụ cười nhún nhún với cô, Kiều Linh Nhi không muốn làm mọi người mất hứng, cô đứng dậy rồi khỏi ghế của mình bước lên chỗ chơi nhạc nói với Thiên Thanh: "Cô xuống dưới với mọi người đi, ở đây đã có tôi". Thiên Thanh thấy Kiều Linh Nhi, cô như thấy thần tượng của mình với nụ cười nhún nhún cho Kiều Linh Nhi và nói: "Chị cho em đứng đây xem chị chơi nhạc được không, em rất hâm mộ cách chơi nhạc của chị, em muốn học hỏi thêm từ chị". Kiều Linh Nhi không ngần ngại lên, chỉ chuyện tâm chinh nhạc và nói: "nếu muốn đứng ở đây thì tuyệt đối im lặng cho tôi, đừng làm phiền tôi". Thiên Thanh nghe vậy biết là Kiều Linh Nhi đã đồng ý, cô vui mừng đáp: "vâng, em sẽ im lặng đứng một bên", nhưng Thiên Thanh chỉ chịu im lặng được một lúc lại lên tiếng giọng nói mang theo vài phần hâm mộ và kích động: "Chị Linh Nhi, chị chơi thật điêu luyện, thật là hay quá, chị mất bao lâu mới chơi được như vậy? chị có thể dạy cho em với được không?...". Thiên Thanh dương đôi mắt to tròn đen láy của mình nhìn Kiều Linh Nhi với sự mong mỏi, Kiều Linh Nhi trả lời Thiên Thanh bằng đôi mắt sắc lạnh, Thiên Thanh lập tức ngậm miệng lại, cúi đầu tỏ vẻ biết lỗi, Kiều Linh Nhi không nói gì tiếp tục chơi nhạc. Phía dưới rất đông người đang nhìn cô một cách đắm đuối, còn lại một số đông thì nháy nhót say mê theo điệu nhạc, Kiều Linh Nhi chơi một hồi thấy hơi mệt, cô trả lại vị trí cho Thiên Thanh và nói: "Cố gắng làm tốt công việc của mình là được rồi, trình độ của cô bây giờ cũng khá lắm rồi, nếu có thời gian tôi sẽ tới đây chơi nhiều hơn, đến lúc đó cô chỉ cần đứng một bên nhìn cách tôi chơi mà học theo là được rồi". Thiên Thanh vui mừng khôn xiết cô nhảy cẫng lên: "Thật sao, vậy chị nhất định phải tới đây nhiều hơn nhé! ", Kiều Linh Nhi không trả lời lại chỉ xoay người rồi đi, lúc tới gần quầy Bar một đám thanh niên gồm ba, bốn người chặn trước mặt cô có một tên tiến tới sát người cô đưa tay định vuốt mặt cô nhưng bị cô đẩy ra, anh ta cất giọng nói phồng phồng: "Em gái, có muốn đi chơi cùng tụi anh không?". Kiều Linh Nhi không trả lời, chỉ né qua người anh ta để đi tới quầy Bar, nhưng anh ta lại ngăn cô lại, Kiều Linh Nhi nhìn anh ta bằng ánh mắt lạnh lùng sau đó cất giọng nói mang theo vài phần mất kiên nhẫn: "Tránh ra ", anh ta không những không để tâm đến lời cô nói mà còn cùng đám bạn của hắn vây cô lại thành một vòng tròn: "Nếu tôi không tránh ra thì sao nào? cô tính làm gì bốn thiếu gia? ", Kiều Linh Nhi cất giọng nói: "Tôi nói lại một lần nữa, tránh ra nếu không đừng trách tôi không khách khí ". Kiều Linh Nhi vừa nói dứt lời, đám người vây quanh cô cười phá lên: "Em gái, tôi thấy lúc em tức giận lại càng xinh đẹp hơn đấy, lại rất có cá tính, tôi thích em rồi đấy ngoan đi theo tụi anh, anh cam đoan sẽ không để em chịu thiệt". Đám người Triệu Mai thấy vậy liền chạy tới Tuấn phong lên tiếng giải vây: "Hàn thiếu gia người hiểu lầm rồi, cô ấy là chủ nhân ở đây, mọi người đừng trêu đùa cô ấy nữa". Tên thiếu gia họ Hàn đó trước nay cao ngạo, không coi ai ra gì là con trai duy nhất của nhà họ Hàn, là tay chơi nổi tiếng, cả thành phố B này không ai dám đụng tới anh ta. Nghe thấy Tuấn Phong nói vậy anh ta không có ý định né ra: "Người mà ta để ý nhất định phải có được,

hôm nay ta nhất định phải có được cô ta bất cứ ai cũng không ngăn cản được ". Tuấn Phong sợ cứ như vậy Kiều Linh Nhi sẽ nổi nóng thì to chuyện, nhưng anh cũng không giám đốc tội với Hàn thiếu gia. Ở cách đó không xa Dương gia vĩ đang cùng uống rượu giao lưu với khách hàng, nhưng từ lúc Kiều Linh Nhi xuất hiện anh đã đặt hết sự chú ý lên người cô, thấy một màn như vậy anh không muốn xen vào chuyện của người khác nhưng lại không nhìn được đành ra mặt. Anh đứng dậy đi tới chỗ Kiều Linh Nhi đang bị đám người vây quanh nói: " Tránh ra cho cô ấy đi", mọi người quay lại nhìn anh bằng con mắt hiếu kì, tên thiếu gia họ Hàn nghe thấy vậy cười nhạt nói " Anh là ai mà giám xen vào chuyện của bọn thiếu gia? đừng giờ trò anh hùng cứu nữ nhân trước mặt ta, nếu không khuôn mặt đẹp trai của ngươi sẽ trở nên khó coi lắm đấy". Mọi người xung quanh thấy tình hình ngày càng thêm căng thẳng, Kiều Linh Nhi thì lại rất điềm tĩnh nhìn tên thiếu gia kia đang khua môi múa mép điều vô dương oai, sự ra mặt của Dương Gia Vĩ cũng làm cô hơi bất ngờ nhưng cô cũng không thêm để tâm nhiều đến anh ta. Kiều Linh Nhi hất cằm nói với tên họ Hàn kia: "ngươi nói đủ chưa vậy? ", lời nói của cô vừa thốt ra mọi lực chú ý chuyển từ hai người đàn ông kia sang cô. Tên thiếu gia họ Hàn cười gian manh nói: "Em không cần nóng vội, bây giờ chúng ta sẽ đi thôi", vừa nói anh ta tính nắm lấy tay Kiều Linh Nhi dõng đi nhưng mới đưa ra thì bị Dương Gia Vĩ hất đi, anh nắm lấy tay Kiều Linh Nhi trước kéo cô dõng đi, Kiều Linh Nhi không phản ứng kịp nên bị Dương Gia Vĩ kéo đi. Nhưng hai người vừa xoay người đi được hai bước tên họ Hàn quát lên: " Hai người đứng lại cho ta", sau đó đám người đi cùng hắn chạy lên phía trước chặn đường họ lại, một tên trong số đó nói " Ngươi thật to gan giám đụng tới Hàn thiếu gia của bọn ta", nói tới đây hắn lao lên đâm vào mặt Dương Gia Vĩ một đâm sau đó lại thêm một tên nữa xông lên, Dương Gia Vĩ không thể vừa đối phó với đám người này vừa bảo vệ cho Kiều Linh Nhi được, anh quay sang nhìn cô nói: " Cô mau chạy trước đi, ở đây để tôi lo" vừa nói anh vừa buông tay cô ra. Kiều Linh Nhi thấy một tên đang lao tới đánh anh ta, cô nhanh như chớp đẩy Dương Gia Vĩ ra sau đó một mình đánh bại mấy tên này, tên công tử họ Hàn kia thấy người của mình bị cô đánh cho thê thảm liền tức giận tiến tới trước mặt cô: " Cô giám đánh người của bọn thiếu gia, để xem hôm nay ta trường trị cô như thế nào?" vừa nói anh ta vừa dơ tay lên định cho Kiều Linh Nhi một bạt tai, thì bị cô nắm lấy cổ tay vặn ngược lại và cùng lúc đó bị cô dơ chân lên đạp một chưởng vào bụng, thân thủ của cô nhanh lẹ khiến anh ta không kịp trở tay. Cú đá của cô mạnh mẽ và dứt khoát làm anh ta bị văng ra xa cách cô mấy bước chân, Kiều Linh Nhi vẫn chưa tha cho hắn, cô tiến đến trước mặt hắn túm cổ áo hắn dùng giọng điệu cao ngạo của hắn lúc này mà nói: " Giám đụng vào đại tiểu thư ta, ngươi quả là to gan đấy, nếu không biết thì để ta nói cho ngươi biết, ta là đại tiểu thư nhà họ Kiều Linh Nhi", tên thiếu gia họ Hàn kia vừa nghe thấy cái tên này thì hai mắt tròn lên nhìn cô, anh ta không nghĩ mình lại đắc tội với thiên kim nhà họ Kiều. Kiều Linh Nhi vẫn mang vẻ mặt tức giận và lạnh lùng nói: "Ta cảnh cáo ngươi, nếu còn giám tới đây làm loạn thì ta nhất định sẽ không tha cho ngươi, còn bây giờ thì rút ra khỏi đây cho ta". Tên thiếu gia họ Hàn thấy Kiều Linh Nhi sát khí đằng đằng, vẻ mặt như muốn ăn tươi nuốt sống hắn, anh ta lão đảo đứng dậy đám người của hắn chạy lại đỡ lấy hắn, sau đó nhanh chóng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Mất mặt

Sau khi đám người kia dõng đi, Triệu Mai chạy lại đứng cạnh Kiều Linh Nhi hỏi thăm cô: " Chị Linh Nhi chị có sao không? không bị thương ở chỗ nào chứ? ", vừa nói Triệu Mai vừa xem xét cô từ trên xuống dưới. Kiều Linh Nhi không để tâm đến lời Triệu Mai nói, cô đi tới chỗ Dương Gia Vĩ lúc này mấy người đi cùng anh ta cũng chạy lại hỏi thăm anh hết lời, vừa thấy Kiều Linh Nhi lại gần trợ lí bên cạnh nói: " Cô Kiều, cô có bị thương không? có cần tôi đưa cô đi bệnh viện kiểm tra không? ".Kiều Linh Nhi không nhìn anh ta mà quay sang nhìn Dương Gia Vĩ sau đó mới nói với trợ lí: " Tôi không sao, người cậu nên đưa đi kiểm tra là anh ta mới đúng", vừa nói cô vừa hất cằm về phía Dương Gia Vĩ. Mọi người đều biết người mà Kiều Linh Nhi ám chỉ là Dương Gia Vĩ, cô tiến sát tới người anh, cúi đầu ghé sát vào tai anh và nói: " Nếu đến ngay cả bản thân mình cũng không bảo vệ được, thì đừng nghĩ đến chuyện sẽ bảo vệ được người khác", nói xong cô xoay người dõng đi, Triệu Mai vội chạy theo sau cô vừa đi vừa nói: " Vừa rồi chị đánh hay lắm, loại người như hắn ta phải dạy cho một bài học, để xem từ nay về sau anh ta còn giám hống hách ở địa bàn của chúng ta nữa không ". Tuấn Phong đứng bên lo lắng nói: " Linh Nhi, vừa rồi em ra tay hơi quá, anh chỉ sợ với tính cách của anh ta sẽ không bỏ qua dễ như vậy đâu, có thể hắn ta sẽ quay lại đây làm loạn cả lên, đến lúc đó thì phiền phức rồi", mọi người im lặng nhìn Kiều Linh Nhi, Kiều Linh Nhi bình tĩnh nói: " Mọi người không cần lo lắng quá, hắn ta có to gan đến mấy cũng không dám tới đây làm loạn nữa, nếu còn giám tới, ta nhất định sẽ đánh tới khi cả mẹ đẻ cũng không nhận ra hắn", nói dứt lời Kiều Linh Nhi nắm chặt lòng bàn tay tiếng các khớp xương rêu " rắc..rắc.. " khò khè lạnh lùng đến cực hạn. Mọi người thấy bộ dạng Kiều Linh Nhi như vậy theo bản năng lùi về sau một bước, mặc dù khôn mặt cô rất xinh đẹp nhưng mỗi lúc tức giận thì trông rất đáng sợ khiến mọi người nhìn vào mà lạnh cả sống lưng.

*****

Dương Gia Vĩ vẫn đứng yên tại chỗ không nói gì, nhìn Kiều Linh Nhi dõng đi, trợ lí khua tay trước mặt anh nói: " Nhìn gì vậy? người ta đã đi rồi, anh đứng ngây người ra đó làm cái gì, đi thôi", vừa nói trợ lí vừa kéo kéo cánh tay Dương Gia Vĩ. Dương Gia Vĩ cùng mọi người ra khỏi quán Bar, trợ lí lấy xe chờ Dương Gia Vĩ về nhà, lúc lên xe trợ lí hỏi: " Anh có muốn tới bệnh viện kiểm tra không? tôi thấy vết thương của anh cũng không nhẹ đâu". Dương Gia Vĩ sắc mặt vẫn như cũ: " không cần, tôi không sao, đưa tôi về nhà", trợ lí nhìn Dương Gia Vĩ một hồi lại nói: " Vừa rồi cô Kiều nói gì với anh vậy? từ lúc ở trong đó ra, tôi thấy sắc mặt anh không tốt cho lắm ". Ngừng một chút trợ lí lại bổ sung thêm: " Mà sếp này, tôi thấy anh thật ngầu đấy, rất có khí phách, đã không biết võ vệ gì, lại giám xông ra giải vây giúp cô Kiều, thật là cảnh tượng anh hùng cứu nữ nhân nha!, thật đáng tiếc lại để cho người ta đánh ra nông nổi này, lại còn để cô Kiều ra tay giúp lại anh, đánh nhau với bọn chúng. hazz thật là mất mặt quá đi mất, đây gọi là nữ nhân cứu anh hùng mới đúng ", vừa nói trợ lí vừa đưa một tay lên vuốt khò mặt mình, tỏ vẻ thống khổ. Dương Gia Vĩ ngồi bên ghế lái phụ quay sang nhìn anh ta với ánh mắt lạnh lẽo đến cực độ sau đó nhả ra từng chữ: " Nếu cậu còn không ngậm miệng lại tôi sẽ ném cậu xuống xe đấy", trợ lí biết Dương Gia Vĩ là then quá hóa giận nên đành ngậm miệng lại để tránh bị anh ta mượn cớ mà trút giận, lúc tới nhà Dương Gia Vĩ xuống xe trong lúc định đóng cửa xe lại, anh chợt nhớ ra điều gì đó, cúi người xuống thông qua cửa xe cất giọng lạnh lùng nói với trợ lí: " Tôi cảnh cáo cậu, nếu cậu giám truyền chuyện xảy ra tới nay ra ngoài, tôi nhất định không tha cho cậu", trợ lí gật đầu đáp: " Vâng thưa sếp".Dương Gia Vĩ đóng sầm cửa lại, xoay người đi vào biệt thự của mình, anh tắm rửa sạch sẽ xong, cảm thấy tâm trạng có gì đó rất khó chịu anh mở tủ lạnh ra lấy một lon nước ra mở nắp uống một hơi, anh không hiểu sao trong đầu anh luôn xuất hiện hình ảnh của Kiều Linh Nhi lúc trong quán Bar, anh nhớ tới câu nói của cô nói với anh, Dương Gia Vĩ cảm thấy rất mất mặt, không phải vì bị mọi người chê cười mà là anh bị cô chế nhạo, một người trước nay đều được người khác ca tụng và hâm mộ, vậy mà hôm nay anh lại bị một cô gái xem thường. Dương Gia Vĩ tức giận vô cùng, anh đã ra mặt giúp cô vậy mà đối lại cô lại xem thường anh, Dương Gia vĩ nắm chặt long nước trên tay, khiến

nước trong long trào cả ra tay mà anh ta cũng không thêm bận tâm, chỉ chăm chú nhìn vào chiếc vỏ chai đã bị anh bóp méo mó không ra hình thù gì, Dương Gia Vĩ cắn chặt răng thốt lên: " Tôi nhất định sẽ để phải nhìn tôi bằng ánh mắt khác ".

Sáng hôm sau, khi tới công ty thấy trên mặt Dương Gia Vĩ có vết bầm tím, mọi người thì nhau hỏi thăm anh hết lời đặc biệt là những nhân viên nữ, họ tụ tập lại bàn tán: " Sao trên mặt sếp lại có vết bầm vậy? không lẽ bị người ta đánh sao? ai mà lại to gan như vậy dám đánh sếp tổng của chúng ta", cô gái bên cạnh tiếp lời: " Thật là tội cho sếp quá đi, sao lại để người ta đánh lên mặt cơ chứ", một cô gái khác xen vào: " Dù sếp có như thế nào cũng không hề mất đi vẻ đẹp trai phong độ thường ngày, anh ấy vẫn là thần tượng trong lòng tôi". Kiều Linh Nhi đi ngang qua đám bà tám đó, nghe được họ nói vậy liền cảm thấy nực cười cô nghĩ thầm ' Thần tượng của các cô hôm qua đã bị người ta đánh thê thảm, ngay cả mấy chiêu né tránh cũng không biết thật là vô dụng', vậy mà mấy người còn ở đây mà ca tụng anh ta cái nổi gì thật là.. Kiều Linh Nhi vào phòng làm việc, lại nghe mấy cô phòng kinh doanh của cô bàn tán về Dương Gia Vĩ: " Nghe nói sếp hôm qua bị người ta đánh, trên mặt vẫn còn vết bầm tím cơ đấy"... Kiều Linh Nhi đi thẳng vào phòng làm việc của mình, an phận làm việc, xử lí xong xấp tài liệu mà trợ lí giao cho Kiều Linh Nhi tự tay mang lên phòng cho Dương Gia Vĩ. lúc bước vào phòng Dương Gia Vĩ không ngẩng đầu lên nhìn cô chỉ nói: " Tìm tôi có chuyện gì? ", Kiều Linh Nhi đưa xấp tài liệu ra phía trước và nói: " Tôi đã xử lí xong xấp tài liệu anh đưa, phiền anh kiểm tra lại xem có gì sai sót cần phải chỉnh sửa lại không", Dương Gia Vĩ nghe thấy giọng nói của cô thì ngẩng đầu lên, hôm qua vì ánh đèn trong phòng Bar hơi tối nên cô không nhìn rõ giờ khi đối diện với anh cô mới thấy trên mặt anh có một vết bầm lớn nơi khóe miệng. Dương Gia Vĩ nhìn cô chừng hai phút thì lên tiếng: " Tôi biết rồi, cô đặt tài liệu lên bàn rồi ra ngoài đi", nói xong anh cúi đầu tiếp tục làm việc, Kiều Linh Nhi làm theo lời anh đặt xấp tài liệu lên bàn rồi ra ngoài, nhưng lúc cô xoay người chuẩn bị đi thì lại nhớ ra một chuyện, cô quay người lại nói: " Tôi nợ anh một lời cảm ơn, dù gì cũng cảm ơn anh ngày hôm qua đã anh đỡ đỡ tôi, cảm ơn anh". Dương Gia Vĩ sắc mặt không thay đổi nhưng bàn tay đang nắm bút thì có phần gia tăng sức lực, anh không trả lời cô, Kiều Linh Nhi cũng không để tâm nói xong thì xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Đi công tác

Gần đây công ty mới nhận một dự án lớn, Dự án này ở thành phố H, Dương Gia Vĩ dự định sẽ đi tới đó xem xét tình hình sau đó kí hợp đồng làm ăn với họ, lúc Dương Gia Vĩ đang xem xét lại tài liệu về dự án mới thì trợ lí gọi tới: " Sếp tổng, thật xin lỗi mẹ tôi bị bệnh phải vào viện điều trị, tôi muốn xin anh cho tôi nghỉ vài ngày để chăm sóc bà ấy, còn về chuyện dự án mới tôi e là sẽ không đi công tác với anh được, anh có thể tìm người khác thay tôi đi được không? ". Dương Gia Vĩ: " Được rồi, cậu cứ nghỉ ở nhà chăm sóc mẹ thật tốt đi, không cần lo việc đi công tác, tôi sẽ cho người khác thay vị trí của cậu", trợ lí vui mừng đáp: " Vâng, cảm ơn sếp " sau đó vội tắt máy, Dương Gia Vĩ đặt điện thoại xuống bàn, mặc dù anh nói sẽ có người thay trợ lí đi với anh nhưng đây là dự án quan trọng, mà anh thì không thể tìm ra người giỏi giang và tin cậy trong công ty, suy nghĩ một hồi lâu bỗng dưng Dương Gia Vĩ nghĩ tới Kiều Linh Nhi, anh đập tay xuống bàn hô lên: " Đúng vậy chính là cô ta, sao mình lại không nghĩ ra chứ", theo anh nghĩ người thích hợp với việc này trong công ty chỉ còn cô, cô có học vấn cao tương tốt nghiệp đại học A hơn nữa anh tin cô sẽ không tiết lộ chuyện của công ty ra ngoài, nghĩ tới đây anh liền nói mấy với phòng kinh doanh, rất nhanh đầu bên kia truyền tới một giọng nữ: " Xin chào, phòng kinh doanh xin nghe", Dương Gia Vĩ nói với giọng điệu lạnh nhạt: " Nói trưởng phòng của cô lên phòng gặp tôi ngay bây giờ ", nói xong liền lập tức cúp máy. An An tới gõ cửa phòng của Kiều Linh Nhi thấy bên trong truyền ra: " Mời vào", An An đẩy cửa bước vào nói: " Trưởng phòng, sếp tổng vừa gọi điện xuống, nói cô lên phòng gặp ngài ấy ngay bây giờ ", Kiều Linh Nhi nhẹ gật đầu nói: " Tôi biết rồi cô ra ngoài trước đi", An An nhanh chóng đi ra Kiều Linh Nhi thu dọn xấp tài liệu lộn xộn trên bàn rồi đi lên phòng Dương Gia Vĩ, tới trước cửa phòng Kiều Linh Nhi gõ cửa, Dương Gia Vĩ: " Vào đi", lúc bước vào cô thấy anh đang ngồi trên ghế sofa, Kiều Linh Nhi không lên tiếng chỉ đứng nguyên vị trí cũ, Dương Gia Vĩ chỉ tay vào chiếc ghế sofa đối diện: " qua đây ngồi đi, tôi có chuyện muốn nói với cô", Kiều Linh nghe theo ngồi xuống chiếc ghế đối diện: " Anh tìm tôi có chuyện gì sao? ", Dương Gia Vĩ đi thẳng vào vấn đề chính: " Sáng mai cô cùng tôi đi công tác ". Kiều Linh Nhi nhìn chằm chằm Dương Gia Vĩ hồi lâu mới nói: " Tôi có nghe nói, gần đây công ty có nhận một dự án lớn, anh muốn cùng tôi đi kí hợp đồng với bên đối tác đó phải không? ", Dương Gia Vĩ: " Đúng vậy", Kiều Linh Nhi ngả lưng ra sau ghế nhàn nhai nói: " Tôi chỉ là người mới anh không sợ đưa tôi theo sẽ làm hỏng chuyện tốt của anh sao?, hơn nữa anh tin tưởng tôi sẽ không truyền thông tin tức quan trọng của công ty cho công ty đối thủ sao? ", Dương Gia Vĩ không nhanh không chậm trả lời lại: " Tôi trước nay làm việc luôn xét trước sau, tuy cô là người mới nhưng tôi biết cô rất có năng lực, hơn nữa tôi tin cô sẽ không bán đứng công ty, vì làm vậy đối với cô mà nói chỉ có bất lợi chứ không có ích lợi, cô là con gái của chủ tịch tập đoàn Kiều Anh, nếu để người khác phát hiện cô bán thông tin của công ty cho người khác, họ sẽ nghĩ cô như thế nào, đến lúc đó không những công ty của tôi bị mất một vụ làm ăn lớn mà ngay cả tập đoàn Kiều Anh cũng bị ảnh hưởng, vậy nên cô không có lí do gì để làm chuyện vô ích này ". Kiều Linh Nhi chăm chú nghe Dương Gia Vĩ nói sau đó tiếp lời: " Hay lắm, quả là suy nghĩ rất thấu đáo",

Dương Gia Vĩ: " Tôi có thể xem lời nói vừa rồi của cô Kiều là một lời khen hay không? "

Kiều Linh Nhi: " Nếu anh nghĩ vậy thì cứ cho là vậy đi"

Dương Gia Vĩ: " Cô sắp xếp lại công việc ở phòng kinh doanh, sau đó chuẩn bị đầy đủ tài liệu về dự án mới cho tôi, chuyến đi sẽ kéo dài một tuần ". Kiều Linh Nhi không nói gì, chỉ đứng dậy đẩy cửa rời đi, trở về phòng làm việc cô thông báo với mọi người: " Mọi người tập trung tôi có chuyện muốn thông báo với mọi người: ngày mai tôi sẽ cùng sếp tổng đi công tác, nên tôi mong là trong thời gian tôi không có ở đây mọi người phải làm việc hết sức nghiêm túc, nếu có chuyện gì quan trọng cần xử lí thì liên lạc với tôi ", mọi người trong phòng khó hiểu nói: " Đi công tác sao? trưởng phòng dù gì cũng là người mới của công ty sao sếp tổng lại chỉ định người đi cùng ngày ấy chứ? ", nhân viên bên cạnh tiếp lời: " Sếp tổng cũng thật biết làm khó người khác, lại bắt người lấy danh nghĩa trưởng phòng kinh doanh kiêm trợ lí cho anh ta ", An An đứng bên cạnh Kiều Linh Nhi này giờ vẫn im lặng nói: " Trưởng phòng người nhớ giữ gìn sức khỏe, chúng tôi nhất định sẽ hoàn thành công việc thật tốt trước khi người trở về", mọi người đều gật đầu đồng thanh nói: " Đúng vậy "

Kiều Linh Nhi: " Được rồi, mọi người trở về vị trí làm việc của mình đi".

Sắp xếp công việc ổn thỏa Kiều Linh Nhi trở về nhà, má trần chạy ra mở cửa: " Sao hôm nay con về sớm vậy? công ty cho nghỉ sớm sao? ", Kiều Linh Nhi lắc đầu nói: " Không có, con về thu dọn đồ đạc, người theo con lên phòng dọn đồ, sáng mai con phải đi công tác ", vừa nói cô vừa đi thẳng lên lầu mà trần vẫn chưa hiểu lắm, nhanh chân đuổi theo cô, vừa đi vừa nói: " Đi công tác sao? con mới chỉ nhận chức được mấy ngày sao lại bắt con đi chứ, không lẽ công ty con hết người rồi sao? "

Kiều Linh Nhi: " Cũng không có chuyện gì to tát, con cũng chỉ đi có mấy ngày, người không cần lo lắng, con tự biết chăm sóc bản thân"

Má trần lo lắng nói: " Nhưng con trước giờ chưa từng đi xa nhà, ta rất lo con gặp chuyện không hay "

Kiều Linh Nhi an ủi bà: " Người suy nghĩ nhiều rồi, người quyền con từng học võ TAEKWONDO sao, hơn nữa còn là đai đen nữa", má trần không nói tiếng nào chỉ im lặng sắp xếp đồ vào va li cho Kiều Linh Nhi, nhưng sắc mặt khó coi vô cùng.

*****

Tại nhà hàng sang trọng được thiết kế theo phong cách Châu Âu, hai người đang ngồi dùng bữa.

Kiều Nhất Hùng: " Sao hôm nay lại rảnh rồi mời tôi dùng bữa vậy? cậu lúc nào cũng bận bịu, từ lúc về nước tới giờ tôi với cậu mới chỉ ăn chung với nhau được mấy lần, mà lần nào cũng là tôi hẹn trước, sao hôm nay lại chủ động hẹn tôi ra đây? "

Dương Gia Vĩ ngồi đối diện nhàn nhã cất thức ăn: " Ngày mai tôi phải đi công tác ở thành phố H, nên hôm nay muốn mời cậu dùng cơm"

Kiều Nhất Hùng: " Chỉ là đi công tác thôi mà, có gì quan trọng, đâu phải cậu chưa từng đi, tôi thấy lí do này không hợp lí cho lắm"

Dương Gia Vĩ: " Đúng vậy, lần này không giống với những lần trước đây, vì người cùng đi với tôi lần này là em gái cậu"

Nhất Kiến Hùng vừa nghe hết câu liền sừng sốt anh bỏ dao với đĩa đang cầm trên tay xuống: " Cậu vừa nói cái gì cơ, cậu nói người đi công tác lần này với cậu là Kiều Linh Nhi sao? "

Dương Gia Vĩ: " Đúng vậy"

Kiều Nhất Hùng nhìn anh ta chằm chằm sau đó gất lên: " Sao lại là em ấy, không lẽ công ty của cậu hết người đi cùng rồi sao tên trợ lí của cậu đâu rồi, sao không đi cùng anh ta? "

Dương Gia Vĩ bình thản trả lời lại: " Trợ lí của tôi xin nghỉ phép, trong công ty theo tôi thấy chỉ còn em gái cậu là thích hợp nhất, hơn nữa tôi chỉ muốn tốt cho cô ấy thôi, giúp cho cô ấy thấy được một số kinh nghiệm trên thị trường, ngừng một chút Dương Gia Vĩ lại bổ sung thêm: " Tôi nhớ cậu từng nói, cô ấy rất ít khi ra ngoài, không thích giao với người khác, vậy nhân cơ hội này để cho cô ấy ra ngoài tiếp xúc với thế giới bên ngoài nhiều hơn, có thể sẽ giúp cô ấy hiểu rõ hơn về cuộc sống bên ngoài", Kiều Nhất Hùng thấy Dương Gia Vĩ nói vậy cũng cảm thấy có lí, anh không thể cứ giữ mãi cô ở trong nhà được, phải dạy cho cô cách sống tự lập, tự biết cách chăm sóc bản thân.

Kiều Nhất Hùng: " Cậu nói cũng rất có lí, vậy cậu nhất định phải chăm sóc em ý thật tốt cho tôi, nếu con bé có chuyện gì bất trắc tôi nhất định sẽ không tha cho cậu"

Dương Gia Vĩ: " Cậu yên tâm tôi nhất định sẽ chăm sóc em gái cậu thật tốt".

*****

Sáng sớm Kiều Linh Nhi kéo va li ra khỏi cửa thấy Kiều Nhất Hùng đã đứng chờ sẵn ở cửa vừa thấy cô bước ra anh vội cầm giúp cô chiếc va li Kiều Linh Nhi ngạc nhiên khi thấy anh ta ở cửa: " Anh hai sao anh lại đứng đây, không lẽ anh biết hôm nay em sẽ đi công tác sao? không đúng, em đã dặn má trần là sáng nay khi em đi rồi mới nói kia mà, sao anh lại biết được vậy? "

Kiều Nhất Hùng: " Không phải má trần nói anh biết, mà là Dương Gia Vĩ cậu ấy nói anh biết, nếu cậu ta không nói thì em sẽ cứ Vay dờ đi mà không nói với em tiếng nào sao?"

Kiều Linh Nhi: " Xin lỗi anh hai, em không muốn làm anh lo lắng nên đã không nói với anh

Kiều Nhất Hùng: " Không có gì đâu, anh không trách em chỉ là từ nay về sau có chuyện gì đều phải nói cho anh biết nghe biết không? "

Kiều Linh Nhi gật đầu đáp: " Vâng, em biết rồi"

Kiều Nhất Hùng: " Em không định qua chào ba một tiếng sao, em cứ đi như vậy ông ấy sẽ rất lo lắng cho em"

Kiều Linh Nhi im lặng một hồi lâu không biết nên nói sao, nên kiếm cớ đánh chống lảng: " Sắp tới giờ bay rồi, em phải tới đó đúng giờ, còn chuyện này sau khi em đi nếu ba có hỏi thì anh cứ trả lời giúp em là được rồi"

Kiều Nhất Hùng: " Thôi được, vậy chúng ta đi thôi, anh sẽ nói với ba giúp em".

Kiều Linh Nhi theo sau Kiều Nhất Hùng ra sân bay, tới nơi Dương Gia Vĩ đã đợi sẵn ở đó thấy hai anh em cô tới gần anh lên tiếng: " Hai người tới rồi sao", Kiều Nhất Hùng gật đầu nói: " Tôi giao em gái tôi cho cậu, nhớ chăm sóc nó thật tốt nếu không cậu không yên với tôi đâu"

Dương Gia Vĩ: "Được rồi từ hôm qua tới giờ cậu nói câu này với tôi bao nhiêu lần rồi, cô ấy cũng đâu phải con nít đâu, cậu yên tâm đi."

Kiều Nhất Hùng trừng mắt với Dương Gia Vĩ sau đó quay sang dặn dò Kiều Linh Nhi: "Em nhớ phải biết giữ gìn sức khỏe, phải biết tự chăm sóc bản thân, biết chưa". Kiều Linh Nhi gật đầu đáp: "Em biết rồi, anh hai đừng lo, Linh Nhi biết tự chăm sóc mình, anh hai ở nhà nhớ giữ gìn sức khỏe, em đi đây, anh về đi", Kiều Nhất Hùng đưa tay lên xoa đầu cô sau đó nói: "Được rồi, mau đi đi", Kiều Linh Nhi cùng Dương Gia Vĩ lên máy bay hai người ngồi cạnh nhau Dương Gia Vĩ quay sang nói với cô: "Tình cảm của hai anh em cô thật tốt, theo tôi thấy chỉ khi trước mặt Kiều Nhất Hùng cô mới dịu dàng ngoan ngoãn như vậy và cậu ta cũng vậy tôi chơi với cậu ta lâu như vậy nhưng đây là lần đầu tiên tôi thấy anh ta đối xử với ai dịu dàng, ân cần thương yêu như vậy chắc hẳn cô ở trong lòng cậu ta chiếm vị trí rất quan trọng. Kiều Linh Nhi nhìn ra bầu trời rộng lớn ngoài cửa sổ, cô cảm nhận được mình thật nhỏ bé giữa thế giới này, cô nhắm hai mắt lại thư thái nói: "Đối với tôi anh ấy là người anh trai tốt nhất trên thế giới này".

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Kí hợp đồng (1)

Xuống máy bay Kiều Linh Nhi cùng với Dương Gia Vĩ tới khách sạn đặt phòng, hai người đặt hai phòng sát cạnh nhau lúc Kiều Linh đang chuẩn bị vào phòng thì Dương Gia Vĩ lên tiếng: "Tôi ở phòng bên, cô có chuyện gì hay muốn đi đâu thì qua phòng tìm tôi, tôi sẽ đưa cô đi, ở đây rất phức tạp cô không nên tự ý đi lung tung", Kiều Linh Nhi không trả lời chỉ nhẹ gật đầu rồi đi vào phòng của mình, vào phòng cô vút va li qua một bên ngả lưng lên giường nhắm mắt lại nghỉ ngơi, hai giờ đồng hồ trên máy bay cô mãi nghĩ ngợi lung tung nên giờ cảm thấy rất mệt mỏi chỉ muốn ngủ một giấc thật dài sau đó khi tỉnh dậy mọi thứ như một cơn ác mộng cuộc sống của cô lại như xưa có ba, có mẹ, có anh hai, cả nhà cô được sum vầy sống một cuộc sống hạnh phúc như bao gia đình khác. Cô không muốn cứ sống cuộc sống như bây giờ, Kiều Linh Nhi cảm thấy rất mệt mỏi, cô nhớ mẹ nhớ những ngày tháng tươi đẹp khi có mẹ ở bên, toàn thân cô như không còn sức lực cô ngủ thiếp đi, cho tới khi nghe thấy tiếng gõ cửa bên ngoài cô mới tỉnh giấc, Kiều Linh Nhi ra mở cửa, Dương Gia Vĩ nhìn cô từ đầu tới chân sau đó nói: "Cô thay đồ đi, tôi dẫn cô đi ăn."

Kiều Linh Nhi gật đầu: "Anh xuống dưới trước đi lát nữa tôi sẽ xuống."

Dương Gia Vĩ: "Được, tôi đợi cô ở dưới."

Kiều Linh Nhi sửa soạn xong thì xuống dưới, thấy Dương Gia Vĩ cô xải bước tới chỗ anh: "Đi thôi", Dương Gia Vĩ xoay người thấy Kiều Linh Nhi ăn mặc giản dị nhưng vẫn toát lên vẻ xinh đẹp và quyến rũ. Kiều Linh Nhi thấy anh nhìn cô chằm chằm, cô không nói gì đi thẳng ra khỏi cửa khách sạn, Dương Gia Vĩ đuổi theo cô hai người bắt taxi tới nhà hàng gần đó dùng bữa. Dương Gia Vĩ đưa thực đơn tới trước mặt Kiều Linh Nhi: "Cô chọn món trước đi", Kiều Linh Nhi chọn vài món cô thích sau đó trả lại thực đơn cho Dương Gia Vĩ, trong lúc chờ đợi món ăn được đưa lên Kiều Linh Nhi vẫn như cũ không nói tiếng nào chỉ nhìn chằm chằm ra cửa sổ, thấy tâm trạng Kiều Linh Nhi không được thoải mái Dương Gia Vĩ cũng không tiện hỏi, hai người cứ im lặng như vậy không ai nói với ai tiếng nào, dùng bữa xong, hai người cùng nhau ra về lúc ra khỏi nhà hàng,

Kiều Linh Nhi: "Tôi muốn đi mua một số đồ dùng cá nhân, anh về khách sạn trước đi."

Dương Gia Vĩ: "Tôi đi cùng cô."

Kiều Linh Nhi: "Không cần đâu, tôi đi một mình được rồi."

Dương Gia Vĩ: "Tôi đã hứa với anh hai cô sẽ chăm sóc cô thật tốt, nên tôi không thể bỏ mặc cô, nếu cô xảy ra chuyện không hay, tôi biết ăn nói sao với cậu ta đây?"

Kiều Linh Nhi: "Thôi được, vậy đi thôi." Dương Gia Vĩ: "Cô muốn đi đâu?"

Kiều Linh Nhi: "Tôi trung tâm thương mại."

Hai người cùng nhau tới trung tâm thương mại của thành phố, hai người nam thanh nữ tú sánh vai bên nhau cùng đi vào làm mọi người không khỏi ngoái nhìn, Kiều Linh Nhi không quan tâm đến ánh mắt của mọi người, cô thản nhiên đi qua đi lại chọn đồ, Dương Gia Vĩ không biết làm gì nữa, anh cứ lơ đãng theo sau cô,

Dương Gia Vĩ: "Rốt cuộc cô chọn xong chưa vậy?"

Kiều Linh Nhi: "Tôi không muốn mua đồ nữa chúng ta lên trên uống nước." nói xong Kiều Linh Nhi đi thẳng lên tầng trên của trung tâm thương mại, Dương Gia Vĩ không nói được gì đành theo cô lên trên, Lúc đang uống nước Kiều Linh Nhi nói: "Tôi đi vệ sinh một lát, anh ở đây đợi tôi", Dương Gia Vĩ không nói gì chỉ gật đầu, thấy Kiều Linh Nhi đi được một lúc lâu vẫn chưa quay lại Dương Gia Vĩ sợ cô gặp chuyện liền chạy đi tìm cô, anh đảo mắt nhìn xung quanh không nhìn thấy cô đâu, bất chợt anh thấy ở phía dưới tầng một, cô đang nhặt mấy gói BVS đưa cho nhân viên tính tiền, lúc này Dương Gia Vĩ mới hiểu, thì ra cô đi vòng vòng trung tâm thương mại mà lại không mua thứ gì, là vì anh đi theo cô nên cô không thể mua được, lúc này cô kiểm soát đi vệ sinh để đi mua nó. Kiều Linh Nhi xách túi đồ trở lại Dương Gia Vĩ vờ như chưa thấy gì nói: "Cô đi mua đồ sao? sao lại không đợi tôi cùng đi, mà lại đi một mình?"

Kiều Linh Nhi: " Không cần phiền đến anh, tôi mua xong rồi chúng ta về thôi ", Dương Gia Vĩ đứng dậy đi theo cô. Trở về khách sạn lúc Kiều Linh Nhi đang mở cửa phòng mình Dương Gia Vĩ: " Cô chuẩn bị tài liệu đầy đủ đi, sáng mai cùng tôi tới xem xét tình hình bên công ty đối tác ", Kiều Linh Nhi gật đầu rồi mau chóng vào trong, hôm nay là ngày đầu cô đến nguyệt sự nên rất khó chịu, lúc Kiều Linh Nhi đang định ra ngoài để mua thuốc uống, vừa mở cửa cô thấy Dương Gia Vĩ đứng trước cửa phòng, Kiều Linh Nhi: " Anh tìm tôi sao? ", Dương Gia Vĩ dơ một túi đồ cầm trên tay ra trước mặt cô và nói: " Lúc này tôi thấy sắc mặt cô không được tốt nên đã mua cho cô ", nói xong Dương Gia Vĩ nhét túi đồ vào tay cô, sau đó xoay người đẩy cửa đi thẳng vào phòng của mình. Kiều Linh Nhi nhìn thấy Dương Gia Vĩ có gì đó rất lạ cô mở túi đồ mà anh đưa cho bên trong là thuốc làm giảm đau khi tới kinh nguyệt, Kiều Linh Nhi ngậy người nhìn chỗ thuốc trên tay rồi lại quay sang nhìn cánh cửa được đóng kín lại của phòng Dương Gia Vĩ.

Hôm sau, Kiều Linh Nhi theo Dương Gia Vĩ tới công trình thi công dự án mà công ty chuẩn bị đầu tư, hai bên gặp nhau và cùng bàn bạc về dự án này Kiều Linh Nhi đứng cạnh bên Dương Gia Vĩ chăm chú nghe anh cùng người đàn ông tên Vương Khải nói chuyện sau đó ghi chép lại những thông tin quan trọng, Vương Khải ngay từ đầu khi thấy Kiều Linh Nhi đi cạnh Dương Gia Vĩ, anh ta đã rất chú ý đến cô, Dương Gia Vĩ cũng nhận thấy điều này, anh cố tình đứng trước mặt cô, để cho cô đứng phía sau mình rồi quay sang nói chuyện với Vương Khải, xong việc ở công trường xây dựng, Vương Khải đề nghị mời Kiều Linh Nhi cùng Dương Gia Vĩ tối nay cùng dùng bữa để nói thêm về dự án.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Kí hợp đồng (2)

Dương Gia Vĩ cùng Kiều Linh Nhi tới nhà hàng do Vương Khải đặt chỗ, thấy hai người đi vào Vương Khải đứng dậy: " Hai người tới rồi sao, mau ngồi đi ", Dương Gia Vĩ gật đầu tiếp lời: " Thật ngại quá đã để anh phải chờ lâu rồi ", Vương Khải cười hiền hoà nói: " Không sao, tôi cũng chỉ mới tới, tôi đã đặt sẵn thức ăn rồi, lát nữa họ sẽ mang lên ". Kiều Linh Nhi không nói tiếng nào, cứ im lặng ngồi bên cạnh Dương Gia Vĩ, Vương Khải cùng Dương Gia Vĩ thảo luận về kế hoạch đầu tư, Dương Gia Vĩ quay sang hỏi cô: " Kiều Linh Nhi, cô thấy đề nghị của tôi thế nào? cô có ý kiến gì không? ", anh hỏi cô hai câu liên tiếp nhưng thấy cô vẫn không có phản ứng gì, ánh mắt cô nhìn thẳng ra phía đằng xa, nhìn đến nỗi gần người, đến khi anh đụng nhẹ vào tay cô và nói: " Kiều Linh Nhi, cô sao vậy không khỏe chỗ nào sao? "

lúc này Kiều Linh Nhi mới thu lại tâm trí mình, cô quay sang nhìn Dương Gia Vĩ: " Không có gì, tôi đi vệ sinh một lát hai người tiếp tục nói chuyện đi ", nói xong cô liền đẩy ghế dời đi. Kiều Linh Nhi đi vào phòng vệ sinh xả nước hắt lên mặt, cô không muốn nhớ lại hình ảnh vừa nhìn thấy, cô mong đó chỉ là do cô suy nghĩ quá nhiều nên có ảo giác, trở lại bàn Dương Gia Vĩ thấy sắc mặt Kiều Linh Nhi không được tốt anh nhỏ giọng nói: " Cô không sao đấy chứ? ", Kiều Linh Nhi lắc đầu không nói gì, chỉ yên lặng nhìn anh,

Vương Khải: " Mọi chuyện coi như đã bàn bạc xong, nếu bên anh không có vấn đề gì thì ngày mai chúng ta có thể ký kết hợp đồng thỏa thuận giữa hai bên "

Dương Gia Vĩ: " Được, vậy ngày mai tôi sẽ mang bản hợp đồng qua chỗ anh "

Vương Khải gật đầu: " Được rồi, chuyện công việc nói tới đây thôi mọi người mau ăn đi, chắc cô kiều cũng đói rồi ăn nhiều một chút, tôi nghe nói đồ ăn ở đây rất ngon ", Kiều Linh Nhi không để tâm tới anh ta, cô cầm ly nước trái cây lên từ từ uống, thấy vẫn không động đũa Vương Khải lại mở miệng nói: " Cô Kiều, sao cô không dùng đi, không lẽ mấy món này không hợp khẩu vị của cô sao? ", Kiều Linh Nhi nhìn anh ta chăm chú sau đó nói bằng giọng hết sức lạnh nhạt: " Tôi không thấy đói, mọi người cứ dùng đi ", Dương Gia Vĩ thấy cô có vẻ rất kỳ lạ, nhưng vẫn không nói gì chỉ yên lặng dùng bữa. Lúc từ Nhà Hàng đi ra Vương Khải đề nghị chờ hai người về khách sạn, Kiều Linh Nhi từ chối: " Tôi muốn đi dạo một lát, anh cùng Dương tổng về trước đi ", Dương Gia Vĩ nhìn cô rồi quay sang nói với Vương Khải: " Vậy anh cứ về trước đi, tôi cùng cô Kiều đi dạo một chút sau đó sẽ bắt taxi về khách sạn ", Vương Khải có chút thất vọng, nhưng vẫn cố tỏ ra vui vẻ nói: " Vậy tôi về trước, hai người đi đường cẩn thận ". Kiều Linh Nhi cùng Dương Gia Vĩ đi bộ dưới ánh đèn lung linh đầy màu sắc của thành phố, Dương Gia Vĩ vẫn lặng yên đi bên cô không nói tiếng nào, thấy tiết trời hơi se lạnh anh cởi áo khoác ngoài nhẹ nhàng khoác lên vai Kiều Linh Nhi, cô quay qua nhìn anh nhưng vẫn không mở miệng nói tiếng nào, hai người đi qua không biết mấy con phố, bao nhiêu con đường, Kiều Linh Nhi lúc này mới chịu mở miệng nói chuyện cô nhìn thẳng về con đường phía trước giọng điệu vô cùng cứng nhắc nói: " Tôi đã nhìn thấy người mà cả đời này tôi cũng không muốn gặp lại ", Dương Gia Vĩ thấy được trong ánh mắt và cả lời nói của cô ẩn chứa bao nhiêu sự căm hận và uất ức, anh nhìn cô chăm chăm nhưng không biết nói gì đành im lặng đi cạnh cô, Kiều Linh Nhi nói tiếp: " Người đàn bà đó đã phá hoại cuộc sống tốt đẹp như trong truyện cổ tích của tôi, bà ta là một mụ phù thủy ác độc và xấu xa, bà ta đã cướp đi mọi thứ của tôi, khiến tuổi thơ đẹp đẽ của tôi trở thành một nỗi bất hạnh, khiến tôi trở thành một người cô độc và lạnh lùng như bây giờ, tất cả là vì bà ta, tôi hận, rất hận bà ta " Kiều Linh Nhi cắn răng nói ra những từ cuối cùng, Dương Gia Vĩ cảm thấy người đàn bà mà cô nói đến ắt hẳn đã gây cho cô rất nhiều tổn thương, mới khiến cô hận bà ta như vậy. Hai người cùng nhau đi bộ như vậy đến khi trên đường chẳng còn mấy người qua lại không gian càng trở nên yên tĩnh, Dương Gia Vĩ thấy có một cửa hàng ăn vẫn còn mở cửa anh nhỏ giọng nói với Kiều Linh Nhi đi bên cạnh: " Lúc tối cô không ăn gì, chắc hẳn đã đói rồi vô kia ăn chút gì đi đừng nhịn ăn như vậy không tốt cho sức khỏe " vừa nói Dương Gia Vĩ vừa chỉ tay về phía cửa hàng. Kiều Linh Nhi nhìn theo phía tay anh mà không nói tiếng nào, thấy Kiều Linh Nhi không nói gì anh nắm lấy cổ tay cô dắt cô vào trong, Dương Gia Vĩ kéo ghế ngồi rồi lấy hai tay nắm lấy vai cô, đẩy nhẹ cô ngồi xuống sau đó ngồi vào ghế đối diện, bây giờ đã muộn mọi người trong quán không đông lắm, Dương Gia Vĩ gọi vài món lên cho cô ăn cùng với một ly nước ép hoa quả. Dương Gia Vĩ nhìn cô chăm chú không dời mắt, anh cảm thấy lúc này tâm trạng cô đã ổn hơn nhiều, trong lúc đang mải mê ngắm nhìn Kiều Linh Nhi, tưởng chừng như cô rất chuyên tâm cắt thức ăn, ánh mắt cô vẫn rất chăm chú nhìn vào đĩa thức ăn nhưng lại rất dễ ý đến hành động của Dương Gia Vĩ: " Anh nhìn đủ chưa vậy? ", Dương Gia Vĩ bất chợt bị cô hỏi vậy anh lúng túng không biết phải trả lời ra sao, thì Kiều Linh Nhi lại ngược mắt lên nhìn anh, Dương Gia Vĩ ho nhẹ một tiếng rồi nói: " Không có gì, chỉ là tôi thấy lúc ăn trông cô cũng rất xinh đẹp ", Kiều Linh Nhi không để tâm đến lời anh nói, tiếp tục cắt thức ăn. Ăn xong hai người đón taxi trở về khách sạn trước khi trở về phòng Kiều Linh Nhi trả áo khoác cho Dương Gia Vĩ, anh nhận lấy áo khoác từ tay cô và nói: " Đi ngủ sớm đi, đừng, ngày mai chúng ta còn phải đi ký hợp đồng với bên đối tác, cô hãy chuẩn bị hợp đồng đi, ba giờ chiều mai chúng ta sẽ qua đó ", Kiều Linh Nhi gật đầu: " Được, Tôi biết rồi ". Sáng hôm sau Kiều Linh Nhi đưa bản hợp

đồng qua cho Dương Gia Vĩ: " Anh kiểm tra lại xem có sai sót gì cần chỉnh sửa lại không? " Dương Gia Vĩ nhận lấy bản hợp đồng xem qua một lượt sau đó nói: " Làm tốt lắm, không có vấn đề gì ", Dương Gia Vĩ nhìn Kiều Linh Nhi một hồi rồi nói: " Đói không? có muốn ăn gì không tôi dẫn cô đi ", Kiều Linh Nhi nhận lại bản hợp đồng: " Tôi không đói anh cứ đi ăn đi ", nói xong liền xoay người trở về phòng của mình. Dương Gia Vĩ nhìn theo bóng lưng cô, khuất sau cánh cửa phòng, khoảng chừng nửa giờ sau Dương Gia Vĩ gõ cửa phòng Kiều Linh Nhi, thấy cô ra mở cửa anh đưa túi đồ ăn ra trước mặt cô: " Đang còn nóng đây, mau ăn đi ", Kiều Linh Nhi nhìn túi đồ ăn trên tay anh, rồi lại nhìn anh mà không chịu nhận lấy, Dương Gia Vĩ: " Đứng ngây ra đó làm gì mau cầm lấy đi ", Kiều Linh Nhi đưa tay ra cầm lấy túi đồ ăn sau đó nói: " Cảm ơn ", Dương Gia Vĩ gật đầu với cô sau đó đi về phòng của mình.

*****

Hai người Dương Gia Vĩ cùng Vương Khải ngồi đối diện nhau, Kiều Linh Nhi trao đổi hợp đồng của hai bên cho nhau xem, hai hợp đồng đều không có vấn đề gì, các điều khoản trong hợp đồng đều hợp lý, hai bên ký kết thành công Dương Gia Vĩ cùng Vương Khải đứng dậy bắt tay nhau,

Wong Khai:" Rất vui được hợp tác với anh"

Dương Gia Vĩ: " Mong rằng chúng ta cùng hợp tác vui vẻ ". Xong việc Dương Gia Vĩ cùng Kiều Linh Nhi trở về khách sạn trên xe Dương Gia Vĩ quay sang nói với Kiều Linh Nhi bên cạnh: " Mọi chuyện nằm ngoài dự đoán của tôi, tôi không nghĩ rằng sẽ ký được hợp đồng nhanh đến như vậy ", Kiều Linh Nhi không nhìn anh nói: " Vậy khi nào chúng ta trở về? ", Dương Gia Vĩ: " ngày mai chúng ta sẽ trở về thành phố B ".

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Buổi tiệc (1)

Kiều Nhất Hùng cầm lấy va li của Kiều Linh Nhi vừa đi vừa nói: " Có mệt lắm không? "

Kiều Linh Nhi: " Em không sao "

Kiều Nhất Hùng: " Anh thấy sắc mặt em không được tốt cho lắm, để anh đưa em về nhà nghỉ ngơi "

Dương Gia Vĩ: " Kiều Nhất Hùng rút cuộc trong mắt cậu có nhìn thấy tôi không vậy?"

Kiều Nhất Hùng không trả lời câu nói của anh mà nói: " Tôi đưa Kiều Linh Nhi về nhà trước, cậu tự mình gọi trợ lý tới đón đi hoặc có thể đi taxi về " nói xong liền nhanh chóng ra xe, bỏ lại Dương Gia Vĩ phía sau sắc mặt anh ta lúc này trông rất khó coi.

Thấy Kiều Nhất Hùng đưa Kiều Linh Nhi về má trần chạy ra mở cửa, bà nhìn cô từ trên xuống dưới sau đó nói: " Linh Nhi con có đói không? ta đi nấu cái gì đó cho con ăn nhé, lên phòng thay đồ rồi xuống ăn ", Kiều Linh Nhi khẽ gật đầu rồi đi thẳng lên phòng, Kiều Nhất Hùng dặn dò má trần chăm sóc cô thật tốt rồi tới công ty làm việc. Kiều Linh Nhi trở xuống thấy trên bàn ăn đã chật kín thức ăn, cô nhìn một lượt rồi nhìn má trần đang tất bật dọn ra: " Hôm nay nhà mình có khách sao? ", má trần nhìn về mặt khó hiểu của cô, bà cười nói: " Không có mấy thứ này ta chuẩn bị cho con đây ", Kiều Linh Nhi nhướn mày nói: " Nhiều như vậy một mình con sao có thể ăn được chứ? ", má trần kéo cô ngồi xuống ghế: " mấy bữa nay con phải đi làm, lại phải ăn đồ ăn bên ngoài, không đủ chất dinh dưỡng, ta cố tình làm mấy món này cho con ăn để tâm bồi ", Kiều Linh Nhi: " Từ sau người không cần vất vả vì con như vậy nữa, cả cái biệt thự to lớn này chỉ mình người chăm lo đã đủ mệt rồi, lại phải chăm lo cho con nữa, như vậy sẽ rất mệt mỏi, " Ngày mai con sẽ nói anh hai, đưa thêm người làm về để giúp đỡ người ", má trần hơi bất ngờ về chủ ý của cô, trước nay một mình bà chăm lo nhà cửa, quả thật là có rất vất vả nhưng vì Kiều Linh Nhi từ khi mẹ cô mất, cô đã đuổi tất cả người hầu trong nhà đi chỉ để lại duy nhất má trần, hôm nay cô lại đề cập đến chuyện thêm người làm trong nhà khiến bà không khỏi ngạc nhiên: " Không cần đâu bao năm qua một mình ta vẫn làm tốt mọi việc không cần đến người khác, con không cần phải vì ta mà làm vậy ", Kiều Linh Nhi: " Tuổi người cũng cao rồi làm nhiều việc quá sẽ không tốt cho sức khỏe, người không cần nói gì nữa con đã quyết định vậy rồi ", nói xong Kiều Linh Nhi cúi đầu cất thức ăn, má trần thấy cô nói vậy cũng không nói thêm gì nữa.

*****

Nghe thấy tiếng gõ cửa Kiều Linh Nhi nói: " Mời vào ", Tâm Như nhân viên phòng kinh doanh đẩy cửa bước vào lễ phép nói: " Trưởng phòng, đề chúc mừng cho dự án vừa rồi của công ty thành công tốt đẹp, tổng giám đốc đã tổ chức một buổi tiệc vào tối nay, xin hỏi người có muốn tham gia không? ", Kiều Linh Nhi ngẩng đầu lên nhìn cô sau đó lại cúi xuống nhìn vào màn hình vi tính nói: " Tôi sẽ tới ", Tâm Như vui vẻ nói: " Dạ, vậy địa chỉ em sẽ gửi cho trưởng phòng sau, nếu không còn chuyện gì nữa em xin phép ra ngoài ", Kiều Linh Nhi gật đầu " ừ " một tiếng sau đó Tâm Như nhanh chóng đi.

Tan làm Kiều Linh Nhi được tài xế riêng mà Kiều Nhất Hùng đã mang tới đưa cô về nhà, vừa về tới nhà cô thấy má trần đang cười nói vui vẻ với một cô gái, cô đoán đó là người làm trong nhà mà Kiều Nhất Hùng mới mang về, thấy cô về hai người đi tới, má trần cười vui vẻ nói: " Linh Nhi đây là Nhật Vân người làm mà Nhất Hùng mới đưa về ", Nhật Vân bên cạnh nhìn Kiều Linh Nhi với ánh mắt ái mộ, cô hớn ha hớn hở cười nói: " Chào chị, em tên Nhật Vân ", Kiều Linh Nhi nhìn cô từ đầu tới chân, Nhật Vân trông cũng rất xinh đẹp và hoạt bát, nhìn bộ dạng của cô thật ngây thơ và hồn nhiên, mang theo vài phần con nít trông thật dễ thương, Kiều Linh Nhi nhẹ gật đầu, sau đó không nói gì bỏ lên phòng, má trần đã nói qua về tính cách và con người của Kiều Linh Nhi cho Nhật Vân nghe để cô quen dần, Nhật Vân nhìn bóng lưng của Kiều Linh Nhi sau đó lại quay sang nhìn má trần, cô dương đôi mắt to tròn đen láy lên và nói với về ngưỡng mộ: " oa, chị ấy thật xinh đẹp trông cứ như tiên nữ bước ra từ trong tranh vậy ", cô gãi đầu thắc mắc hỏi má trần: " Nhưng người xinh đẹp như chị ấy, tại sao lại mang về mặt lạnh lùng như vậy chứ? ". Má trần rầu rĩ nói: " Linh Nhi rất ít nói, luôn giữ mọi chuyện trong

lòng, từ khi mẹ con bé qua đời, con bé dường như không nói chuyện, không muốn gặp bất cứ ai, tính cách cũng từ đó mà dần dần thay đổi theo ".

Kiều Linh Nhi đi từ trong nhà tắm ra thì nghe thấy tiếng chuông điện thoại kêu, cô đi tới bàn trang điểm cầm điện thoại lên thấy Tâm Như nhắn tới cho cô địa chỉ nơi diễn ra buổi tiệc. Kiều Linh Nhi sửa soạn lại một chút rồi cầm túi sách đi xuống nhà, cô đi vô phòng bếp nói với má trần: " Hôm nay công ty mở tiệc, bây giờ con phải tới đó ", Kiều Linh Nhi nói xong thì xoay người dời đi. Tài xế riêng đã đợi sẵn cô bên ngoài thấy cô bước ra liền mau chóng mở cửa, sau đó hỏi cô muốn đi đâu, Kiều Linh Nhi đọc địa chỉ cho anh ta, chiếc xe nhanh chóng ra khỏi khuôn viên của biệt thự. Kiều Linh Nhi tới một nhà hàng sang trọng kiểu pháp, lên tới phòng đã được đặt trước, cô gõ cửa phòng bên trong có người nói " Mời vào " Kiều Linh Nhi đẩy cửa đi vào, lúc này trong phòng mọi người đã tới đông đủ, thấy cô bước vào tất cả mọi người dồn hết ánh mắt lên người cô, Kiều Linh Nhi đảo mắt nhìn quanh thấy chỉ có duy nhất chỗ bên cạnh Dương Gia Vĩ là không có ai ngồi, cô xải bước về phía anh kéo ghế ngồi xuống. Thấy cô đã ngồi xuống Dương Gia Vĩ nói: " Mọi người đã đến đông đủ rồi, chúng ta bắt đầu buổi tiệc, mọi người cùng nâng ly chúc mừng cho dự án mới đã thành công tốt đẹp ", vừa nói Dương Gia Vĩ đưa ly ra phía trước mọi người cùng nhau cùng ly, vừa uống vừa cười nói rất vui vẻ, chỉ riêng Kiều Linh Nhi cô chỉ nâng ly lên nhấp môi, sau đó thả ly xuống từ từ ới gsythức ăn mà không nói chuyện với ai, Dương Gia Vĩ ngồi bên thấy cô như vậy, anh cúi đầu cất thức ăn theo cô và nhỏ giọng nói: " Sao cô không uống? ", Kiều Linh Nhi: " Tôi không uống mấy thứ này ".

Trong lúc mọi người đang vui vẻ hòa nhập vào buổi tiệc, thấy Kiều Linh Nhi đã ra ngoài một lúc lâu mà chưa thấy quay lại, anh nhìn qua ghế cô thấy túi sách vẫn còn trên ghế chắc hẳn cô chưa bỏ về, Dương Gia Vĩ cảm thấy không yên, anh ra ngoài tìm cô, anh nhìn xung quanh thì thấy cô đứng cách đó không xa, trước mặt cô có tới mấy tên thanh niên lạ mặt, Dương Gia Vĩ nhìn mảy đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Buổi tiệc (2)

Dương Gia Vĩ lại gần chỗ Kiều Linh Nhi đang đứng nhưng vừa cách cô chừng hai bước thì bị đám thanh niên đó cản lại, một trong số đó lên tiếng: " Anh tính làm gì hả? "

Dương Gia Vĩ đẩy tay người kia ra, nghiêm mặt nói: " Tránh ra ", sau đó hướng tới chỗ Kiều Linh Nhi, nhưng lại bị bọn họ đẩy ra: " Anh muốn làm cái quái gì vậy hả? ", vừa nói Nam Kỳ vừa dơ cú đấm lên định nện vào mặt Dương Gia Vĩ, thấy vậy Kiều Linh Nhi: " Dừng tay ", Nam Kỳ nghe thấy cô hét lên đành thu tay về sau đó quay sang hỏi cô: " Đại tỷ sao vậy? "

Kiều Linh Nhi bình thản nói: " Anh ta không phải người xấu, anh ta là sếp tổng của tôi "

nghe vậy mọi người không ngăn cản anh ta nữa, Dương Gia Vĩ thuận lợi đi tới đứng cạnh cô, Nam Kỳ nhìn Dương Gia Vĩ rồi lại quay sang nhìn Kiều Linh Nhi nói: " Thật xin lỗi đại tỷ, tôi không biết anh ta là người quen của chị, xin thứ lỗi. Kiều Linh Nhi nhẹ gật đầu, một tên bên cạnh Nam Kỳ quay sang nói với anh ta: " Cũng không còn sớm nữa đã tới giờ rồi, chúng ta phải đi thôi ", Nam Kỳ nghe thấy lời nhắc nhở của người bên cạnh, anh nhìn Kiều Linh Nhi nói: " Đại tỷ bây giờ chúng tôi có việc phải đi trước, nếu gặp chuyện gì khó khăn thì nhớ báo với chúng tôi một tiếng, chúng tôi nhất định sẽ dốc toàn lực giúp đỡ chị ", Kiều Linh Nhi: " Được rồi, mấy người đi trước đi đừng để mọi người chú ý quá nhiều ", cả đám người cúi rạp người trước mặt Kiều Linh Nhi và Dương Gia Vĩ.

Sau đó xoay người rời đi nhưng Nam Kỳ vừa đi được một bước thì dừng lại, anh ta quay lưng về Phía hai người và nói: " Đại tỷ có thể chuyển lời hỏi thăm của tôi tới Triệu Mai được không? "

Kiều Linh Nhi: " Được "

Nam Kỳ nói: " cảm ơn " rồi sau đó nhanh chóng dời đi. Kiều Linh Nhi cũng xải bước dời đi Dương Gia Vĩ cũng đi theo cô, hai người đi tới sân cỏ sau nhà hàng cùng tản bộ,

Dương Gia Vĩ này giờ vẫn yên lặng, bỗng dưng lên tiếng đánh tan bầu không khí đang yên tĩnh vô cùng: " Đám người lúc này là ai vậy? sao họ lại gọi cô là đại tỷ? ", Kiều Linh Nhi: " Họ là người trong tổ chức của thế giới ngầm, sở dĩ họ gọi tôi như vậy là do một lần họ bị người ta ám hại trong quán Bar của tôi, tôi ra tay giúp đỡ họ nên họ rất cảm kích và biết ơn tôi, do vậy mà họ đã gọi tôi là đại tỷ để thể hiện sự kính trọng "

Dương Gia Vĩ chăm chú nhìn cô, Kiều Linh Nhi bổ sung thêm cô nói: " Mặc dù bề ngoài trông họ giống một đám lưu manh, côn đồ nhưng thật ra họ cũng không hẳn là người xấu "

Dương Gia Vĩ gật đầu nói: " Vậy hôm nay họ tới tìm cô có chuyện gì sao? "

Kiều Linh Nhi: " Không có gì chỉ là tình cờ gặp nhau thôi "

Hai người đứng giữa bãi cỏ một lát thì có người từ đằng sau đi tới cất giọng nói: " Hai người ở đây sao, làm tôi tìm hai người khắp nơi, mọi người đang vui vẻ hai người lại bỏ đi đâu vậy? ", trợ lý của Dương Gia Vĩ vừa nói vừa bước lại gần hai người

Dương Gia Vĩ: " trong phòng ngột ngạt và ồn ào quá, tôi và cô Kiều đi ra ngoài hóng gió một lát ", nói xong Dương Gia Vĩ quay sang nói với Kiều Linh Nhi: " Chúng ta trở lại phòng thôi, mọi người đang tìm chúng ta đấy ", cô nhẹ gật đầu rồi cùng quay trở lại phòng.

Mọi người trong phòng ai nấy đều đã ngà ngà say, Dương Gia Vĩ cùng Kiều Linh vừa ngồi vào ghế của mình mọi người lại từng người tới đòi uống với hai người một ly, Nếu là ngày thường Dương Gia Vĩ sẽ không nhận lời uống với ai nhưng vì hôm nay anh tổ chức tiệc ăn mừng nên không thể từ chối, uống hết mấy ly lại có người tới nhưng lần này lại là mời Kiều Linh Nhi, cô không biết uống rượu từ lượng lại cực kì tệ, nên đã từ chối nhưng người này đã say nên cứ hết lời làm khó cô, thấy vậy Dương Gia Vĩ nhận lấy ly rượu mà người kia đưa cho cô và nói: " Tôi thay mặc cô ấy uống với cậu ", nói xong liền một hơi cạn sạch.

Trong công ty nhiều người như vậy lại đa số là đàn ông, nếu cứ như vậy sợ Dương Gia Vĩ sẽ không trụ nổi mất, Kiều Linh Nhi kéo cánh tay anh nhỏ giọng nói: " Đừng uống nữa, chúng ta về thôi ", Dương Gia Vĩ từ lượng cũng không tới nhưng hôm nay đã uống quá nhiều lại uống thay cho Kiều Linh Nhi nữa nên anh có phần hơi say, Kiều Linh Nhi nói trợ lý đưa anh về nhưng đến trợ lý cũng say khướt nên cô đành phải tự mình dìu Dương Gia Vĩ về, ra khỏi cửa nhà hàng tài xế riêng thấy cô dìu một người đàn ông đi ra, anh ta nhanh chóng chạy lại đỡ giúp cô một tay, đưa được Dương Gia Vĩ vào trong xe cô lắc lắc cánh tay anh nói: " Nhà anh ở đâu,tôi đưa anh về ", Dương Gia Vĩ không mở mắt tựa đầu vào sau ghế sau đó nói địa chỉ cho cô, tài xế nhanh chóng lái xe tới nơi. Nhà anh là một biệt thự rộng lớn và sang trọng có thể nói là còn to hơn cả nhà của cô, được thiết kế theo phong cách Châu Âu, trông rất đẹp mắt Kiều Linh Nhi cùng tài xế dìu anh xuống xe, người trong nhà nhanh chóng mở cửa, hai người đưa Dương Gia Vĩ lên phòng, người làm nhanh chóng lên theo vừa đi vừa lo lắng nói: " Cậu ấy làm sao mà say đến vậy? ", Kiều Linh Nhi không trả lời bà, cô đặt Dương Gia Vĩ xuống giường sau đó nhanh chóng dời đi mà không nói tiếng nào.

Sáng hôm sau, Dương Gia Vĩ tỉnh dậy đầu đau như có ai đó đập mạnh vào, anh cố gắng mở mắt day day thái dương, vừa lúc đi Lâm bước vào thấy Dương Gia Vĩ đã tỉnh bà nói: " Tỉnh rồi sao? hôm qua cậu làm gì mà uống đến say mềm như vậy ", anh mở mắt ra thấy dì Lâm đang cầm bát cháo để lên bàn, bà quay sang nhìn anh nói: " Cô gái hôm qua đưa cậu về lại ai vậy? thật là xinh đẹp quá đi mất ", Dương Gia Vĩ đang cố nghĩ lại chuyện tốt hôm qua, mặc dù anh say nhưng anh vẫn ý thức người được ai đã đưa anh về, vậy chắc hẳn cô gái mà dì Lâm nói là Kiều Linh Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tức giận

Ra khỏi thang máy Dương Gia Vĩ thấy Kiều Linh Nhi đang đi phía trước, anh xài bước dài về chỗ cô: " Cô Kiều ", nghe thấy tiếng gọi từ đằng sau Kiều Linh Nhi quay người lại, thấy Dương Gia Vĩ đang tiến lại gần cô

Kiều Linh Nhi: " Dương tổng, anh gọi tôi? "

Dương Gia Vĩ: " Đúng vậy, tôi có thể mời cô dùng bữa để cảm ơn chuyện lần trước không? "

Kiều Linh Nhi nhướn mày khó hiểu nói: " Chuyện lần trước, ý anh là? "

Dương Gia Vĩ: " Hôm trước, tôi uống say cô đã đưa tôi về, tôi chưa có dịp nói lời cảm ơn với cô, nên hôm nay tôi muốn mời cô dùng bữa để thay lời cảm ơn "

Kiều Linh Nhi: " Nếu là chuyện đó thì không cần đâu, anh cũng vì uống thay cho tôi nên mới say đến vậy, tôi đưa anh về cũng là chuyện nên làm "

Thực ra Dương Gia Vĩ chỉ muốn lấy cớ mời cô đi ăn tối nhưng lại bị cô từ chối, Dương Gia Vĩ: " Dù sao cũng cảm ơn cô, cô có thể đừng từ chối lời mời của tôi được không? " Kiều Linh Nhi thấy Dương Gia Vĩ rất có lòng thành như vậy cô suy nghĩ một chút rồi gật đầu nói: " Được, chúng ta đi thôi ", Dương Gia Vĩ thấy cô nói vậy trong lòng dâng lên một sự vui vẻ khó diễn tả, trên khuôn mặt điển trai kéo ra một nụ cười, khiến anh đẹp đến mê người.

Kiều Linh Nhi cùng Dương Gia Vĩ ra khỏi công ty, Dương Gia Vĩ: " Cô nói tài xế riêng về trước đi lát nữa tôi sẽ đưa cô về ", Kiều Linh Nhi nghe theo lời anh nói tài xế về trước, hai người cùng nhau tới nhà hàng gần đó dùng bữa, ăn tối xong Dương Gia Vĩ đưa Kiều Linh Nhi về nhà, vừa tới cổng ngôi biệt thự nhà họ Kiều, Kiều Nhất Hùng cũng vừa về tới, má trần chạy ra mở cửa, hai chiếc xe cùng tiến vào giữa sân, Kiều Nhất Hùng nhận ra đó là xe của Dương Gia Vĩ, thấy Dương Gia Vĩ mở cửa cho Kiều Linh Nhi anh tiến lại gần: " Sao hai người lại về cùng nhau? tài xế riêng của em đâu? sao Dương Gia Vĩ lại đích thân đưa em về ", Kiều Linh Nhi chưa kịp lên tiếng, Dương Gia Vĩ ở bên nói: " Tôi cùng Kiều Linh Nhi đi ăn tối nên để anh ta về trước ", Kiều Nhất Hùng: " Ra là vậy, đã tới đây rồi thì mau vào trong đi, cũng lâu rồi tôi với cậu không gặp nhau, tôi có một số chuyện muốn nói với cậu ", Kiều Nhất Hùng khoác vai Dương Gia Vĩ vừa đi vừa cười nói vui vẻ.

Kiều Linh Nhi không nói gì cô đi thẳng lên phòng của mình, đẩy cửa bước vào thấy Nhật Văn người làm mới của nhà cô, Nhật Văn đang cầm trên tay một khung ảnh. Kiều Linh Nhi nhìn Nhật Văn bằng ánh mắt sắc lạnh, khiến Nhật Văn cảm thấy ớn lạnh, trên trán đã lấm tấm mồ hôi, Nhật Văn nhìn Kiều Linh Nhi đang đứng ở cửa phòng lắp bắp nói: " Chỉ..... chỉ Linh Nhi... em, em chỉ..... ", cô chưa nói hết câu Kiều Linh Nhi sắc mặt đen sì, giọng nói lạnh thấu xương: " Ai cho cô vào đây, mau rút ra ngoài cho tôi ", Nhật Văn hoảng sợ cô đặt khung ảnh lại vị trí cũ rồi mau chóng đi ra ngoài, lúc đi qua người Kiều Linh Nhi cô không dám ngừng đầu lên, khuôn mặt xinh đẹp của Kiều Linh Nhi lúc này trông rất đáng sợ, Kiều Linh Nhi bắt lấy cánh tay đang run rẩy của Nhật Văn cất giọng lạnh băng nói: " Nếu còn để tôi nhìn thấy cô bước vào đây và đụng vào bất cứ thứ gì trong phòng này, tôi sẽ bẻ gãy tay cô ", vừa nói Kiều Linh Nhi vừa xiết chặt cổ tay Nhật Văn lại khiến cô rất đau đớn, nhưng không giám kêu, cô chỉ biết cắn răng chịu đựng, Kiều Linh Nhi thả tay Nhật Văn ra, cô nhanh chóng chạy ra ngoài, vừa chạy ra thì cô đụng trúng Kiều Nhất Hùng, vừa rồi Kiều Nhất Hùng Cùng Dương Gia Vĩ đang hàn huyên nói chuyện dưới phòng khách thì nghe thấy tiếng thét của Kiều Linh Nhi, hai người mau chóng chạy lên, má trần trong bếp nghe vậy cũng hốt hải chạy lên.

Thấy Nhật Vân chạy từ trong phòng Kiều Linh Nhi ra sắc mặt tái mét, toàn thân run rẩy, trên cổ tay lại có một vết đỏ lớn in cả hình ngón tay. " Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? cô đã làm gì khiến con bé phải nổi giận như vậy hả? " Nhất Kiến Hùng lớn tiếng hỏi, Nhật Vân vẫn chưa hết sợ hãi cô nói không ra câu: " Tôi... tôi... ", má trần nhìn Nhật Vân chạy ra từ phòng Kiều Linh Nhi bà đã hiểu ra được phần nào: " Nhất Hùng đừng trách Nhật Vân, là ta không dặn dò con bé, không được vào phòng của Linh Nhi ", má trần quay sang nhìn Nhật Vân nhỏ giọng trấn an cô: " Không cần hoảng sợ, con hãy bình tĩnh kể cho ta nghe đã xảy ra chuyện gì, có phải đã đụng vào thứ gì trong phòng Linh Nhi phải không? ". Nhật Vân lấy lại bình tĩnh nói: " Đúng vậy, trong lúc con đang dọn dẹp trong phòng, thì con thấy có một khung ảnh chị Linh Nhi chụp chung với một người phụ nữ cũng rất xinh đẹp, con thấy hiếu kì nên đã cầm lên xem, vừa lúc đó thì chị Linh Nhi bước vào, vừa nhìn thấy con chị ấy nổi giận dùng ngón tay chỉ con ra ngoài ", má trần nhìn Nhật Vân thở dài nói: " Là lỗi của ta, ta đã không dặn trước với con, mọi phòng con đều có thể vào trong dọn dẹp nhưng chỉ riêng phòng của Kiều Linh Nhi thì con không được bước chân vào, con bé rất ghét ai bước vào đó, đến cả ta cũng chưa từng vào, mọi việc về sinh phòng trước nay con bé đều tự mình làm ". Kiều Nhất Hùng nhìn má trần rồi lại quay sang nhìn Nhật Vân nói: " Được rồi, vì cô không biết nên tôi không trách cô, từ sau nhớ chú ý hơn đừng chọc giận Kiều Linh Nhi nữa, nếu có lần sau tôi e là với tính cách hiện giờ của con bé, nhất định nó sẽ không tha cho cô như hôm nay đâu ", Nhật Vân cúi thấp đầu. Kiều Nhất Hùng thấy Dương Gia Vi im lặng đứng bên cạnh anh, thất thần nhìn vào cánh cửa phòng Kiều Linh Nhi đã được đóng kín, Kiều Nhất Hùng huyếch tay Dương Gia Vi nói: " Cậu nhìn cái gì vậy? ", Dương Gia Vi thu lại tầm mắt nói: " không có gì, cũng muộn rồi tôi cũng nên về nhà thôi ". Kiều Nhất Hùng nhẹ gật đầu nói: " ừ, để tôi tiễn cậu ", Dương Gia Vi: " Không cần đâu ", nói xong anh liền quay người rời đi

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vi Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chuyện gì đến cũng sẽ đến

Kiều Linh Nhi đi lại ngồi xuống mép giường, cô đưa ta ra với lấy khung ảnh trên bàn đặt đầu giường, cô vuốt ve khuôn mặt của người phụ nữ trong ảnh đó là mẹ cô, một người phụ nữ xinh đẹp, cô nhớ thừa hưởng vẻ đẹp từ mẹ mà trở nên xinh đẹp như vậy, còn xinh đẹp hơn cả mẹ cô. Kiều Linh Nhi ôm chiếc khung ảnh vào lòng thì thầm nói: 'Mẹ, Linh Nhi rất nhớ mẹ ', mẹ cô tuy xinh đẹp gia cảnh tốt, lấy được người chồng giàu có và tài giỏi,nhưng bà ấy lại là người phụ nữ hồng nhan bạc phận, cô thầm than trời trách đất tại sao, tại sao một người hiền lành tốt tính, hết lòng vì gia đình như mẹ cô lại phải từ đã trần đời sớm tối như vậy.

Sáng sớm, khi Kiều Linh Nhi bước từ trên lầu xuống, má trần vừa nhìn thấy cô bà cười hiền hậu nói: " Linh Nhi mau qua đây ăn sáng đi ", Kiều Linh Nhi đi vào phòng bếp ngồi xuống ghế đang định dùng bữa sáng thì thấy Nhật Vân đứng cách đó không xa đang nhìn cô với ánh mắt vô cùng sợ hãi, Kiều Linh Nhi vừa ngẩng đầu lên nhìn cô, cô như một chú thỏ nhút nhát vội cúi thấp đầu, má trần thấy vậy liền mở miệng nói: " Linh Nhi à, chuyện tối qua là do lỗi của ta, ta không dặn dò con bé cẩn thận lại để con bé vào phòng của con, ta thành thật xin lỗi con ", Kiều Linh Nhi dờ mắt khỏi người Nhật Vân cô quay sang nhìn má trần nói: " Được rồi, con không trách cô ta, người hãy chỉ dạy cho cô ta thật cẩn thận về những quy tắc trong nhà này, đừng để cô ta mắc phải bất cứ sai phạm nào nữa, nếu không đừng trách Kiều Linh Nhi con đây không báo trước ", Kiều Linh Nhi nói xong không để ý đến má trần, cô cúi đầu cất thức ăn, Nhật Vân thấy Kiều Linh Nhi không xử cô chuyện tối qua, lúc này cô mới thở phào nhẹ nhõm, cô có to gan tới đâu thì sau này cũng sẽ không dám làm sai gì nữa, nếu cô còn chọc giận Kiều Linh Nhi lần nữa e rằng kết cục sẽ rất thảm. Má trần vui vẻ nói: " Con yên tâm ta nhất định sẽ chỉ dạy con bé thật tốt, ta hứa sẽ không có lần sau ", Kiều Linh Nhi không nhìn lên, cô thông thả vừa cất thức ăn vừa nói: " Hy vọng được như lời người nói ".

*****

" Trưởng phòng Dương tổng tìm chị, nói chị lên phòng gặp ngài ấy ", An An nói với Kiều Linh Nhi, cô gật đầu nói: " Ừ " một tiếng. Chừng năm phút sau Kiều Linh Nhi gõ cửa phòng Dương Gia Vi, anh đang ngồi trên bàn làm việc xem văn kiện nghe thấy tiếng gõ cửa, anh cũng đoán được người đang đứng bên ngoài là ai: " Vào đi ", Kiều Linh Nhi bước vào trong: " Anh tìm tôi? ", Dương Gia Vi gật đầu đáp: " Đúng vậy, cô cùng tôi qua tập đoàn Kiều Anh ", Kiều Linh Nhi nghe thấy câu tập đoàn Kiều Anh cô hóa đá tại chỗ không cử động, cô thầm nghĩ: ' Tập đoàn Kiều Anh, qua tập đoàn Kiều Anh sao? cũng có nghĩa là cô có thể sẽ chạm mặt người đàn bà đó sao? ' Dương Gia Vi thấy Kiều Linh Nhi không có động tĩnh gì anh nhìn cô nói: " Sao vậy? đây là chủ ý của Kiều Nhất Hùng, cậu ta muốn tôi đưa cô quá đó ", Kiều Linh Nhi nhướn mày, chủ ý của anh hai sao?, cũng phải dù gì đó cũng là tập đoàn của nhà cô nhưng cô lại chưa từng đặt chân tới, nên anh hai muốn mượn tay Dương Gia Vi đưa cô tới đó. Kiều Linh Nhi suy nghĩ miên man một hồi lâu, sau đó mới nói: " Vậy bao giờ chúng ta đi? ", Dương Gia Vi nhìn cô chăm chú thấy cô nghe thấy tới tập đoàn Kiều Anh thì có gì đó rất lạ: " Ngay bây giờ, chúng ta đi thôi ", nói xong Dương Gia Vi cầm lấy chiếc áo khoác đứng dậy đi ra khỏi bàn làm việc anh đi tới chỗ cô: " Đi thôi ", Kiều Linh Nhi cùng anh đi tới công ty của tập đoàn Kiều Anh do Kiều Nhất Hùng làm tổng giám đốc.

vừa vào tới cửa thư kí riêng của Kiều Nhất Hùng đã đợi sẵn ở quầy lễ tân thấy hai người đi vào, anh ta vội chạy đến lễ phép cúi đầu chào hỏi: " Hai vị đến rồi, tổng giám đốc đang đợi hai vị trên phòng khách mời hai vị đi theo tôi ", Dương Gia Vi và Kiều Linh Nhi gật đầu đáp lại, rồi cùng anh lên phòng khách. Vừa nghe thấy tiếng gõ cửa Kiều Nhất Hùng: " Vào đi ", Dương Gia Vi cùng Kiều Linh Nhi bước vào trong, Kiều Nhất Hùng đang vắt chéo chân ngồi trên ghế sofa nhàn nhã đọc báo, thấy hai người bước vào, anh bỏ quần tạp chít xuống ngồi thẳng dậy, khuôn mặt niềm nở trên môi nở một nụ cười sáng lạng: " Hai người đến rồi sao? mau qua đây ngồi đi ", vừa nói Kiều Nhất Hùng vừa chỉ vào chiếc ghế sofa trước mặt anh, ý bảo hai người ngồi vào, khi đã yên vị trí Kiều Nhất Hùng vẫn giữ vẻ mặt tươi cười lúc nãy nói: " Linh Nhi à, em đã đến đây rồi có phải cũng nên đi tham quan mọi thứ ở đây không, dù sao em cũng phải về đây làm việc không thể ở mãi bên công ty của Gia Vi được ", anh nhìn cô sau nhẹ nhàng khuyên nhủ cô. Kiều Linh Nhi không nói gì chỉ nhẹ gật đầu đồng ý, Kiều Nhất Hùng thấy vậy lại càng tươi cười hơn trước: " Được, vậy lát nữa anh sẽ đích thân đưa em đi tham quan nơi này ". Dương Gia Vi bên cạnh thấy sắc mặt của cô không được tốt có vẻ như rất không thoải mái khi tới đây, nhưng thật kì lạ đây là công ty nhà cô sao cô lại có thành kiến như vậy lại không muốn đặt chân tới đây, thật khó hiểu. Dương Gia Vi cùng Kiều Nhất Hùng bàn bạc công việc Kiều Linh Nhi ngồi bên cạnh: " Hai người cứ tiếp tục công việc đi, em ra ngoài một chút, ở trong này cũng không có việc của em ", Kiều Nhất Hùng nhìn cô cười dịu dàng gật đầu nói: " Ừ, em nhớ cẩn thận đừng đi lung tung, anh với Gia Vi nói chuyện một lát sẽ xong ngay thôi ". Kiều Linh Nhi gật đầu với anh rồi nhanh

chống đời đi.

Kiều Linh Nhi đứng ở hành lang nhìn ra phía xa của thành phố, trong lúc đang trầm ngâm suy nghĩ lung tung thì đằng xa có tiếng giày cao gót đang dần tiến lại gần cô, cô không để tâm cho lắm nhưng người kia lại tới sát cô chừng hai bước: "Đây không phải đại tiểu thư nhà họ Kiều, Kiều Linh Nhi sao? cũng đã rất lâu rồi chúng ta không gặp nhau nhỉ? rất vui khi gặp lại cô, cô Kiều " người đàn bà tên Minh Thư nở nụ cười giả tạo nhìn cô, bà ta nói chuyện với giọng điệu vô cùng thân mật và kính trọng, thoát nhìn tưởng chừng như hai người đã quen thân rất lâu rồi, Kiều Linh Nhi không quay lại nhìn bà ta nhưng cô cũng biết người đàn bà đó là ai, vào lúc Dương Gia Vĩ nói với cô phải qua tập đoàn Kiều Anh cô cũng đã suy nghĩ đến chuyện sẽ phải gặp lại người đàn bà đó ở đây, nhưng cô vẫn biết chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến cô có muốn né tránh cũng không được, nhưng vào lúc này khi phải đối diện với người đàn bà đó cô lại cảm thấy vô cùng mất bình tĩnh. Cô cố gắng kìm chế cảm xúc của mình, bình thân xoay người lại đối diện với người đàn bà này, bà ta nhìn cô từ trên xuống dưới sau đó trên mặt hiện ra một nụ cười giả dối vô cùng: " Kiều Linh Nhi tôi không ngờ càng lớn cô lại càng giống mẹ cô như vậy thật xinh đẹp quá đi, còn đẹp hơn cả mẹ cô nữa đây ". Kiều Linh Nhi nhìn bà ta với ánh mắt không mấy thiện cảm, cô dùng ánh mắt vừa nãy bà ta đã dùng để nhìn cô nhưng xem ra có vài phần khinh bỉ hơn rất nhiều, cô lướt nhìn bà ta từ chân lên đầu sau đó nói: " Kể ra suốt mấy năm qua bà cũng không thay đổi gì nhiều, bản tính trơ trẽn vẫn như xưa, mặc dù hiện tại có già hơn trước nhưng bản tính hồ ly của bà có lẽ cũng không vì thế mà thay đổi? "

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Chịu uất ức

" Cô quả thật đã trưởng thành thật rồi, lời lẽ rất sắc bén, khí thế cũng rất mạnh mẽ "

Minh Thư nhìn Kiều Linh Nhi bằng đôi mắt đánh giá, bà ta cảm thấy Kiều Linh Nhi đã thay đổi rất nhiều không còn như mấy năm về trước bà từng gặp cô. Kiều Linh Nhi nhìn bà ta cười lạnh nói: " Người đang đứng trước mặt bà không phải là Kiều Linh Nhi của bảy năm trước nữa rồi, không còn là một người yếu đuối, dễ bị người khác qua mặt. Kiều Linh Nhi của bây giờ đã khác, tôi đã thay đổi rồi sẽ đòi lại tất cả những gì đã mất và cũng sẽ không dễ yên cho người đã phá hoại cuộc sống hạnh phúc của tôi, họ nhất định sẽ phải trả giá cho những việc làm của mình ", đôi mắt sắc lạnh nhìn chằm chằm vào người Minh Thư, giọng nói lạnh đến thấu xương khiến cho bà cảm thấy lạnh người, bà ta khiếp sợ khi nhìn thấy cô lúc này nhưng bà vẫn tỏ ra bình thản sắc mặt không thay đổi, nhếch miệng nói: " Để tôi chống mắt lên xem một đại tiểu thư như cô có thể làm gì đây, đến ngay cả mẹ cô cũng thua dưới tay tôi, người đàn ông mà cô ta yêu thương nhất cũng không đỡ được, lại còn chết một cách vô vị như vậy thật là đáng tiếc, đáng lí ra cô ta phải sống để còn nhìn thấy tôi và Nhất Hùng hạnh phúc bên nhau mới phải chứ ", Kiều Linh Nhi sắc mặt đen sì, mặc dù cô đã cố gắng kìm nén cảm xúc của mình nhưng khi nghe bà ta nói vậy tất cả kí ức của bảy năm trước dội về trong đầu cô, hình ảnh mẹ cô nằm trên giường bệnh lạnh băng, bà ra đi trong sự cô đơn và đau khổ. Kiều Linh Nhi nhìn Minh Thư bằng ánh mắt đỏ lửa giận cô gần lên từng tiếng: " Bà cảm miệng lại cho tôi "

Minh Thư cao ngạo bà ta không sợ lời nói của Kiều Linh Nhi, nở nụ cười tự mãn nói: " Sao vậy, không chịu đựng được sao?nhưng đây là sự thật ba cô đã bỏ rơi mẹ con cô để đến với tôi, cô ta chết đi cũng là sự giải thoát tốt nhất đối với cô ta vì nếu sống trên đời mà ngày ngày phải nhìn thấy cảnh chồng mình hạnh phúc bên người phụ nữ khác thì điều đó còn đau hơn cả cái chết ", Kiều Linh Nhi không thể giữ nổi bình tĩnh cô vung tay lên đánh cho Minh Thư một bạt tai cô dùng hết sức lực và sự kìm nén bấy giờ của mình để đánh, hơn nữa bà ta còn đi giày cao gót cao những mười phân do vậy mà bà ta đã không đứng vững mà ngã đập người vào tường đầu bà ta đập mạnh vào tường khiến trên trán chảy ra một đường máu đỏ tươi, lúc này Kiều Linh Nhi đã tức đến mức nộ khí xung thiên cô lao tới chỗ Minh Thư dùng tay trái của mình kéo bà ta đứng dậy, đè mạnh vào tường tay phải dùng lực bóp cổ bà ta, mặt Minh Thư lúc này đã biến sắc hoàn toàn sắc mặt xanh lét, anh mắt run sợ nhìn cô. Kiều Linh Nhi như một con ác quỷ nổi giận, sát khí đằng đằng, ánh mắt của cô như muốn ăn tươi nuốt sống Minh Thư, bà ta bị cô bóp tới ngạt thở không ngừng dẩy dựa hai tay khua loạn xạ miệng không ngừng nói: " Bỏ ra... a... bỏ ra.... cô bỏ tôi ra...a.....".

Kiều Linh Nhi: " Tôi nói cho bà biết bà có thể sỉ nhục tôi chửi tôi, thậm chí có thể đánh tôi nhưng tôi cảnh cáo bà nếu còn đụng chạm tới mẹ tôi thì tôi nhất định sẽ không tha cho bà ". Kiều Linh Nhi nhếch môi lên cười lạnh một tiếng sau đó ra sức bóp lấy cổ Minh Thư khiến bà ta vô cùng đau đớn. Kiều Nhất Hùng Và Dương Gia Vĩ đứng cách đó không xa, bấy giờ vẫn im lặng nhìn hai người nói chuyện khi thấy cô nổi giận mất hết lí trí chỉ muốn giết chết người đàn bà trước mặt thì hai người cảm thấy vô cùng kinh hãi, Kiều Nhất Hùng Đứng bên chưa tiêu hết cuộc nói chuyện giữa hai người anh cảm thấy cái chết của mẹ anh có điều gì đó uẩn khúc bên trong, có phải là có liên qua tới người phụ nữ này hay không? vì sao Linh Nhi lại có vẻ rất căm hận bà ta? rốt cuộc chuyện này là sao?..... bala...bala.....

Rất nhiều câu hỏi được đặt ra trong đầu anh, nhưng khi nhìn thấy Kiều Linh Nhi đang muốn giết chết bà ta anh lấy lại tâm trí cùng Dương Gia Vĩ chạy tới, Dương Gia Vĩ bình tĩnh hơn Kiều Nhất Hùng anh kéo tay Kiều Linh Nhi ra khỏi người Minh Thư

" Kiều Linh Nhi cô bình tĩnh đã, cô làm vậy bà ta sẽ chết đó ", Kiều Linh Nhi nhìn anh lạnh lùng nói: " Tôi đã muốn giết chết bà ta từ lâu rồi, để bà ta sống tới tận bây giờ đã là may mắn lắm cho bà ta rồi ". Dương Gia Vĩ thấy cô không có ý định dừng ta anh dùng toàn lực đẩy tay cô ra và quay sang nói với Kiều Nhất Hùng: " Cậu còn đứng ngây ra đó làm gì mau kéo cô ấy ra đi ", Kiều Nhất Hùng mau chóng tỉnh người anh kéo cánh tay cô ra nhìn thẳng vào mắt Kiều Linh Nhi nói: " Linh Nhi nghe anh bỏ ra đi, em không được làm như vậy ", Kiều Linh Nhi nhìn anh không nói câu gì ánh mắt dữ dần hồi nãy đã thu bớt lại, Dương Gia Vĩ thấy cô phân tâm liền đẩy mạnh cô ra, Kiều Nhất Hùng nhanh tay đỡ lấy cô. Dương Gia Vĩ thấy Minh Thư đã ngất xỉu anh vội rút điện thoại ra gọi tới bệnh viện.

*****

Tại bệnh viện

Kiều Linh Nhi lúc này đã bình tĩnh hơn nhưng từ lúc rời công ty tới đây cô không nói một lời nào, Kiều Nhất Hùng biết đây cũng không phải lúc anh tra hỏi cô nên cũng không nói gì. Minh Thư được băng bó và sơ cứu xong cũng dần tỉnh lại, lúc này Kiều Nhất Dũng đẩy cửa đi vào, sau khi nghe tin Kiều Linh Nhi con gái của ông đánh thư ký của ông bị thương ông vội vã chạy tới đây. Kiều Linh Nhi thấy bộ dạng lúc này của ông thì tâm trạng lập tức trở nên khó chịu vô cùng, Kiều Nhất Hùng đi tới chỗ cô cầm lấy đôi tay cô quan sát cô từ trên xuống dưới, vẻ mặt vô cùng lo lắng nói: "Linh Nhi con không sao chứ? có bị thương không?" Kiều Linh Nhi hất tay ông ra sau đó cười nhạt nói: "Ông không cần lo cho tôi, không phải ông tới đây là để xem bà ta có sao hay không còn gì, không cần phải làm bộ làm tịch trước mặt tôi", Kiều Nhất Dũng không nói câu gì quay sang nhìn Minh Thư đang nằm trên giường bệnh sau đó lại nhìn Kiều Linh Nhi: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì sao con lại đánh người ta thành ra như vậy"

Kiều Linh Nhi: "Ông đau lòng sao?"

Kiều Nhất Dũng: "Con nói vậy là có ý gì? con đánh người ta thành ra như vậy lại không biết hối lỗi mà còn cho đó là việc làm đúng sao"

Kiều Linh Nhi: "Bà ta đáng bị như vậy, bà ta là con đàn bà đê tiện đã phá vỡ hạnh phúc gia đình của tôi, khiến mẹ tôi phải chết, khiến tôi thành ra như vậy, bà ta nhất định phải trả cái giá thật đắt cho tội lỗi của mình, và cả ông nữa tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho ông, ông là đồ phản bội, chạy theo người đàn bà này, ông đã phản bội tình cảm mà mẹ tôi một lòng giành cho ông và cuối cùng thì sao bà ấy nhận lại được gì ngoài sự đau khổ"

Kiều Nhất Dũng: "Ta đã nói với con bao nhiêu lần rồi sao con vẫn không chịu nghe ta, ta không có gì với Minh Thư cô ấy chỉ là thư kí của ta mà thôi, sao con lại mang cái chết của mẹ con ra áp đặt lên người cô ấy"

Kiều Linh Nhi: "Không có gì, Không liên quan", cô cười lạnh một tiếng sau đó lại nói "Ông nghĩ tôi sẽ tin ông một lần nữa sao?"

Lúc này Minh Thư cũng đã tỉnh lại thấy hai người nói qua nói lại bà ta trương ra cái mặt thông cảm nói: "Không sao đâu Nhất Dũng chỉ là vết thương ngoài da thôi không có gì đáng lo ngại, anh không cần lo lắng", lời nói của bà ta cô tình tỏ vẻ như tình cảm giữa bà và Kiều Nhất Dũng rất tốt, khiến Kiều Linh Nhi vô cùng mất kiên nhẫn khi nhìn vẻ mặt đáng thương của bà ta lúc này đang cố tìm sự thương cảm của người khác

Kiều Linh Nhi: "Người đàn bà không biết xấu hổ này, bà không có lòng tự trọng sao"

Kiều Nhất Dũng: "Con có thôi ngay đi không, mau xin lỗi cô ấy đi con không được ăn nói như vậy có biết không?"

Kiều Linh Nhi: "Bộ dạng ông như vậy mà dám nói giữa hai người không có gì sao ông định lừa dối tôi đến khi nào nữa đây, bắt tôi xin lỗi con tiện nhận này sao ông nằm mơ đi có chết tôi cũng không làm"

Kiều Nhất Dũng nghe những lời này của cô thì vô cùng bất mãn, sao cô lại có thể nói ra những lời như vậy chứ ông ta vùng ta lên đánh Kiều Linh Nhi một bạt tai, sau đó ông vô cùng hối hận vì sự bốc đồng của mình ông không nên làm như vậy với cô. Kiều Linh Nhi lấy tay che chỗ vừa bị ông đánh cô ngừng mặt lên nhìn ông bằng đôi mắt phẫn uất: "Ông đánh tôi sao, ông là vì người đàn bà này mà đánh tôi sao?" vừa nói cô vừa chỉ tay vào Minh Thư đang nằm trên giường, cô vô cùng tức giận hét lên: "Tôi hận ông..... tôi hận ông....." nói xong cô quay người chạy ra khỏi phòng.

Kiều Nhất Hùng và Dương Gia Vĩ từ đầu tới cuối không lên tiếng xen vào, thấy Kiều Linh Nhi tức giận bỏ ra ngoài Dương Gia Vĩ nhanh chóng đuổi theo cô, Kiều Nhất Hùng thấy ba mình đánh em gái như vậy cũng vô cùng khó chịu anh bước tới chỗ ông: "Sao ba lại đánh con bé như vậy chứ? rốt cuộc hai người đang giấu con chuyện gì?", Kiều Nhất Dũng vẫn nhìn về phía Kiều Linh Nhi chạy ra không nói lời nào chừng hai phút sau ông mới nhìn anh nói: "Về nhà ta sẽ kể cho con nghe sau"

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Kiều Linh Nhi bị bệnh

"Tôi biết con bé không phải người dễ gây sự có phải cô đã nói điều gì khó nghe với nó có phải không?" Kiều Nhất Dũng nhìn Minh Thư bằng ánh mắt tức giận, bà ta đưa tay lên sờ vào vết thương của mình sau đó nhẹ nhàng nói với giọng điệu vô tội: "Em có làm gì đâu, có lẽ vì con bé đã có thành kiến với em từ trước nên mới làm như vậy" Kiều Nhất Dũng dần dần nhìn bà ta và nói: "Cô đừng nói dối trước mặt tôi, tôi cảnh cáo cô nếu từ sau còn dám ăn nói linh tinh trước mặt Linh Nhi thì cho dù con bé không ra tay với cô thì tôi cũng sẽ không bỏ qua cho cô đâu" nói xong Kiều Nhất Dũng xoay người rời đi, Minh Thư vội gọi với theo: "Nhất Dũng anh đi đâu vậy? em đang bị thương mà sao anh có thể bỏ đi như vậy chứ?" Kiều Nhất Dũng bước nhanh ra ngoài mà không thèm quay đầu lại nhìn bà ta lấy một cái, Minh Thư bức bối trong người đập mạnh tay xuống giường.

Sau khi Kiều Linh Nhi chạy ra khỏi bệnh viện Dương Gia Vĩ cũng đuổi theo cô, lúc đó ngoài trời đang đổ mưa to, cô mặc kệ mọi người xung quanh đang nhìn cô với con mắt kì quái, cô chạy thục mạng trên đường, nước mắt dòng đã rơi trên khuôn mặt xinh đẹp của cô khuôn mặt cô lúc này đã lấm lem không thể nhận ra đâu là nước mưa đâu là nước mắt, cô chạy một đoạn khá xa thì gục ngã, cô gào thét trong làn mưa. Dương Gia Vĩ chạy lại chỗ cô, anh nhìn cô lúc này mà lòng rấy lên một sự chua xót, anh đi tới quỳ một chân xuống trước mặt cô, nắm lấy bả vai đang run rẩy của cô: "Nếu khóc khiến em nhẹ lòng hơn thì hãy khóc cho đã đi, đừng kìm nén trong lòng như vậy sẽ khiến em khó chịu hơn", Kiều Linh Nhi ngược mặt lên nhìn người trước mặt mình, không hiểu sao nhìn thấy anh cô lại cảm thấy muốn dựa dẫm vào anh, cô nhìn anh chằm chằm sau đó nhào lên ôm lấy cổ anh khóc nức nở, mọi sự uất ức dồn nén lâu nay của cô đều theo những giọt nước mắt rơi xuống, tiếng khóc như như xé lòng của cô khiến anh cảm thấy rất đau, anh ôm chặt cô vào lòng, hai người cứ như vậy ôm nhau dưới làn mưa tầm tã.

Khóc được một lúc, cô mệt mỏi là đi trên vai anh, quần áo hai người đã ướt đầm. Dương Gia Vĩ cởi áo khoác ngoài ra choàng lên người cô rồi ôm lấy cô đưa về, về tới biệt thự anh ôm cô đi vào trong, thấy anh ôm trên tay một người phụ nữ mọi người không khỏi sửng sốt vì xưa nay anh chưa từng mang một cô gái nào về nhà. Dương Gia Vĩ đi thẳng lên lầu, không để ý đến ánh mắt của mọi người, Di Lâm thấy vậy liền chạy theo anh lên phòng.

Dương Gia Vĩ: " Di xuống dưới lấy cho tôi một bộ đồ sạch sẽ thay cho cô ấy, rồi nấu một bát canh gừng mang lên đây "

Di Lâm: " Tôi biết rồi, cậu cũng nên đi tắm rửa thay đồ đi không cảm lạnh "

Nói xong Di Lâm mau chóng ra ngoài, Dương Gia Vĩ đặt Kiều Linh Nhi xuống giường sau đó đắp chăn cho cô rồi đi vào phòng tắm. Lúc anh quay ra thì Di Lâm đã cầm quần áo lên, anh biết điều nên đã đi ra ngoài để Di Lâm thay đồ cho cô. Di Lâm thay đồ cho cô xong lúc đẩy cửa đi ra thì thấy Dương Gia Vĩ đang đứng bên ngoài tựa lưng vào tường, anh thấy bà đi ra liền lên tiếng: " Xong rồi sao?"

Di Lâm gật đầu: " Cô gái đó là người lần trước đã đưa cậu về "

Dương Gia Vĩ " ừ " một tiếng

Di Lâm: " Cô ấy bị sao vậy? Sao cậu lại đưa cô ấy về đây? không lẽ cô ấy là bạn gái của cậu sao "

Dương Gia Vĩ chỉ trả lời lại bà câu cuối cùng " Bây giờ thì chưa phải nhưng sau này sẽ phải " anh nói nửa úp nửa mở khiến Di Lâm khó hiểu nhưng nhìn ánh mắt và hành động ân cần mà anh dành cho cô thì bà cũng cảm nhận được cậu chú rất có cảm tình với cô gái này.

Dương Gia Vĩ đi vào ngồi bên giường cô, nắm lấy đôi bàn tay thon dài của cô, lặng lẽ nhìn ngắm gương mặt xinh đẹp của cô anh đưa tay lên vuốt ve khuôn mặt nhô nhẵn của cô, rồi lại nhẹ nhàng vuốt tóc cô ra đằng sau. Trong lúc tay anh chạm vào da thịt cô anh cảm thấy cơ thể cô đang dần nóng lên anh đưa tay lên trán cô thấy trán nóng ran, Dương Gia Vĩ vội chạy ra ngoài hét lên với người hầu bên dưới nhà: " Mau gọi bác sĩ tới đây cho tôi, mau lên " anh gầm lên khiến mọi người hoảng sợ. Chừng 10 phút sau bác sĩ mau chóng chạy tới, xem xét bệnh tình cho cô, Dương Gia Vĩ ngồi bên hết sức lo lắng không ngừng hỏi: " Cô ấy có sao không vậy? ", Bác Sĩ chuyên tâm khám cho Kiều Linh Nhi một lúc sau khi kiểm tra xong mới quay sang nói với anh: " Do cô ấy dầm mưa quá lâu nên đã bị cảm lạnh và giờ đang sốt cao, tôi sẽ kê thuốc cho cô ấy anh hãy cho cô ấy uống bây giờ và nếu sau 4 tiếng trôi qua mà không thấy tuyên giảm thì tiếp tục cho cô ấy uống ", bác sĩ dặn dò với anh mấy câu rồi rời đi.

Dương Gia Vĩ đi vào phòng tắm lấy một chiếc khăn ra đắp lên trán cô, sau đó nâng cô dậy nhẹ nhàng bỏ thuốc vào miệng cô rồi cho cô uống nước, nhưng cô lại cứ phun hết ra khiến anh phải khó khăn lắm mới giúp cô uống được thuốc. Dương Gia Vĩ chăm sóc cô suốt đêm, đã 4 tiếng đồng hồ trôi qua mà cô vẫn chưa hạ sốt, lúc này Kiều Linh Nhi đã sốt đến mê man, tay cô đưa lên trên không khua loạn xạ trong miệng lầm bầm nói: " Đừng đi, đừng bỏ tôi lại một mình, đừng làm vậy " vừa nói nước mắt từ trong kẽ mắt cô rỉ ra vài giọt nước mắt lăn dài trên má, Dương Gia Vĩ vội nắm lấy bàn tay đang khua loạn lên của cô nhẹ nhàng nói: " Em yên tâm cho dù cả thế giới này có bỏ rơi em thì anh cũng nhất định sẽ không bỏ rơi em, anh nhất định sẽ không làm vậy với em ", mặc dù anh biết những lời này có nói cô cũng không nghe thấy nhưng anh vẫn muốn nói ra, anh không biết là từ lúc nào anh lại cảm thấy thích cô gái này rồi, cho đến hôm nay khi anh nhìn cô đau khổ tìm anh cũng rất đau, anh không muốn nhìn thấy cô như vậy và anh đã nhận ra mình đã thích cô gái này thật rồi. Trong lòng Dương Gia Vĩ thầm tự nhủ ' Anh nhất định sẽ phải có được cô, bằng mọi giá phải chiếm được trái tim cô, anh sẽ không buông tay cô '

Dương Gia Vĩ đưa tay lên lau những giọt nước mắt trên mặt cô, lại tiếp tục cho cô uống thuốc lần hai, lần này Kiều Linh Nhi có vẻ ngoan ngoãn hơn anh không cần phải tốn quá nhiều công sức với cô. Một lúc sau, Kiều Linh Nhi cuối cùng cũng hạ sốt Dương Gia Vĩ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, anh ra ngoài một lúc lâu sau đó nhanh chóng quay lại xem xét tình trạng của cô thấy cô có vẻ đã khá hơn anh mới cảm thấy lòng mình nhẹ nhõm anh lại cầm chặt tay cô im lặng ngồi nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Quan tâm

Sáng sớm, những ánh nắng đầu tiên đã chiếu vào phòng, Kiều Linh Nhi khẽ động dậy mí mắt rồi từ từ mở mắt ra, cô nhìn xung quanh căn phòng, dường như nó có chút quen quen nhưng cô vẫn không nhớ ra đây là đâu, cảm nhận được tay mình đang bị ai đó nắm chặt cô khẽ nhìn sang thì thấy Dương Gia Vĩ đang nắm chặt tay cô gục mặt bên mép giường ngủ. Lúc này Kiều Linh Nhi thầm hỏi ' Dương Gia Vĩ sao lại ở đây? ' cô nhìn lướt qua căn phòng một lần nữa rồi cô nhớ ra ' đây không phải là phòng của Dương Gia Vĩ sao? lần trước cô đưa anh về đã vào đây, nhưng sao cô lại ở đây không lẽ hôm qua anh đã đưa cô về ' đang mải miên suy nghĩ thì Dương Gia Vĩ tỉnh giấc thấy cô đang nhìn anh chăm chú bất giác đôi mắt tràn ngập sự khó hiểu cô, anh khẽ mỉm cười nói: " Đừng nhìn anh như vậy có được không, hôm qua em khóc dữ quá nên thiếp đi anh biết em không muốn trở về nhà nên đã đưa em tới đây, tới qua em lại còn bị sốt cao nên anh mới ở đây chăm sóc cho em, chỉ có vậy thôi "

Kiều Linh Nhi chăm chú nghe anh giải thích mà không nói tiếng nào, Dương Gia Vĩ ngừng một chút để xem phản ứng của cô nhưng vẫn không thấy cô lên tiếng nên anh nói tiếp: " nếu em không muốn về nhà lúc này thì có thể ở lại đây khi nào cảm thấy tâm trạng tốt hơn thì hãy về nhà, còn về chuyện hôm qua anh đã cho người ngăn cấm lan truyền vụ ẩu đả này để tránh ảnh hưởng tới danh tiếng của em và tập đoàn Kiều anh, tạm thời tốt nhất em nên ở lại đây, không cần tới công ty, anh sẽ cho người thay em đảm nhiệm công việc của em, em không cần lo lắng gì cả cứ yên tâm ở lại đây nghỉ ngơi cho khỏe đi, bây giờ anh sẽ cho người sang Kiều Gia lấy đồ cho em, về phần Nhất Hùng anh cũng đã nói chuyện này với cậu ấy rồi, cậu ấy nhờ anh chăm sóc em,

cậu ấy rất lo lắng cho em "

Sau khi nghe Dương Gia Vĩ thao thao bất thuyệt một hồi cô nhẹ gật đầu "ừ" nhẹ một tiếng, sau đó nhìn xuống bàn tay vẫn bị anh nắm chặt không buông, Dương Gia Vĩ thấy hành động này của cô anh cũng nhìn theo, phát hiện mình vẫn còn nắm chặt tay cô, anh gượng gạo tha tay cô ra nói: "Anh xuống nhà trước, lát nữa anh sẽ mang đồ ăn sáng lên cho em", nói xong Dương Gia Vĩ vội dúi đi để Kiều Linh Nhi một mình ngồi đây nhìn theo bóng lưng anh, 'cô cảm thấy tận sâu trong đáy lòng mình rẩy lên một sự ấm áp, kể từ sau khi mẹ mất cô đã không còn có được ai quan tâm chăm sóc tận tình như vậy nữa, giờ đây khi nhìn anh lo lắng cho cô xấp xếp mọi việc ôn hòa giúp cô, quan tâm chăm sóc cô, thật sự không khỏi khiến cô cảm động trước những việc làm này. Cô được biết, anh không phải người như vậy anh là người lạnh lùng cao ngạo, lại không thích tiếp xúc với bất kỳ người phụ nữ nào nhiều người còn to gan nhận xét 'có lẽ anh bị gay'

Nhưng hôm nay cô thấy anh như vậy thật sự không thể hiểu được rốt cuộc họ nói như vậy là đúng hay sai nữa và vì sao anh lại đối xử tốt với cô như vậy? '.

Làm vệ sinh cá nhân xong Kiều Linh Nhi bước xuống nhà, cô thấy căn nhà rất yên lặng, cô liếc nhìn xung quanh cô còn nhớ lần trước khi tới đây, nhà anh có rất nhiều người hầu và cả một bà quản gia nữa, nhưng họ đi đâu hết rồi? sao lại không có ai? Kiều Linh Nhi cảm thấy có điều gì đó không bình thường ở đây, ánh mắt của cô dừng lại khi nhìn thấy chiếc va li của cô đã đặt sẵn ở chỗ phòng khách, có vẻ như Dương Gia Vĩ đã biết trước cô sẽ ở lại đây nên đã cho người mang tới từ sớm, lúc này chẳng qua là chỉ thông báo cho cô biết mà thôi, cô tính đi hỏi Dương Gia Vĩ một số chuyện nhưng vừa bước tới phòng ăn, cả người cô như hóa đá, một tổng tài giàu có vốn nổi tiếng là người kiêu ngạo, lạnh lùng giờ lại đang mặc tạp dề trên người, tay cầm dụng cụ đang nấu đồ ăn trong bếp. Dương Gia Vĩ bất chợt quay lại thấy giáng về ngạc nhiên, đứng đơ ra của cô anh cười nhẹ vội bước tới trước mặt cô khua khua tay trước mặt cô nói: "Em làm sao vậy? không khỏe chỗ nào sao? anh đã nói em cứ ở trên phòng anh sẽ mang đồ ăn lên rồi mà".

Kiều Linh Nhi nghe giọng của Dương Gia Vĩ rồi bất chợt hoàn hồn cô nhìn anh nói: "Em không sao, em đã khỏe hơn nhiều rồi anh không cần phải lo lắng nữa đâu "

Dương Gia Vĩ cười dịu dàng nói: "Em khỏe là tốt rồi, vậy em qua kia ngồi đợi một chút

đi, anh sẽ xong ngay đây nói xong anh vội quay lại tiếp tục nấu đồ ăn, Kiều Linh Nhi nhìn thấy bộ dạng này của anh cô thật không thể tin vào mắt mình, cô đi tới bàn ăn kéo ghế ngồi xuống, cô chăm chú nhìn anh dọn mấy món ăn ra bàn. Dương Gia Vĩ ngồi đối diện cô cười vui vẻ nói: "đừng nhìn nữa mau ăn đi", Kiều Linh Nhi thu hồi lại tâm trí, lúc này mới hỏi anh: "Sao trong nhà lại không có ai? không lẽ anh đã đuổi người hầu đi hết rồi sao? vậy bộ đồ em đang mặc là ai đã mặc giúp em? ", nhìn thấy bộ dạng gấp gáp của cô anh bật cười thành tiếng: "Em nghĩ đi đâu vậy, là dì Lâm thay cho em đó, anh biết em không thích có nhiều người trong nhà nên đã cho họ nghỉ vài ngày rồi cả dì Lâm cũng vậy, nên giờ trong nhà chỉ còn anh với em thôi".

Dương Gia Vĩ thấy Kiều Linh Nhi không nói gì biết cô đã hiểu anh nhìn cô nói: "Em mau ăn đi, tất cả là tự tay anh làm đấy em ăn thử đi", Kiều Linh nhìn xuống bàn ăn lúc này cô mới phát hiện ra anh làm toàn những món cô thích, cô ngừng đầu lên nhìn anh bằng ánh mắt khó hiểu: "Mấy món này?, anh biết em thích mấy món này sao? " vừa nói cô vừa chỉ tay vào mấy món trên bàn. Dương Gia Vĩ vui vẻ trả lời cô: "Em không cần ngạc nhiên, anh còn biết rất nhiều thứ về em nữa đấy ", cô nhướn mày nhìn anh nói: "Mọi thông tin về tôi đều là bảo mật sao anh có thể biết được"

Dương Gia Vĩ ngả người ra sau ghế kiêu ngạo nói: "Anh biết là toàn bộ thông tin về người nhà họ Kiều đều được bảo mật rất ngặt rất khó để biết được, nhưng Dương Gia Vĩ anh là ai chứ, điều gì anh muốn biết thì nhất định có thể biết được ", nhìn bộ dạng tự cao tự đại của anh, cô liếc anh một cái rồi cầu dao với đĩa lên bắt đầu dùng bữa, cô thầm nghĩ: 'Nếu thông tin về cô mà anh có thể nắm bắt một cách dễ dàng như vậy thì anh quả thật là đã xem nhẹ cô quá rồi đấy' Dương Gia Vĩ thấy cô không thêm đề ý tới mình anh cũng thấy mình có phần nói quá, thật ra thì anh đã phải khổ sở lắm mới có thể điều tra được một số thông tin của cô, anh trước nay chưa từng nhờ vả ai vậy mà hôm qua đã phải năn nỉ tên Kiều Nhất Hùng kia nói ra một số thông tin về cô, mà cũng chỉ được một chút xíu.

Dương Gia Vĩ chăm chú nhìn cô ăn và không ngừng hỏi: "Có ngon không? ăn có vừa miệng không? đây là lần đầu tiên anh làm cho người khác ăn đấy, em rất có phúc đấy nhé ", Kiều Linh Nhi ăn thử các món ăn mà anh làm, quả thật chúng rất ngon cô không thể không cảm thấy anh quả thật rất giỏi, có thể quản lý được một công ty lớn có tiềm năng phát triển tốt như vậy, lại còn có thể làm được các món ăn ngon đến như vậy, là một người đàn ông có thể lên được phòng khách, xuống được phòng bếp, không những vậy còn có dung mạo vô cùng điển trai như được trạm khắc, anh quả thực là mẫu người lý tưởng của tất cả phụ nữ ', cô nhìn anh chăm chăm một lúc lâu vẫn không mở miệng nói gì cả.

Dương Gia Vĩ thấy cô cứ nhìn anh mãi mà không chịu lên tiếng: "Sao vậy? không ngon sao? vậy để anh nấu lại cho em nha "

Kiều Linh Nhi nhẹ lắc đầu nói: "Không cần đâu, cũng không tệ, có thể ăn được ", mặc dù quả thật rất ngon nhưng cô không muốn nhìn thấy bộ dạng tự đắc của anh nên đã nói vậy. Dương Gia Vĩ nghe cô nói vậy, cũng coi như là được cô khen ngợi anh vui vẻ gấp thức ăn vào bát cho cô: "Vay mau ăn đi, ăn nhiều một chút, trong thời gian em ở đây anh mỗi ngày sẽ nấu cho em ăn, anh nấu ăn quả thật là rất ngon đấy "

Kiều Linh Nhi thấy bộ mặt hớn ha hớn hở của anh, cô chỉ nhẹ gật đầu nói: "ừ" một tiếng rồi tiếp tục dùng bữa.

(tg bắt đầu từ chương này DGV và KLN đã thay đổi cách xưng hô với nhau hai người đã bắt đầu xưng hô anh - em)

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Mẹ, Linh Nhi tới thăm mẹ đây

" Em tính ra ngoài sao? " Dương Gia vĩ vừa bước vào nhà thì thấy Kiều Linh Nhi đang đi ra anh vội hỏi cô.

Kiều Linh Nhi thấy anh đang đứng ở cửa cô nhìn anh nói: " Ủ, mấy ngày nay ở trong nhà em cảm thấy ngột ngạt muốn ra ngoài hít thở không khí một chút "

Dương Gia Vĩ nghe cô nói vậy liền nói: " Đúng vậy, cứ ở mãi trong nhà cũng không tốt, vậy để anh đi cùng em "

Kiều Linh Nhi: " Không cần đâu em đi một mình là được rồi, không cần phiền tới anh đâu "

Dương Gia Vĩ: " Không được bây giờ trời cũng đã tối rồi em đi một mình sẽ rất nguy hiểm để anh đi cùng em vẫn là tốt nhất "

Anh không để Kiều Linh Nhi nói thêm gì lên tiếng nói: " Được rồi, anh lên phòng thay đồ rồi xuống ngay thôi, ngồi đây đợi anh một lát nhé " nói xong anh xoay người lên phòng, cô nhìn theo bóng lưng mà không nói được gì, anh đang tự quyết định sao, cô đâu có nói là cho anh đi với cô?, Kiều Linh Nhi nghĩ vậy nhưng rồi vẫn ngồi xuống ghế ở phòng khách đợi anh. 15 ' sau Dương Gia Vĩ đi xuống, anh mặc một bộ đồ giản dị nhưng vẫn toát lên vẻ đẹp hoàn mỹ của mình, anh lại gần cô: " Chúng ta đi thôi" Kiều Linh Nhi đứng dậy xải bước đi ra cửa, anh bước sau cô, anh đi vào trong gara lấy xe rồi hai người cùng rời khỏi biệt thự, cả đoạn đường cô không nói gì chỉ trầm mặc nhìn ra ngoài cửa sổ, thấy tâm trạng cô không được tốt nên anh cũng chỉ biết yên lặng quan sát cô, hai người không nói gì trong xe im lặng như tờ. Lúc này Kiều Linh Nhi bỗng dừng lên tiếng đáng tan sự im lặng này: " Dừng xe ", Dương Gia Vĩ nghe vậy vội đỗ xe vào ven đường. Kiều Linh Nhi đẩy cửa xuống xe: " Tôi vào mua chút đồ sẽ ra ngay thôi " nói xong cô đi vào một cửa hàng hoa gần đó, 5' sau cô quay ra trên tay ôm một bó hoa hồng trắng rất bụi, xải bước tới chỗ xe anh, kéo cửa ngồi vào trong. Dương Gia Vĩ nhìn bó hoa trên tay cô, anh thấy khó hiểu. Kiều Linh Nhi nhìn chăm chăm về phía trước nói: " Đưa em tới nghĩa trang ", Dương Gia Vĩ quay qua nhìn cô ' Cô muốn tới nghĩa trang sao? nhưng tới đó làm gì? không lẽ cô muốn tới thăm.....' Anh lái xe đưa cô tới nghĩa trang.

Một lát sau chiếc xe đã dừng lại trước cổng nghĩa trang lớn nhất thành phố, Kiều Linh Nhi ôm theo bó hoa xuống xe, Dương Gia Vĩ cũng xuống theo, Kiều Linh Nhi: " Anh ở đây chờ em, em vào trong một lát sẽ ra ngay thôi " Dương Gia Vĩ: " Vậy anh đợi ở đây, em đi cẩn thận " Kiều Linh Nhi gật đầu nhẹ rồi xoay người đi vào bên trong. Nghĩa trang này rất rộng lớn vì trời tối nên cô chỉ có thể dựa vào ánh trăng để đi, dừng chân trước một ngôi mộ, cô cúi người xuống đặt bó hoa cạnh bia mộ sau đó quỳ trước mộ, cô đưa tay lên chạm vào hình trên tấm bia " Mẹ, Linh Nhi tới thăm mẹ đây " một giọt nước mắt rơi xuống cô nhìn chăm chăm vào bia mộ nhẹ giọng nói: " Sao mẹ lại làm vậy? Sao lại phải khổ như vậy? Người làm sai đâu phải là mẹ, sao mẹ phải ra đi chứ? Là bọn họ có lỗi với mẹ kia mà sao mẹ lại tự ôm trách nhiệm về mình chứ? tại sao lại ra đi như vậy? Sao lại bỏ con lại một mình? Tạo sao? Tại sao?..."

Bao nhiêu câu hỏi được đặt ra nhưng trả lời lại cô là một khoảng không tĩnh lặng chỉ có tiếng gió thổi nhẹ nhàng, Kiều Linh Nhi nhìn chăm chăm vào tấm bia mộ nước mắt không ngừng chảy ra: " Mẹ yên tâm, Linh Nhi nhất định sẽ khiến họ phải trả một cái giá thật đắt vì đã làm người đau khổ như vậy, con nhất định sẽ không để cho họ được sống vui vẻ qua ngày còn người thì phải lạnh lẽo cô đơn ở một nơi xa xôi, sẽ nhanh thôi con sẽ đưa kẻ đã hại chết người xuống suối vàng cùng bầu bạn với người " giọng nói lạnh đến thấu xương khiến người khác phải rùng mình khiếp sợ. Ở cách đó vài ngôi mộ, Dương Gia Vĩ vì lo lắng cho cô mà đi theo vào trong, nhưng anh chỉ đứng từ xa nhìn cô, thấy cô ôm tấm bia lạnh lẽo ấy vừa nói vừa khóc đến thế lương, anh thật sự không chịu nổi khi cứ đứng vậy nhìn cô. Dương Gia Vĩ xải bước tới chỗ cô quỳ xuống trước mặt cô, nắm lấy bả vai cô xoay người cô lại đối diện với anh, anh đưa tay lên lau nước mắt cho cô khuôn mặt xinh đẹp đã lấm lem nước mắt, cô ngước lên, đôi mắt đỏ hoe nhìn anh nức nở nói: " Tại sao?... rốt cuộc là tại sao?... hãy nói cho em biết đi... tại sao mẹ lại bỏ rơi em... có phải bà ấy không cần em nữa có đúng không?... tại sao lại rời xa em?... có phải bà ấy không yêu thương em nữa phải không?"

Dương Gia Vĩ kéo cô ôm vào lòng vỗ nhẹ vào lưng cô: " Không phải vậy, bà ấy rất thương em, mọi người ai cũng thương yêu em, đừng khóc nữa nghe lời anh nín đi, nhìn em như vậy anh anh rất đau lòng "

Kiều Linh Nhi nước mắt dần dần: " Anh nói dối, không có ai thương em, ba em đã bỏ rơi mẹ em và cả em để theo người đàn bà khác ông ấy không còn thương em nữa, mẹ em cũng bỏ rơi em đi về một thế giới khác, anh hai cũng không ở cạnh em, anh ấy không quan tâm tới em thời gian anh ấy ở nước ngoài, dường như em không còn biết đến hai chữ người thân, giờ anh ấy đã trở về thì sao chứ? anh ấy vẫn nghĩ gia đình mình là một gia đình hạnh phúc nhưng anh ấy không biết rằng điều đó đã mất đi từ 7 năm về trước rồi " giọng nói của cô nhỏ dần: " Tất cả mọi người đều không có một ai thương yêu em, cũng không một ai biết em đau khổ như thế nào họ chỉ biết bỏ rơi em ", cô khóc một lúc lâu mới chịu nín Dương Gia Vĩ nhẹ nhàng đỡ cô đứng dậy lau sạch nước mắt trên mặt cô: " có thấy đỡ hơn chút nào không? ", Kiều Linh Nhi nhìn anh rồi nhẹ gật đầu, hôm nay cô đã nói hết nỗi lòng của mình sự đau khổ cô đã dồn nén bao năm qua, mà cô đã phải một mình chịu đựng giờ khi nói ra rồi cô cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều, anh cởi chiếc áo khoác ngoài ra khoác lên người cô rồi nói: " Được rồi chúng ta về thôi cũng không còn sớm nữa "

Kể từ khi ra khỏi nghĩa trang cô vẫn trầm mặc không nói gì chỉ nhìn thẳng về con đường phía trước, anh lái xe tới một khoảng đất gần một cái hồ rộng lớn, hai người bước xuống xe đứng nhìn ra phía xa mặt hồ yên tĩnh từng gợn sóng lăn tăn.

Dương Gia Vĩ nhìn ánh mắt chất chứa nỗi buồn sâu thẳm của cô không khỏi thấy chua xót: " Cái chết của mẹ em không phải do bị bệnh mà chết như mọi người nói phải không? "

Kiều Linh Nhi không nhìn anh ánh mắt vẫn hướng ra xa: " Đúng vậy, đó chỉ là lời nói dối, bà ấy đã bị người ta đã kích tới nỗi phải tìm đến cái chết "

Dương Gia Vĩ: " Vậy ba em, ông ấy có biết chuyện này không? "

Kiều Linh Nhi: " Biết thì đã sao? Mà không biết thì đã sao ông ấy chính là nguyên nhân dẫn đến cái chết của mẹ, liệu Khi ông ấy biết ông ấy sẽ làm gì? Nếu như người đó là người đàn bà tên Minh Thư thì ông ấy sẽ xử lí ra sao đây? Sẽ bao che cho bà ta Sao? Ông ấy không còn quan tâm đến mẹ nữa rồi, trong mắt ông ấy chỉ có người đàn bà đó, không còn hình bóng của mẹ nữa rồi "

Cô nắm chặt lòng bàn tay lại, cô đã thề nhất định sẽ tìm ra người đã tìm gặp mẹ cô và gửi cho mẹ cô những tấm hình của ba cô với người bà tên Minh Thư đó, cô không biết người đó đã nói gì với mẹ cô khiến mẹ cô phải tự tử mà chết, cô nhất định sẽ tìm được kẻ đó hỏi cho ra lẽ rồi sau đó sẽ tự tay mình giết chết kẻ đó, cái kẻ đã khiến mẹ cô phải chết. Có thể thấy được trong mắt cô lúc này chứa đầy sự thù hận, anh nhẹ nắm lấy tay cô: " Bất kể em làm gì anh vẫn sẽ ủng hộ em, cho dù cả thế giới này có quay lưng lại với em, thì anh vẫn luôn ở bên cạnh em, anh nhất định sẽ không bỏ rơi em ", nghe được câu nói này của anh cô quay sang nhìn anh, cô không hiểu tại sao anh lại đối xử tốt với cô như vậy và cô cũng không biết tại sao mỗi khi ở gần anh cô lại có cảm giác ấm áp đến như vậy, dường như chỉ có anh mới đem lại cho cô cảm giác muốn được che chở như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Anh ấy là bạn tôi

Bước xuống nhà Kiều Linh Nhi thấy Dương Gia Vĩ đang ở trong phòng bếp dọn đồ ăn ra bàn, cô đi vào trong nhìn anh nói: " Anh về khi nào vậy? "

Dương Gia Vĩ bất chợt quay người lại:

" Anh cũng mới về thôi, anh tính làm xong bữa tối mới kêu em xuống, nếu đã xuống rồi thì ngồi đi ". Kiều Linh Nhi gật đầu nhẹ rồi ngồi vào bàn ăn, mấy ngày nay anh luôn dậy sớm làm bữa sáng cho cô rồi mới đi làm, tan giờ làm ở công ty đều về nhà nấu ăn cho cô, hôm nay còn về sớm để làm cho cô nhiều món ngon như vậy, nhìn bàn đầy ắp thức ăn cô không khỏi cảm thấy anh quả thật rất quan tâm đến cô và cả khẩu vị ăn của cô, anh ngày nào cũng nấu toàn những món cô thích. Hai người ngồi đối diện nhau, anh gấp vào bát cô một miếng sườn xào chua ngọt: " Em ăn thử miếng này đi, rất ngon đấy ", cô ngừng đầu lên nhìn anh rồi lại cúi xuống nhìn vào miếng sườn trong bát của mình, cô " ừ " một tiếng rồi ăn thử, quả thực rất ngon vị ngọt vừa đủ, thịt cũng chín đều. Anh chăm chú đợi lời nhật xét của cô, cô nhìn anh nhẹ giọng nói: " Rất ngon ", hai từ ngắn gọn này khiến Dương Gia Vĩ rất vui mừng anh nở một nụ cười mãn nguyện, thật không uống công anh đã cố gắng nhờ Di Lâm chỉ dạy, hai người đang vui vẻ dùng bữa thì điện thoại của Kiều Linh Nhi kêu lên cô nhìn lướt qua màn hình rồi lại nhìn Dương Gia Vĩ định ra ngoài nghe máy, nhưng rồi cô vẫn quyết định ngồi lại, cô bắt máy đầu dây bên kia nhanh chóng lên tiếng, Kiều Linh Nhi nghe xong liền nói: "Được 7 giờ tại bar " nói xong liền cúp máy.

Thấy sắc mặt của cô có vẻ không bình thường Dương Gia Vĩ lo lắng: " Có chuyện gì sao? ", Kiều Linh Nhi lắc đầu nói:

" Không có gì, em có việc phải ra ngoài anh cứ tiếp tục dùng bữa đi " nói xong cô đứng dậy rời đi. Dương Gia Vĩ thấy cô chuẩn bị rời đi liền nói: " Để anh đưa em đi ", Kiều Linh Nhi nhìn anh chần chờ một chút rồi cũng gật đầu, vì cô biết dù cô có nói không được thì anh cũng nhất quyết đi theo, thấy cô gật đầu Dương Gia Vĩ liền đi lên lầu thay đồ rồi chờ cô đi.

*****

Trong xe

Dương Gia Vĩ quay sang nhìn Kiều Linh Nhi đang ngồi ở ghế lái phụ, trên người cô mặc một bộ đồ da màu đen ôm sát người lộ ra những đường cong tuyệt đẹp, mái tóc được cột gọn lên kiểu đuôi ngựa, nhìn từ góc độ này khiến anh cảm thấy cô thật sự có sức quyến rũ rất lớn gương mặt nhỏ nhắn xinh đẹp đôi môi anh đào, mặc dù cô không trang điểm nhưng vẫn vô cùng hoàn mỹ khiến anh không thể rời mắt khỏi cô.

Kiều Linh Nhi vẫn nhìn thẳng về phía trước nói: " Nếu không muốn gây ra tai nạn thì tập trung lái xe đi " nói xong cô còn quay qua liếc nhìn anh một cái, anh như thể nhìn trộm người ta lại còn bị người ta bắt quả tang, anh lúng túng trước câu nói của cô vội quay về tư thế lái, ngồi nghiêm túc trên ghế lái, mắt nhìn thẳng về con đường phía trước.

Kiều Linh Nhi: " Tối bar paradise ",

Dương Gia Vĩ " Ừ " một tiếng rồi lái xe tới đó. Khoảng chừng 15' sau đã tới nơi, anh tìm chỗ để xe sau đó hai người cùng đi vào bên trong, Triệu Mai vừa nhìn thấy Kiều Linh Nhi bước vào thì nhanh chóng chạy lại chỗ cô cười rạng rỡ nói " Chi Linh Nhi, chị tới rồi sao? ", Kiều Linh Nhi gật đầu rồi đi tới chỗ quầy bar, Dương Gia Vĩ cũng đi theo sau cô, nhìn thấy Kiều Linh Nhi Tuấn Phong nói: " Em tới sớm vậy sao? còn nửa tiếng nữa mới tới giờ hẹn kia mà, và lại Nam Kỳ cũng chưa có tới ", Kiều Linh Nhi nhận lấy ly nước ép trái cây từ tay phục vụ, nhắm một ngụm nhỏ rồi nói: " Không sao, tôi vào trong đợi trước cũng được, không có vấn đề gì ". Triệu Mai lúc này mới nhìn ra phía sau cô thấy có một người đàn ông rất quen mặt, dường như cô đã gặp ở đâu rồi, cô đưa tay lên chỉ chỉ vào người anh nói: " Nhìn anh chồng rất quen hình như tôi đã từng gặp anh ở đâu rồi thì phải? " Dương Gia Vĩ nhìn cô gái trước mặt đang định nói gì đó thì cô bỗng thét lên:

" A.. nhớ ra rồi..anh, anh chính là người lần trước đã ra mặt giải vây cho chị Linh Nhi rồi bị bọn họ đánh cho một trận phải không? " Dương Gia Vĩ nghe cô nói lại truyện hôm đấy anh không khỏi cảm thấy mất mặt, nhưng vẫn nhã nhặn đáp lại cô: " Đừng vậy, chính là tôi " Triệu Mai nhìn Kiều Linh Nhi rồi lại quay sang nhìn anh nói: " Vậy hôm nay anh tới đây cùng chị Linh Nhi sao? hai người quen biết nhau sao? ", Dương Gia Vĩ nhẹ gật đầu, Triệu Mai lại hỏi tiếp: " Vậy anh là gì của chị ấy ", vì trước nay Triệu Mai luôn thấy Kiều Linh Nhi xuất hiện một mình chưa từng xuất hiện ai bên cạnh hôm nay nhìn thấy anh đi cùng Kiều Linh Nhi cô không khỏi cảm thấy thắc mắc. Dương Gia Vĩ không biết trả lời như thế nào với cô, thì Kiều Linh Nhi này giờ vẫn im lặng nghe hai người nói chuyện lại lên tiếng thay anh: " Anh ấy là bạn tôi ".

Một câu nói tưởng chừng như rất bình thường lại khiến mọi người ngơ ngác, thấy vẻ mặt này của mọi người Dương Gia Vĩ cũng thấy kì lạ cô chỉ nói anh

là bạn cô thôi mà chứ có phải bạn trai hay chồng cô đâu mà mọi người lại phản ứng như vậy chứ. Triệu Mai không thể tin được những gì mình vừa nghe cô lắp bắp hỏi lại: "Chị vừa nói gì cơ, chị nói anh ấy là bạn chị sao?", Kiều Linh Nhi không trả lời chỉ nhẹ gật đầu, Triệu Mai quay sang nhìn Tuấn Phong và Lâm Hải đứng cạnh đó hai người họ cũng nghe thấy, cả ba hướng mắt nhìn Dương Gia Vĩ từ trên xuống dưới bằng con mắt dò xét, người trước mặt họ quả thật là bạn của Kiều Linh Nhi sao? cô ấy có bạn sao? ba người bọn họ đã quen cô được năm năm kể từ khi cô tiếp quản quán bar này, nhưng trước giờ cô chưa từng có bạn và cũng không hề muốn kết giao bạn bè với bất cứ ai kể cả nữ, vậy mà hôm nay cô lại mang người con trai này tới và nói đó là bạn cô quả thật là khó tin một người lạnh lùng như cô cũng có thể kết bạn sao? mà anh ta cũng không phải người bình thường chông rất tuấn tú, khuôn mặt như được trạm khắc nhưng có vẻ mặt rất lạnh lùng y hệt như Kiều Linh Nhi thoát nhìn lúc đầu khi anh đi sau cô mọi người còn nghĩ anh là thuộc hạ mà cô mới thu nhận không ngờ lại là bạn cô. Mọi người đành mãi mê suy nghĩ thì Kiều Linh Nhi lên tiếng: "Tôi vào trong trước mọi người nói chuyện với nhau đi" nói xong cô liền đứng dậy dời đi, Triệu Mai kéo tay Dương Gia Vĩ tới cái ghế ở quầy bar cúi nhẹ anh ngồi xuống sau đó tò mò hỏi: "Nè anh, anh là bạn của chị Linh Nhi thật sao? sao anh có thể làm bạn được với chị ấy được vậy?" Dương Gia Vĩ bất ngờ khi bị cô hỏi như vậy bộ chuyện làm bạn với cô lạ đến vậy sao? "Đúng vậy, tôi là bạn của cô ấy, cũng là là sếp của cô ấy hai chúng tôi làm cùng công ty nên có quen biết, hơn nữa cô ấy lại là em gái của bạn thân tôi". Triệu Mai, Tuấn Phong, Lâm Hải, đều chăm chú nghe anh nói, Triệu Mai: "Nếu vậy sao trước nay chúng tôi chưa từng thấy anh, hơn nữa cũng chưa từng thấy chị Linh Nhi nhắc tới anh bao giờ", ngừng một lát Triệu Mai lại nói: "Anh có thể giới thiệu một chút về bản mình được không vậy?" Dương Gia Vĩ nói: "Tôi là con lai mẹ tôi là người Việt còn ba là người Mi vì vậy tôi sinh ra và lớn lên ở Mi, gia đình tôi cũng định cư ở bên đó, tôi là con trai của tập đoàn Phong Thị tập đoàn lớn nhất nước Mi, tập đoàn Phong Thị có một chi nhánh lớn ở đây nên tôi đã qua đây tiếp quản, tôi mới chỉ qua đây được một năm và cũng chỉ mới quen biết Linh Nhi được hai tháng sau khi cô ấy tới công ty tôi làm việc" Mọi người đều sững sờ, Triệu Mai thét lên: "Hai tháng", Dương Gia Vĩ gật đầu: "Đúng vậy" Triệu Mai: "Anh mới chỉ quen chị ấy có hai tháng mà chị ấy đã coi anh là bạn rồi sao, thật là khó tin đấy, chúng tôi đã theo chị ấy năm năm rồi nhưng vẫn chưa thấy chị ấy coi ai là bạn anh là người đầu tiên là bạn của chị ấy đấy". Dương Gia Vĩ nghe thấy cô nói vậy cũng rất bất ngờ, anh là người bạn đầu tiên của cô sao? vậy trước giờ cô luôn sống cô độc như vậy sao, đến bạn bè cũng không có sao? anh nhìn Triệu Mai nói:

"Vậy ba người không phải bạn của cô ấy sao?", Tuấn Phong nhìn anh trả lời thay cô: "Chúng tôi chỉ là thuộc hạ của cô ấy, cô ấy chưa từng coi ba người tôi là bạn" giọng nói và thái độ của anh có vẻ hơi ghen tị, ba người đã theo cô năm năm nhưng lại không bằng một người cô mới quen hai tháng thật không công bằng. Lâm Hải này giờ vẫn đứng đó lắng, anh nhìn Dương Gia Vĩ nhủ thầm nói: "Anh là tổng giám đốc của công ty Duy Tân Phát, Dương Gia Vĩ", ba người nghe thấy vậy đều quay qua nhìn Lâm Hải, sau đó Triệu Mai lại quay sang nhìn Dương Gia Vĩ: "Anh là tổng giám đốc của công ty Duy Tân Phát nổi tiếng là đẹp trai, lạnh lùng, cao ngạo, thông minh, và vô cùng nổi tiếng trong giới doanh nhân đây sao? thật không nhìn ra nha, tôi mới chỉ nghe danh tính của anh không ngờ lại được gặp anh ở đây". Dương Gia Vĩ: "Đó chỉ là lời của mọi người nói, tôi không được như vậy đâu".

Mọi người nói chuyện vui vẻ với nhau, giới thiệu tên tuổi của mình, vì đây là những người quen của Kiều Linh Nhi nên anh đã cố gắng tỏ thái độ hòa đồng với bọn họ cố gắng bắt chuyện với họ với mong muốn có thể biết được nhiều thông tin về cô hơn, qua thực từ trước tới nay, hôm nay là ngày đầu tiên anh nói chuyện với người khác nhiều tới như vậy, nhưng quả thật ba người bọn họ rất hòa đồng và thân thiện với anh.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tạo cơ hội

"Người đó là ai vậy?" Dương Gia Vĩ nhìn chằm chằm vào người con trai đang đi vào phòng mà Kiều Linh Nhi lúc này đã vào trước, anh quay sang hỏi Triệu Mai. Cô lúc này không lên tiếng chỉ nhìn chằm chằm vào bóng lưng của người đó, cho tới khi bóng người đã khuất sau cánh cửa cô vẫn không dời mắt, cũng đã rất lâu rồi cô không được gặp anh. Thấy bộ dạng Triệu Mai như vậy Tuấn Phong đành lên tiếng trả lời thay cô: "Đó là Nam Kỳ, là người đứng đầu của tổ chức Hắc Đạo trong thế giới ngầm, là thuộc hạ tin cậy của Linh Nhi".

Dương Gia Vĩ lúc này mới nhớ ra lần trước trong bữa tiệc ăn mừng hợp đồng mới thành công anh đã thấy Kiều Linh Nhi và người tên Nam Kỳ này nói chuyện với nhau nhưng lúc đó cô chỉ nói với anh, anh ta là người trong thế giới ngầm không ngờ anh ta lại là thuộc hạ tin cậy của cô.

*****

Trong phòng Vip 2

Căn phòng tối đen chỉ có le lói một chút ánh sáng đủ để nhìn thấy những tấm bia ngắm bắn, xung quanh căn phòng có rất nhiều loại súng khác nhau và tất cả đều là loại mới nhất, tiên tiến nhất trên thị trường, bốn bức tường và cửa ra vào đều được làm bằng những vật liệu cách âm rất tốt, đây là phòng tập bắn súng của Kiều Linh Nhi và cũng là nơi gặp mặt với những người trong thế giới ngầm. Nam Kỳ đẩy cửa đi vào Kiều Linh Nhi đứng quay lưng về phía anh, trên tay cô đang cầm một khẩu súng mới nhất hiện nay, tay cô vẫn du dương lên ở tư thế bắn, thấy có người bước vào cô biết là người kia đã tới nhưng vẫn giữ nguyên tư thế ban đầu nhìn thẳng vào tấm bia, Nam Kỳ: "Chị đại, tôi đã tới"

Kiều Linh Nhi: "Ừ" một tiếng nhưng vẫn không quay người lại, Nam Kỳ theo cô đã lâu nên cũng biết cách nói chuyện của cô, anh đi thẳng vào vấn đề chính: "Chị đại theo thông tin mới nhất mà tổ chức thu thập được thì xác định người gặp phu nhân cuối cùng quả thực không phải là Minh Thư mà là một người khác, ông ta sau cái chết của phu nhân thì đã biệt tăm không rõ tung tích, cứ như là bốc hơi mất vậy, nhưng gần đây có người trong tổ chức đã phát hiện ra ông ta hiện tại đang ở thành phố này", Kiều Linh Nhi nghe Nam Kỳ báo cáo xong cô khẽ nhíu mày: "Quả thật không phải bà ta làm sao? nhưng bà ta là người có động cơ nhất trong chuyện này nếu không phải bà ta thì còn ai có ý định muốn hại mẹ cô nữa chứ? bao nhiêu năm nay cô đã bỏ ra bao nhiêu công sức để tìm ra bằng chứng kết tội Minh Thư, cô cũng suy nghĩ tới việc bà ta không đích thân ra tay mà đã thuê người làm việc này, nhưng cô quả thật không tìm ra bằng chứng, hơn nữa trong thời gian đó bà ta đi công tác cùng ba cô, bà ta có chứng cứ ngoại phạm còn việc bà ta có thuê người hay không thì cô cũng đã điều tra nhưng không có kết quả, hôm nay Nam Kỳ lại mang tới tin tức nói rằng kẻ đứng sau vụ việc này là một

người khác, cô quả thật cũng đã nghĩ tới khả năng có người khác hại mẹ cô nhưng theo như điều tra ban đầu thì mẹ cô không hề kết tội với ai hơn nữa bà xưa nay nổi tiếng là người hiền hậu, nhân từ trước nay đều sống rất tình nghĩa với tất cả mọi người thật sự là không thể đoán ra người đó là ai " sau một hồi suy nghĩ lan man Kiều Linh Nhi lên tiếng: " Điều tra bằng được người đó cho tôi, sống phải thấy người chết phải thấy xác, nhất định phải mang bằng được kẻ đó về đây cho tôi"

giọng nói lạnh băng của cô thốt ra kèm theo đó là một viên đạn được bắn ra chũng ngay giữa hồng tâm, cả người cô toát ra sự lạnh lẽo và chết chóc, ánh mắt sắc lạnh nhìn chằm chằm vào chỗ viên đạn vừa bắn vào, trên đó còn thủng một lỗ nhỏ. Nam Kỳ nhìn bộ dạng cô lúc này bất giác rùng mình: " Chị yên tâm, tôi sẽ đưa người tới nhanh nhất có thể, sẽ không làm chị thất vọng ", Nam kỳ nói với giọng điệu khẳng định. Kiều Linh Nhi bắn liên tục hai phát đạn nữa, cả hai đều trúng vào lỗ đạn ban nãy, cô từ từ hạ tay xuống cất khẩu súng vào kệ sau đó xoay người nhìn về phía Nam Kỳ thấy anh ta đứng bất động nhìn chằm chằm vào chỗ tấm bia bị cô bắn thủng:

" Được rồi đừng nhìn nữa, chúng ta ra ngoài thôi", nghe thấy lời nhắc nhở của cô Nam Kỳ dời mắt nhìn cô nói: " Chị đại trình độ bắn súng của chị ngày càng giỏi, thật sự là hơn tôi rất nhiều đấy " Kiều Linh Nhi không quan tâm tới lời khen ngợi của Nam Kỳ đi lướt qua người anh ta đẩy cửa ra ngoài. Nam Kỳ cũng mau chóng theo sau, hai người bước ra khỏi phòng, đi chừng hai bước Kiều Linh Nhi cảm thấy người đằng sau không đi theo mình cô cũng đoán được anh ta đang nghĩ gì, cô xoay người lại nhìn chằm chằm anh ta: " Có muốn qua đó ngồi một lát không? tôi nghĩ là anh cũng rất muốn nói chuyện với cô ấy phải không? "

Nam Kỳ nhìn về phía đám người ngồi cách đó không xa, anh nhìn chằm chằm vào cô gái ngồi cùng ba người đàn ông kia, trong lòng cảm thấy lững lự vô cùng anh không biết có nên qua đó hay không nữa:

" Nhưng tôi biết cô ấy không muốn nhìn thấy tôi, lại càng không muốn nói chuyện với tôi " Nam Kỳ ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào Triệu Mai trả lời lại cô, Kiều Linh Nhi nhìn bộ dạng lúc này của Nam Kỳ, cô không khỏi lắc đầu nói: " Không ngờ người đứng đầu của tổ chức Hắc Đạo lại có lúc vì một cô gái mà trở nên lúng túng như vậy thật là... đi thôi theo tôi qua đó, hai người hãy nói chuyện rõ ràng đi, như vậy không tốt hơn sao, cứ tránh né nhau như vậy thì giải quyết được vấn đề sao? ". Nam Kỳ thấy cô nói cũng có lý anh phải nói rõ mọi chuyện với Triệu Mai, xin lỗi cô ấy mong cô tha thứ cho anh, nếu không anh và cô cứ như vậy mãi sẽ không có kết quả tốt, suy nghĩ một hồi Nam Kỳ cuối cùng cũng lấy hết can đảm theo Kiều Linh Nhi qua phía đám người kia.

Triệu Mai thấy Kiều Linh Nhi và Nam Kỳ bước ra khỏi phòng hai người họ nói với nhau gì đó, Nam Kỳ nhìn chằm chằm vào cô khiến cô bối rối mà quay đầu đi chỗ khác, tuy cô vẫn còn giận anh nhưng cũng rất nhớ anh, từ ngày xảy ra chuyện ngoài ý muốn cô và anh cắt đứt liên lạc, có lần Kiều Linh Nhi cũng đã nói với cô là chị ấy gặp anh và anh đã nói với chị là gửi lời hỏi thăm tới cô lúc ấy quả thật cô cũng rất muốn gặp anh, nhưng vì vẫn còn giận anh và không biết khi gặp sẽ phải đối mặt với anh ra sao? sẽ nói gì với anh? nên đành cho qua, giờ cô thấy anh từng bước từng bước tới gần chỗ cô, hơi thở của cô rối loạn, toàn thân cứng ngắc, trái tim của cô đập dữ dội. Kiều Linh Nhi tiến lại gần rồi lên tiếng: " Tôi còn có việc phải về trước " vừa nói Kiều Linh Nhi vừa nhìn chằm chằm vào ba người đàn ông phía trước, ánh mắt khẽ nheo lại, theo cô bao nhiêu năm Tuấn Phong Và Lâm Hải hiểu ý cô muốn nói gì hai người mau chóng đứng dậy, Tuấn Phong nói: " Chúng tôi cũng có việc cần phải giải quyết, xin đi trước ", Dương Gia Vĩ không hiểu lắm nhưng anh cũng biết là Kiều Linh Nhi có ý dùng ám hiệu đuổi bọn họ đi. Hai người kia dời đi, Kiều Linh Nhi quay sang nhìn Dương Gia Vĩ, cô chưa kịp mở lời thì anh đã đứng dậy đi đến bên cạnh cô: " Chúng ta về thôi ". Triệu Mai không ngẩng đầu lên, cô cứ cúi gằm mặt xuống, Kiều Linh Nhi xoay người nhìn Nam Kỳ vẫn đứng yên tại chỗ, cô đặt tay lên vai anh nhẹ giọng nói: " Tôi chỉ có thể giúp anh như vậy thôi còn chuyện này sẽ ra sao thì anh tự mình cố gắng đi, tốt nhất anh hãy xử lý cho tốt, đừng làm tôi thất vọng ", Nam Kỳ nhìn cô gật nhẹ đầu sau đó đi tới chỗ Triệu Mai ngồi cạnh cô. Kiều Linh Nhi cùng Dương Gia Vĩ mau chóng dời đi để lại không gian riêng cho hai người.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Hòa hợp

Nam Kỳ tiến gần lại chỗ Triệu Mai đang ngồi anh ngồi bên cạnh cô, hai tay đặt lên hai vai cô xoay người cô lại để cô đối mặt với anh, " Triệu Mai em có thể ngẩng đầu lên nhìn anh được không? ", trái tim cô đập mỗi lúc một nhanh, từ từ nâng khuôn mặt mình lên anh mắt cô khẽ chạm vào ánh mắt của anh, ánh mắt sắc bén đang nhìn chằm chằm vào cô khiến cô lúng túng không dám nhìn anh, ngay lập tức quay mặt đi chỗ khác né tránh ánh mắt của anh. Nam Kỳ thấy biểu hiện này của cô lên tiếng nói: " Em hãy nhìn thẳng vào mắt anh đi, đừng né tránh như vậy có được không? " Triệu Mai bất đắc dĩ phải quay đầu lại nhìn thẳng vào mắt anh, trong lòng cô tự nhủ cho dù anh có nói gì đi nữa cô cũng chấp nhận, cô sẽ không né tránh nữa, dù anh có vô tâm bỏ mặc cô thì cô cũng sẽ không giữ anh lại, vì cô biết nếu anh đã không yêu cô thì cô có giữ anh lại cũng vô ích. Cô và anh im lặng nhìn nhau, qua chừng mấy phút đồng hồ anh vẫn không nói gì khiến cô càng nôn nóng " Anh có gì cần nói thì nói nhanh đi, em không có nhiều thời gian đâu, trong quán thật sự rất nhiều việc nếu anh cứ như vậy không muốn nói gì, vậy thì em xin phép đi trước ", cô muốn rời khỏi đây né tránh anh không muốn nhìn thấy anh. Nam Kỳ giữ vai cô thật chặt sợ cô sẽ bỏ đi " Triệu Mai, anh xin lỗi ", Triệu Mai nghe anh nói ra hai từ xin lỗi này cô có cảm giác nó thật sự rất vô nghĩa, cô không kìm chế được tâm trạng của mình lúc này " Xin lỗi ư, bây giờ anh nói thì có ích gì chứ? không phải mọi chuyện cũng đã xảy ra rồi sao? ", cô nhếch miệng cười chua xót, thật sự anh không yêu cô, anh chỉ cảm thấy có lỗi với cô mà thôi suốt khoảng thời gian vừa qua chỉ có mình ngu ngốc yêu anh còn anh thật sự không hề có chút tình cảm nào với cô. Nam Kỳ nhìn Triệu Mai kích động anh cảm thấy mình vô cùng tội tệ tại sao lại làm vậy với cô chứ?, chắc cô sẽ hận anh lắm? cô sẽ không muốn tha thứ cho anh, mặc dù vậy anh quyết định hôm nay anh nhất định sẽ nói hết tâm tư của mình cho dù cô có từ chối anh có hận anh thì anh vẫn phải nói, nếu không lần này anh đi không biết khi nào mới có dịp trở lại thành phố này

" Triệu Mai, dù em có hận anh đến đâu thì anh vẫn muốn cho em biết Anh Yêu Em anh nhất định sẽ chịu trách nhiệm với việc mình làm sẽ không bỏ mặc em ", ba chữ Anh Yêu Em anh cố nói chậm rãi rõ ràng cho cô nghe dù bị tiếng nhạc lấn áp nhưng cô vẫn có thể nghe rõ anh nói gì, ba chữ này ngay lập tức đánh thẳng vào trái tim cô khiến cô cảm thấy tim mình như loạn nhịp, anh nói yêu cô sao? cô không nghe nhầm chứ? anh yêu cô sao? anh thật sự đã

nói vậy sao? cô không ngừng tự hỏi bản thân, Triệu Mai ngồi im bất động không nói gì cô cứ như vậy nhìn chăm chăm vào anh. Nam Kỳ tiếp tục nói: " Hôm đó quả thật là do anh uống say nên mới làm ra chuyện như vậy với em, quả thật là do anh đã yêu em, khi anh nhìn thấy em anh không thể khống chế được hành động của mình, anh thật sự xin lỗi anh không cố ý làm vậy, cũng không phải anh đang đùa bỡn em, anh thật sự muốn chịu trách nhiệm với em " vừa nói ánh mắt anh càng thêm âm trầm anh cúi đầu không nhìn cô.

(Chuyện của một tháng trước):

Ngày hôm đó, anh tới thành phố này vì có chuyện cần xử lý. Anh và cô vốn có tình cảm rất tốt nên tối hôm đó anh đã tới quán bar tìm cô hai người hàn huyên một lúc lâu, không những vậy còn chơi trò oẳn tù tì ai thua thì phải uống rượu, lúc đó có cả Tuấn Phong và Lâm Hải hai bạn họ cũng chơi nhưng cô luôn thua họ chỉ thắng mình anh nên cô không thêm chơi với hai người kia nữa chuyển sang chơi với một mình anh đến cuối cùng anh say mềm không còn ý thức được gì cô đành phải đưa anh về khách sạn nghỉ ngơi, hẳn cô cũng uống quá nhiều nên cũng hơi say nhưng vẫn có thể đưa anh về. Sau khi tới phòng khách sạn cô đặt anh xuống giường đang định dời đi thì bị anh kéo lại, do anh dùng sức quá mạnh mà cô thì không chú ý nên đã ngã nhào vào người anh, anh không nói gì trực tiếp đề cô xuống giường hôn môi cô, Triệu Mai đem lòng yêu anh đã lâu rồi, lần đầu tiên được người mình yêu hôn môi hơn nữa đây cũng là nụ hôn đầu tiên của cô, không biết vì cô đã say hay vì cô yêu anh đã lâu mà cô đã đáp trả lại nụ hôn của anh hai người cứ như vậy mây mưa với nhau cả tối, đến sáng khi tỉnh dậy Triệu Mai mới ý thức được chuyện gì đã xảy ra, anh đã lấy đi lần đầu tiên của cô, mà cô thì không biết anh có yêu cô không hay chuyện tối qua chẳng qua chỉ do anh say mà rar, căn bản không phải tự nguyện, Sau khi tỉnh dậy cô la ầm ĩ " A...A... ", Nam Kỳ nhủ mảy, đầu đầu anh đau vô cùng nghe thấy tiếng la hét anh liền mở mắt ra nhìn người con gái đang cầm chiếc chăn che người đôi mắt đỏ hoe đang nhìn anh với ánh mắt tức giận, anh lúng túng nhìn cô chăm chú một hồi, sau đó mới lấy lại được ý thức của mình, anh cuống quýt nói: " Triệu Mai anh xin lỗi, tối qua là lỗi của anh, anh không nên làm vậy với em, anh thật sự không cố ý làm vậy xin em hãy tin anh ", Triệu Mai nhìn bộ dạng khốn khổ của anh, cô không khỏi cảm thấy đau đớn, anh thật sự không thích cô tất cả chỉ là chuyện ngoài ý muốn, vậy mà cô lại ngu ngốc ảo tưởng anh sẽ yêu mình

" Anh cứ ra ngoài cho tôi, đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi nữa, anh lập tức đi ngay cho tôi " vừa nói cô vừa chỉ tay ra cửa. Nam Kỳ nhìn cô tức giận nước mắt không ngừng tuôn rơi khiến lòng anh đau nhói " Em bình tĩnh trước được không, anh sẽ đi ngay ngay " anh vội vàng mặc quần áo đi ra ngoài, sau khi anh đi ra cô vui mặt trong chăn khóc nức nở, tại sao? tại sao anh lại đối xử với cô như vậy chứ? anh thật sự một chút cũng không có thích cô sao? trước giờ chỉ coi cô như một đứa em gái sao? cô không muốn làm em gái anh, cô thật sự không muốn như vậy. Nam Kỳ nghe theo lời cô không xuất hiện trước mặt cô nữa, anh cũng không giám gọi điện cho cô vì sợ cô sẽ nổi giận. Nhưng điều này lại khiến cho Triệu Mai càng giận anh hơn, anh thật sự không quan tâm tới cô, đã một tháng trôi qua một cuộc điện thoại cũng không có, anh quả thật không hề quan tâm tới cô, mặc dù chuyện xảy ra giữa anh và cô chỉ có Kiều Linh Nhi, Tuấn Phong và Lâm Hải biết nên cô trước mặt mọi người vẫn luôn giữ vẻ mặt vui vẻ như trước, coi như chưa có chuyện gì xảy ra, cố gắng gượng cười.

(Hiện Tại)

Nhưng lúc này đây anh là đang thổ lộ tình cảm của mình với cô sao? cô đã chờ đợi câu nói này của anh đã rất lâu rồi, nhưng lúc này đây khi nghe được từ chính miệng anh nói ra cô không khỏi cảm động nước mắt không ngừng rơi xuống, cô nhìn anh đôi mắt ngấn nước nghẹn ngào nói: " Anh nói thật sao? không đúng (cô lắc đầu một cái sau đó nhìn anh chăm chú) có phải vì anh cảm thấy có lỗi với em nên mới nói vậy có đúng không? ", Nam Kỳ đưa tay揩 lau đi những giọt nước mắt trên mặt cô nhẹ giọng nói: " Không phải vậy, anh đã thích em từ rất lâu rồi nhưng anh vẫn không giám nói ra, anh rất sợ khi nói ra rồi em sẽ từ chối anh sau đó sẽ xa lánh anh tránh mặt anh ", Triệu Mai đánh vào ngực anh nói: " Anh thật sự rất ngu ngốc tại sao lại nghĩ như vậy chứ? tại sao không sớm nói cho em biết, vậy thì em sẽ không phải đau khổ như bây giờ " anh cười vui vẻ nói: " Không phải bây giờ anh đã nói rồi sao? cũng không được tính là quá muộn chứ? Triệu Mai hãy chấp nhận anh có được không? làm bạn gái anh nha!"

Triệu Mai đỏ mặt không nhìn anh cúi đầu lặng yên không nói, vài phút trôi qua mới nhẹ gạt đầu. Nam Kỳ vui mừng khôn xiết anh không thể kìm nén sự vui mừng của mình anh nâng khuôn mặt nhỏ xinh của cô lên đặt lên môi cô một nụ hôn nóng bỏng sau đó ôm chặt cô vào lòng thủ thi bên tai cô " Cảm ơn em đã chấp nhận anh, anh yêu em ".

Cách đó không xa Tuấn Phong và Lâm Hải không bỏ qua một chi tiết nào về đôi nam nữ kia mặt dù không nghe được họ nói gì nhưng toàn bộ hành động cử chỉ của hai người kia đều không qua được đôi mắt của hai người này, Tuấn Phong nhếch môi cười nói: " Cuối cùng thì họ cũng hòa nhau, nếu cứ để tôi mỗi ngày phải thấy nụ cười giả tạo trên mặt em ấy, thật sự khiến tôi cảm thấy khó chịu ", Lâm Hải mặt không cười hỏi hai người họ lãnh đạm nói: " Nhìn em ấy hạnh phúc tôi cũng rất vui, chỉ cần mỗi ngày đều nhìn thấy em ấy sống vui vẻ là được rồi ", Lâm Hải quay mặt đi không nhìn họ nữa, anh rất yêu thương cô, tình thương này của anh đối với cô không chỉ là tình cảm anh em đơn thuần, mà đó là tình cảm nam nữ, nhưng anh sớm biết người cô thích không phải là anh, cô chẳng qua chỉ coi anh như một người anh trai. Nhìn cô buồn vì một người đàn ông khác trái tim anh như thắt lại thật sự chỉ muốn nện vào mặt tên đó một trận. Nhưng cô lại cần anh, cô không muốn nhìn thấy anh ra tay đánh anh ta, cô yêu anh ta không muốn nhìn anh ta bị thương, lúc đó anh quả thật anh cảm thấy rất đau, trái tim anh như rỉ máu. Nhưng giờ mọi chuyện đã tốt hơn rất nhiều anh cũng biết được, anh ta cũng rất yêu Triệu Mai, vậy anh cũng nên rút lui không nên phá hoại hạnh phúc của họ, chỉ cần đứng từ xa nhìn cô hạnh phúc anh cũng cảm thấy mãn nguyện rồi, Lâm Hải cầm ly rượu vang lên một hơi cạn sạch ánh mắt lóe lên sự đau thương. Tuấn Phong ngồi bên cạnh Lâm Hải, anh không nói gì chỉ lặng lẽ quan sát mọi thứ.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vì Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Cãi nhau với anh hai

Tại Dương gia

Kiều Linh Nhi bước từ trên lầu xuống nhìn vào phòng ăn thấy Dương Gia Vĩ đang loay hoay dọn đồ ăn ra bàn, cô bước vào trong phòng nhìn anh nói: "Anh có cần tôi giúp gì không?" nghe thấy tiếng nói anh quay người lại thấy cô đang đứng bên cạnh bàn ăn nhìn anh: "Em dậy rồi sao? ngồi xuống ăn sáng đi, anh làm xong rồi không cần giúp gì đâu", Kiều Linh Nhi nhìn anh rồi cũng mau chóng ngồi vào bàn ăn, trong lúc Dương Gia Vĩ ngồi vào bàn ăn cô nói:

"Hôm nay tôi sẽ trở về nhà", Dương Gia Vĩ nghe vậy liền nhìn cô chăm chú, anh thầm nghĩ "cô muốn trở về nhà rồi sao? anh còn muốn cô ở lại đây càng lâu càng tốt, để anh mỗi ngày được nhìn thấy cô, được ở chung nhà với cô, nấu ăn cho cô và hai người ngày nào cũng dùng bữa với nhau, như vậy có phải rất hạnh phúc không, nhưng cô đã muốn trở về nhà mình thì anh cũng không có quyền gì để ngăn cản cô" mặc dù có chút hụt hẫng và không cam lòng nhưng Dương Gia Vĩ không hề để lộ ra bên ngoài anh lãnh đạm nói: "Vậy để anh đưa em về", Kiều Linh Nhi: "Không cần đâu sẽ có người của Kiều gia tới đón tôi anh cứ làm việc của mình đi", Dương Gia Vĩ: "Không được, để anh đưa em về, quyết định như vậy đi chúng ta ăn sáng thôi, em cũng mau ăn đi không thì đồ ăn sẽ nguội hết như vậy sẽ không ngon đâu" Dương Gia Vĩ nói xong không đợi cô trả lời liền bắt đầu dùng bữa sáng, Kiều Linh Nhi không nói được gì cô cũng bắt đầu dùng bữa, cô không hiểu sao mỗi lần nói chuyện với anh, anh luôn là người thắng thế và anh cũng luôn là người quyết định mọi chuyện mà không cho cô phản bác lại vậy nhưng cô lại luôn bỏ qua cho anh mà không hề quá để tâm đến chuyện đó, bình thường thì mọi quyết định của cô không dễ thay đổi và cũng không mọi ai có thể làm nó thay đổi nhưng khi anh đưa ra ý kiến trái ý mình thì cô cũng không có tức giận mà lại chiều theo ý anh thật kì lạ, trước giờ chỉ có người khác làm theo ý của cô chứ cô chưa từng thay đổi ý kiến của mình và làm theo ý của người khác như vậy, anh quả thật là người đầu tiên cô nghe theo. Kiều Linh Nhi đang suy nghĩ miên man thì Dương Gia Vĩ lên tiếng: "Em suy nghĩ gì mà thất thần như vậy? mau ăn đi, mà em tính khi nào sẽ về Kiều gia?" Kiều Linh Nhi ngẩng đầu lên nhìn anh nói: "Sáng nay", Dương Gia Vĩ: "Sáng nay sao? sao lại đi nhanh như vậy chứ" anh nhìn cô một lúc mới lên tiếng: "Vậy em có cần anh giúp em việc gì không?", Kiều Linh Nhi: "Không cần đâu, đồ tôi cũng đã thu dọn xong cả rồi, phiền anh mang ra xe cho tôi là được rồi", Dương Gia Vĩ chỉ "Ừ" một tiếng rồi không nói gì nữa.

Ăn sáng xong, Dương Gia Vĩ giúp cô mang vali ra xe, rồi hai người cùng nhau trở về Kiều gia. Chiếc xe của Dương Gia Vĩ mau chóng tiến vào trong sân của Kiều gia, Dương Gia Vĩ cầm vali theo cô vào nhà, tại phòng khách Kiều Nhất Hùng cùng Kiều Nhất Dũng ngồi đợi sẵn ở đây từ rất sớm thấy cô bước vào Kiều Nhất Dũng bước tới chỗ cô nhẹ giọng nói: "Cuối cùng thì con cũng chịu về nhà rồi" giọng nói của ông vui mừng xen lẫn một chút đau buồn, Kiều Linh Nhi không thêm đề ý đến ông, Kiều Nhất Hùng thấy thái độ của cô như vậy anh lên tiếng: "Linh Nhi em biết ba lo lắng cho em lắm không hả? anh biết là em rất giận ba nhưng mọi chuyện đã là quá khứ rồi lúc nghe ba kể lại mọi chuyện lúc đầu anh cũng rất giận ba nhưng sau khi suy nghĩ lại mọi chuyện anh thấy nếu đã là quá khứ thì hay cứ để nó qua đi đừng cứ giữ mãi làm gì hơn nữa đó cũng không phải lỗi của ba, em hà có gì mà lại tức giận với ông ấy chứ? ông ấy là ba em đây", vốn dĩ tâm tình của cô đã khá ổn định sau mấy ngày ở nhà Dương Gia Vĩ nhưng sau khi nghe thấy anh hai mình bên vực ông ấy và còn trách mắng cô, Kiều Linh Nhi không giữ nổi bình tĩnh cô nhìn anh hai mình bằng ánh mắt vô cùng tức giận đôi mắt đỏ hoe: "Anh thì biết gì mà nói chứ, thời gian mẹ bị bệnh anh có từng về thăm bà ấy một lần chưa mọi chuyện ở nhà anh có biết một chút gì hay không hả? hay anh chỉ nghe ông ấy kể lại rồi cho rằng ông ấy không có lỗi trong chuyện này, tất cả là tại em tức giận vô cớ sao? ông ấy chính là người gián tiếp gây ra cái chết của mẹ đây anh biết không? ông ấy chính là người đã hại mẹ, em sẽ không bao giờ tha thứ cho ông ấy, không bao giờ, ông ấy đã hại chết mẹ của em người mà em yêu thương nhất trên đời, vì ông ấy, tất cả là vì ông ấy, em hận ông ấy, cả đời này em cũng sẽ không tha thứ cho ông ấy, không bao giờ" nói xong cô đi thẳng lên phòng cả căn phòng liền trở nên tĩnh lặng, Kiều Nhất Dũng lão đảo đứng không vững, Dương Gia Vĩ và Kiều Nhất Hùng nhanh chóng đỡ ông lại ghé ngồi, Kiều Nhất Dũng đau khổ nói: "Con bé quả thật rất hận ta, có lẽ cả đời này nó cũng sẽ không tha thứ cho ta", Kiều Nhất Hùng lo

lắng nói: "Ba đừng lo tính cách con bé ba cũng biết mà, nó vốn dĩ không phải là người như vậy, con bé rất hiểu chuyện, chẳng bao lâu nữa sẽ hiểu ra mọi chuyện thôi ba đừng quá lo lắng", Kiều Nhất Dũng lắc đầu nói: "Con bé sẽ không dễ dàng tha thứ cho ta đâu nếu có thể thì nó đã tha thứ cho ta từ lâu rồi, nhưng đã 7 năm rồi nó vẫn như vậy không chịu bỏ qua cho ta, đã 7 năm rồi ta chưa được nghe nó gọi ta một tiếng ba" nghĩ đến chuyện này lòng ông lại đau thắt lại không thể kìm nén được những giọt nước mắt rơi xuống, bệnh tim của ông cũng vì thế mà tái phát, thấy sắc mặt ông nhợt nhạt không ngừng thở gấp, Kiều Nhất Hùng thấy thế liền hét lên "Má Trần mau mang thuốc của ba tôi ra đây mau lên", Dương Gia Vĩ ngồi bên cạnh cũng lo lắng quay sang nhìn sắc mặt ông lúc này trông rất khó coi, anh lo lắng hỏi: "Bác, người không sao chứ? hay là để con đưa người tới bệnh viện được không?", Kiều Nhất Dũng xua tay nói: "Không cần đâu, ta uống thuốc nghỉ ngơi một lát là khỏe lại thôi", lúc này má Trần đã mang thuốc tới, mau chóng đưa cho Kiều Nhất Dũng, bà lo lắng hỏi: "Lão gia, người không sao chứ?" Kiều Nhất Dũng lắc đầu nói: "Tôi không sao? bà không cần lo lắng, tôi nghỉ một chút sẽ khỏe lại", Kiều Nhất Hùng cùng Dương Gia Vĩ dìu ông lên phòng nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Bị thương

Về phòng Kiều Linh Nhi tức giận ném hết mọi thứ xuống sàn nhà, đập hết mọi thứ mà cô thấy trong tầm mắt, cả căn phòng bỗng chốc trở thành một mớ hỗn độn. Đập phá một hồi, Kiều Linh Nhi đi vào phòng tắm hắt nước lạnh lên mặt, cô nhìn mình trong gương khuôn mặt cô lúc này vì tức giận mà trông rất khó coi, cô nhìn chăm chăm vào gương nói: "Tôi không bao giờ tha thứ cho bất cứ người nào đã phản bội niềm tin của tôi, người đã làm tôi cảm thấy thất vọng nhất và cả những người đã phá vỡ hạnh phúc gia đình tôi, tôi nhất định sẽ không tha cho bất kỳ ai, các người từng người, từng người một sẽ phải trả giá cho việc đã làm tổn thương tôi", giọng nói hàn băng của cô phát ra ánh mắt lạnh lẽo khuôn mặt lạnh lùng không chút sợ hãi, nói xong Kiều

Linh Nhi vùng ta đâm bể tấm gương trên tường, những mảnh vụn rơi tung tóe dưới sàn nhà, máu từ tay cô chảy ra một vũng trên tấm gương bể kia, trên tay cô lúc này máu không ngừng tuôn ra, từng giọt chảy xuống sàn nhà tắm, mặc dù vậy nhưng cô lại không hề cảm thấy đau đớn, vì nếu so với vết thương trong lòng mà cô đã phải chịu trong suốt 7 năm qua thì quả thật không là gì cả.

Kiều Linh Nhi từ phòng mình đi ra, cùng lúc này Dương Gia Vĩ cũng từ phòng của Kiều Nhất Dũng đi ra hai người chạm mặt nhau, Dương Gia Vĩ nhìn thấy tay cô đang chảy máu anh vội chạy lại chỗ cô cầm tay cô lên nhìn thật kĩ, thấy có một số mảnh gương vỡ vẫn còn trên tay cô anh nhíu mày nhìn cô nói: "Sao lại như vậy? em đã làm gì vậy hả?" anh gần giọng nói với cô giọng nói của anh có chút tức giận, Kiều Linh Nhi rút tay mình khỏi tay anh: "Tôi không sao, anh không cần phải quan tâm tới tôi" nói xong cô đi qua người anh đi xuống lầu nhưng bị anh giữ tay lại: "Anh sẽ xử lí vết thương cho em, mau đi theo anh" cô gạt tay anh ra lạnh lùng nói: "Không cần, tôi có thể tự lo cho bản thân mình được", Dương Gia Vĩ cương quyết giữ chặt tay cô không nói lời nào kéo tay cô xuống nhà, má Trần nhìn thấy Dương Gia Vĩ cầm tay Kiều Linh Nhi đi xuống trên tay cô lại đang chảy máu, máu đã nhuộm đỏ cả bàn tay cô, má Trần hét hoảng chạy lại: "Linh Nhi con sao vậy? sao lại bị thương? mau qua đây để ta giúp con xử lí vết thương", Kiều Linh Nhi nhìn má Trần nói: "Con không sao? người không cần lo cho con đâu", Dương Gia Vĩ thấy má Trần cuống lên vì lo lắng đôi mắt lúc này cũng ngấn nước:

"Người lấy giúp tôi hộp y tế lại đây tôi sẽ xử lí vết thương cho cô ấy, người không cần quá lo lắng" nói xong anh kéo tay cô ngồi xuống ghế tại phòng khách, má Trần nhanh chóng mang hộp y tế tới đưa cho Dương Gia Vĩ, anh nhìn bà rồi nói: "Ồ đây đã có tôi lo, người cứ đi làm việc của mình đi", má Trần nhìn Kiều Linh Nhi với ánh mắt đau xót mà không chịu dời đi, Kiều Linh Nhi không nỡ nhìn bà như vậy: "Con thật sự không sao? chỉ là vết thương nhỏ thôi người không cần lo lắng, người hãy lên phòng con dọn dẹp lại đi", khi nhắc đến chuyện này bà mới sực nhớ, trong phòng cô mọi thứ bà đều thay bằng đồ gỗ và một số đồ làm bằng chất liệu tốt rất khó bể vì sau vài lần tức giận cô đã đập tất cả mọi thứ và làm bị thương bản thân nên bà đã rút kinh nghiệm không đặt đồ làm bằng thủy tinh hay một số đồ dễ bể và gây nguy hiểm trong phòng cô, làm giảm thiểu nguy cơ khiến cô bị thương, mà cũng rất lâu rồi bà chưa thấy Kiều Linh Nhi đập phá đồ đạc nữa, có lẽ hôm nay cô thật sự đã rất tức giận, bà có chút thắc mắc vì sao cô lại làm mình bị thương đến như vậy bà nhẹ giọng hỏi cô: "Linh Nhi ta hỏi con, mọi thứ trong phòng ta đã thay bằng đồ gỗ và một số đồ chất lượng tốt không có đồ làm bằng thủy tinh, vậy tại sao con vẫn làm mình bị thương vậy hả? nói cho ta biết đi?" thấy bà có chút tức giận Kiều Linh Nhi né tránh ánh mắt của bà: "Con đã làm bể cái gương trong phòng tắm, người thay cái khác đi" má Trần nghe cô nói vậy thì giận tái mặt:

"Con... thật là... hừ... thật là làm ta tức chết mất nếu có thể thay nó bằng chất liệu khác, ta nhất định sẽ thay cho con" nói xong bà tức giận bỏ đi. Dương Gia Vĩ nghe cuộc nói chuyện của hai người anh cũng đoán ra được chắc hẳn đây không phải là lần đầu tiên cô đập phá đồ đạc rồi tự làm mình bị thương. Anh nhẹ nhàng gấp tường mảnh gương nhỏ trên mu bàn tay của cô, sau đó rửa vết thương cho cô và cuối cùng là băng bó lại cả quá trình động tác của anh rất nhẹ nhàng, dịu dàng và đặc biệt là rất thành thực. Trong khi cô đang chăm chú nhìn anh thì anh lại đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn cô nhẹ giọng nói: "Từ nay trở đi đừng làm những chuyện ngu ngốc như vậy nữa, không được để bản thân mình bị thương nghe không?, em có biết nhìn em như vậy mọi người ai cũng đau lòng hết có biết không hả?" Dương Gia Vĩ ghé sát mặt mình vào tai cô thì thầm nói: "Em có biết nhìn em bị thương tôi rất đau lòng không?"

tư thế của hai người lúc này rất gần nhau phải nói là vô cùng mờ ám vào đúng lúc này thì má Trần dọn dẹp phòng cho cô đã xong bà vừa đi xuống thì thấy hai người đang ngồi sát gần nhau với tư thế khiến người khác nhìn vào không khỏi hiểu lầm. Bà nhẹ nhàng đi vào phòng ăn nhưng vào đúng lúc này Nhật Vân lại đi ra: "Má Trần con đã làm xong việc mà người giao rồi à"

má Trần thầm trách trong lòng "cái con bé này sớm không tới muộn không tới lại chọn đúng lúc này mà xuất hiện, thật là không đúng lúc chút nào mà" bà vội ra đầu im lặng kéo Nhật Vân đi vào phòng ăn giả vờ như không nhìn thấy gì hết. Kiều Linh Nhi nghe thấy tiếng của Nhật Vân, cô vội dùng tay trái không bị thương đẩy anh ra xa khuôn mặt bỗng chốc đỏ bừng, cô quay mặt đi chỗ khác để không phải nhìn thấy anh: "Được rồi, anh cũng đã giúp tôi băng bó vết thương xong rồi, bây giờ thì không sao rồi anh có thể ra về, không tiễn" trong lúc cô đứng dậy đang định dời đi thì anh lại lên tiếng: "Em đối xử với người vừa giúp đỡ em như vậy sao, lại còn đuổi tôi về nhanh như vậy nữa, em thật là quá vô tâm đấy" Kiều Linh Nhi không quay lại nhìn anh: "Tùy anh nghĩ sao cũng được dù sao tôi cũng cảm ơn anh chuyện đã để tôi ở nhà anh mấy ngày qua và cả chuyện vừa rồi nữa" nói xong cô đi thẳng lên phòng mà không quay đầu nhìn anh lấy một cái.

Dương Gia Vĩ: "Này... Kiều Linh Nhi... em... thật là..." anh chỉ biết thờ dài nhìn cô bước lên trên mà không thể nói được câu gì.

*****

T/g: Xin lỗi độc giả về sự chậm trễ khi ra chap mới này, vì Min vừa mới trải qua kì thi học kỳ nên rất bận rộn hôm nay mới ra chap mới được và Min cũng đã đăng luôn một ngày 2 chap liền để bù cho mọi người mong mọi người tiếp tục ủng hộ truyện của Min nha! Min mong rằng sẽ có thêm nhiều cmt nhận xét đánh giá và góp ý cho bộ truyện, mọi cmt của các bạn độc giả là động lực to lớn giúp Min ra chap nhiều hơn sớm hơn, mong mọi người ủng hộ và cho Min ý kiến ạ (cúi đầu chào m.n) chúc mọi người đọc truyện vui vẻ ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Thông tin từ má Trần

Sau khi cô lên phòng anh vẫn không chịu dời đi mà lại vào phòng ăn tìm má Trần, thấy người đang cùng một cô gái người làm nhà họ Kiều, nghe bà nói chuyện cùng cô gái đó anh có nghe được bà gọi tên cô gái đó là Nhật Vân thì phải. Hai người đang cười nói vui vẻ thì thấy Dương Gia Vĩ bước vào, hai người đều im lặng nhìn anh, sau đó má Trần là người lên tiếng trước:

" Dương tổng cậu cần gì sao? "

Dương Gia Vĩ lắc đầu nói: " Tôi có thể nói chuyện với người một chút được không? " má Trần nhìn anh một chút rồi gật đầu nói: " Được " nói xong bà quay sang nhìn Nhật Vân ra hiệu ý muốn bảo cô ra ngoài Dương Gia Vĩ: " Má Trần tôi có thể hỏi người một số chuyện về Linh Nhi được không? " má Trần nhìn anh sau đó cười hiền hậu nói: " Có phải là cậu đã có cảm tình với Linh Nhi nhà chúng tôi rồi đúng không? " bị bà nói trúng trong tâm anh hơi lúng túng nhưng nghĩ đến chuyện trước mắt anh cũng nói thẳng vào vấn đề:

" Đúng vậy, tôi đã có ý định theo đuổi cô ấy rồi nhưng có lẽ cần phải nhờ người giúp đỡ nhiều rồi, giờ người có thể nói cho tôi biết một số chuyện của Linh Nhi được không vậy? ", má Trần nhìn hành động và thái độ của Dương Gia Vĩ cũng đoán ra được anh nhất định là đã thích Kiều Linh Nhi rồi nhưng vấn đề nằm ở chỗ con bé, chuyện này có lẽ rất khó giải quyết đây.

Má Trần: " Nhìn cậu tôi cũng biết là cậu rất quan tâm con bé, tôi đã chăm sóc Linh Nhi từ nhỏ và sau khi phu nhân qua đời bà ấy đã giao toàn bộ trách nhiệm chăm sóc con bé cho tôi, nên tôi từ lâu đã coi nó như con gái ruột của mình rồi. Tôi cũng rất mong con bé có được hạnh phúc của mình, tôi cũng không muốn cứ nhìn thấy nó như bây giờ. Nếu cậu có thể đem lại hạnh phúc cho con bé tôi nhất định sẽ giúp đỡ cậu hết sức có thể, nhưng quan trọng vẫn là ở cậu, cậu có chắc là sẽ kiên trì theo đuổi con bé tới cùng chứ? ". Dương Gia Vĩ chăm chú nghe bà nói rồi gật đầu: " Tôi nhất định làm được, người con gái mà tôi đã để ý thì nhất định sẽ phải có được, Dương Gia Vĩ tôi không phải là người dễ dàng bỏ cuộc ". Má Trần cười khẩy một cái " cũng mạnh miệng đấy để tôi xem cậu có thể chịu đựng con bé được bao lâu " (nhưng về sau bà mới biết suy nghĩ của mình ngày hôm nay, quả thật là đã sai rồi) bà nhìn anh vài phút sau mới lên tiếng: " Cậu đã có quyết tâm như vậy thì tôi cũng ủng hộ cậu nhưng có một số chuyện về con bé tôi phải nhắc nhở cậu để tránh cậu lại chọc giận nó thì kết cục sẽ rất thê thảm ". Dương Gia Vĩ vui vẻ nghe má Trần nói một số điều cần lưu ý về cô và bà cũng kể cho anh rất nhiều chuyện về cô và cả sở thích kỳ quái của cô, xem ra anh cũng biết khá nhiều về cô rồi, nhưng về thế giới nội tâm của cô thì anh cần phải tự mình tìm hiểu và từng bước xen vào thế giới riêng của cô mặc dù biết là rất khó nhưng anh nhất định sẽ làm được. Đang nghe má Trần nói chuyện thì Kiều Nhất Hùng đi vào: " Cậu đang làm gì vậy, tính mua chuộc má Trần để lấy thông tin của Linh Nhi từ bà ấy sao? cậu cũng thật gian xảo quá rồi đấy ". Hai người nghe thấy giọng nói ấy đều quay lại nhìn anh ta, Kiều Nhất Hùng tiến lại chỗ hai người thân nhiên ngồi xuống ghế bên cạnh má Trần. Má Trần thấy anh ta nói vậy liền bật cười:

" Con nói cái gì vậy hả Kiến Hùng? cái gì mà mua chuộc ở đây chứ, ta chỉ là muốn giúp cậu ấy hiểu thêm về Linh Nhi nhà ta thôi, là ta tự nguyện nói cho cậu ấy biết "

Nhất Kiên Hùng: " Người tin lời tên đào hoa này sao? bên cạnh cậu ta có biết bao cô gái đẹp vây quanh, muốn ai mà chả được có nhất thiết phải uống phí công sức như vậy với Linh Nhi không? ". Nghe Kiều Nhất Hùng nói vậy, má Trần quay sang nhìn Dương Gia Vĩ bằng ánh mắt ngờ vực: " Cậu là đang muốn đùa giỡn với Linh Nhi nhà tôi sao? ", Dương Gia Vĩ nghe thấy sự châm chọc trong lời nói của Kiều Nhất Hùng, còn chưa kịp phản bác lại đã bị má Trần hỏi như vậy, nhìn mặt Kiều Nhất Hùng lúc này anh rất muốn đâm vào mặt cậu ta một cái cho bõ tức, Dương Gia Vĩ nhìn má Trần sau đó nghiêm túc nói: " Tôi chưa bao giờ có ý đồ với Linh Nhi, lời tôi nói hoàn toàn là sự thật, tôi thật sự có ý định theo đuổi cô ấy, quả thật xung quanh tôi có rất nhiều người phụ nữ vây quanh nhưng tôi chưa bao giờ để ý ai cả và Kiều Linh Nhi là người đầu tiên cũng sẽ là người cuối cùng của tôi ", nghe lời nói chắc chắn và nghiêm nghị của Dương Gia Vĩ má Trần nhìn anh một lúc mới lên tiếng: " Được rồi tôi tin tưởng cậu, nếu cậu cần tôi giúp đỡ gì thì cứ tới tìm tôi, tôi sẽ giúp cậu hết sức có thể ". Kiều Nhất Hùng ngồi bên thấy vậy liền lên tiếng: " Cậu ta mới nói có vậy mà người đã vội tin là thật, người quả thật là suy nghĩ quá đơn giản mà, cậu ta là người thụ đoạn vô biên đấy, người đừng để bị anh ta lừa gạt ", Dương Gia Vĩ trừng mắt lên với Kiều Nhất Hùng. " Cậu nói vậy là có ý gì hả? cậu biết tôi không phải loại người đó mà, với lại trong chuyện này tôi thật sự rất nghiêm túc đấy ", nghe được trong giọng nói của Dương Gia Vĩ có vài phần tức giận Kiều Nhất Hùng biết mình đã đùa quá chớn nên đành cười trừ nói:

" Tôi chỉ đùa chút thôi, cậu có cần phải tức giận như vậy không?", nó xong anh nhanh chóng chuyển đề tài khác, Kiều Nhất Hùng: " Gia Vĩ tôi có một số chuyện muốn bàn bạc với cậu, lên thư phòng nói chuyện một lát được không? ", tôi lên trước đợi cậu. Dương Gia Vĩ thấy Kiều Nhất Hùng Nghiêm túc trở lại cũng không truy cứu cậu ta nữa mà nhận lời lên thư phòng cùng cậu ta bàn công chuyện. Anh đang định rời đi thì má Trần lúc này lại lên tiếng: " Linh Nhi không phải là một cô gái bình thường, con bé sống rất khép kín không muốn chia sẻ tâm tư tình cảm của mình với bất kì ai, mặc dù bề ngoài nó rất lạnh lùng và dường như vô cảm với mọi thứ nhưng thật ra đó chỉ là vỏ bọc bên ngoài, con bé chỉ muốn cố tạo ra cho mình một vẻ ngoài như vậy để che dấu đi sự yếu đuối và đau khổ bên trong, vậy nên cậu hãy cố gắng quan tâm và hiểu con bé nhiều hơn, nếu cậu thật sự có thể làm con bé vui vẻ và hạnh phúc thì tôi cũng rất biết ơn cậu ". Quả thật thì thời gian mà anh ở cùng với Kiều Linh Nhi không lâu nhưng anh cũng có thể nhận ra được điều mà má Trần vừa nói, có điều khi nghe bà nói xong anh mới thấy quả nhiên mọi suy đoán của anh đều không sai, anh nhìn má Trần chăm chú sau đó nói: " Tôi nhất định sẽ không phụ lòng tin tưởng mà người đã dành cho tôi ", nói xong anh xoay người đi ra ngoài Kiều Nhất Hùng trước đó cũng đã lên thư phòng đợi anh.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Biến cố Kiều gia

Tại thư phòng

Kiều Nhất Hùng và Dương Gia Vĩ ngồi đối diện nhau trên bàn trà, Dương Gia Vĩ:

" Cậu gọi tôi lên đây để nói chuyện gì vậy? nếu như tôi đoán nhầm thì có phải là chuyện gần đây công ty của cậu bị rò rỉ thông tin phải không? "

Kiều Nhất Hùng: "Cậu nắm bắt thông tin cũng nhanh thật đấy, đúng vậy gần đây một số thông tin quan trọng của công ty mình bị tiết lộ ra bên ngoài

khiến cho các dự án đầu tư đầu bị các công ty khác cướp mất ảnh hưởng không nhỏ tới doanh thu của công ty hơn nữa còn liên lụy đến tập đoàn Kiều Anh của ba mình "

Dương Gia Vĩ: " Có phải cậu cũng đã nghi ngờ người tiết lộ thông tin là ai rồi phải không? "

Kiều Nhất Hùng: " Mình cũng đã cho người điều tra nhưng vẫn chưa có kết quả là ai đã làm, nhưng theo mình nghĩ thì đó chắc chắn là một trong những cổ đông của công ty, vì chỉ có họ mới nắm bắt được những thông tin cơ mật của công ty "

Dương Gia Vĩ: " Theo như mình thấy thì chắc hẳn có người đang đứng sau chỉ đạo mọi chuyện, vì các cổ đông của cậu trước nay luôn trung thành, làm việc rất tốt chưa từng xảy ra chuyện như vậy hơn nữa họ không có đại gì mà làm vậy cả, nếu làm vậy không phải sẽ mất đi chức vụ và bát cơm vàng mà họ đang có sao, vậy nên trong chuyện này ắt hẳn có uẩn khúc cậu hãy mau chóng tìm ra người này như vậy sẽ dễ dàng tìm ra người đứng đằng sau đặt giấy là ai "

Kiều Nhất Hùng: " Cậu nói rất có lý, nhưng mình vẫn chưa nghĩ ra kẻ thù của mình là ai, người đó nhằm vào những dự án quan trọng nhất của mình để ra tay đánh lấy, có vẻ như muốn hạ bệ mình, nhưng người đó là ai thì mình không thể đoán ra được "

Dương Gia Vĩ: " Người đó sẽ sớm xuất đầu lộ diện thôi, sắp tới nhất định họ sẽ ra tay mạnh bạo hơn cậu phải hết sức cẩn thận và phải mau chóng tìm ra gian tặc trong hội đồng quản trị là ai, càng sớm càng tốt "

Kiều Nhất Hùng: " Mình biết rồi cảm ơn cậu ". Hai người cùng bàn bạc kế sách đối phó với tình hình trước mắt và phương án tiếp theo để đối phó với người đang đứng trong bóng tối kia.

*****

Sau mấy ngày nghỉ ở nhà Kiều Linh Nhi đã quay lại công ty làm việc, đáng lý ra cô định đi làm sớm hơn nhưng vì lại bị thương ở tay nên phải ở nhà đến hôm nay mới tới công ty được. Vừa thấy cô mọi người trong văn phòng đều chạy lại hỏi thăm mỗi người một câu:

" Trường phòng, cô khỏe chưa? tôi nghe nói cô bị ốm có nặng lắm không? "

" Cô đã khỏe hẳn chưa mà lại đi làm rồi? "

" Tay cô bị sao vậy? không phải tổng giám đốc nói cô chỉ bị ốm thôi sao, sao lại bị thương nữa vậy? "

" bala.....bala.....bala....."

Kiều Linh Nhi bị hỏi dồn dập như vậy không biết trả lời thế nào, cô bức bối hét lên: " im lặng, mấy người làm cái gì vậy hả? không thấy tôi vẫn bình thường đứng ở đây sao? có cần phải làm quá lên như vậy không? thật là ồn ào quá đi ". Mọi người im lặng không nói được câu gì chỉ biết lặng thinh nhìn cô, Kiều Linh Nhi nhìn mọi người một lượt bằng ánh mắt lạnh tanh rồi nói: " Mọi người không cần lo cho tôi, mau về chỗ làm tốt công việc của mình đi ". Mọi người mau chóng trở lại chỗ ngồi của mình nghiêm chỉnh làm việc, cả căn phòng im ắng như tờ, mọi người quả thật rất sợ cái tính cách thất thường của cô và mỗi khi nhìn thấy khuôn mặt lạnh lùng vô cảm của cô thì ai cũng có một nỗi sợ hãi riêng của mình, sau khi cô đi vào phòng riêng làm việc họ mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhân viên A: " Sao cô ấy lại nổi nóng chứ? chúng ta chỉ là quan tâm cô ấy thôi, có cần nổi nóng vậy không? "

Nhân viên B: " Sao lúc nào cô ấy cũng giữ cái bản mặt lạnh lùng đó chứ? thật khiến người ta khó chịu mà "

An An: " Mọi người trật tự đi, nếu để cô ấy nghe được thì không hay đâu "

Mọi người phàn nàn một hồi rồi cũng yên lặng làm việc. Kiều Linh Nhi cũng biết ngoài kia họ đang bàn tán về cô nhưng cô không quá quan tâm tới họ, vẫn tập trung làm việc.

Tới giờ ăn trưa, cô cùng các nhân viên trong phòng xuống nhà ăn công ty dùng bữa, mặc dù họ vẫn còn ám ức chuyện hồi sáng nhưng trước mặt cô vẫn có tỏ ra vui vẻ như không có chuyện gì cả, mọi người vừa ăn vừa cười nói vui vẻ chỉ có cô là không nói câu nào chỉ yên lặng dùng bữa, biết cô ít nói nên mọi người cũng không để ý đến cô, vì lỡ nói sai cái gì làm cô nổi giận thì thảm rồi vậy nên họ quyết định không nói chuyện với cô luôn. Trong lúc từ nhà ăn trở về phòng làm việc cô chạm mặt Dương Gia Vĩ trước cửa thang máy, anh cũng vừa ra ngoài ăn về đúng lúc gặp cô ở cửa thang máy vậy là hai người cùng đi chung luôn, vào trong Dương Gia Vĩ chủ động bắt chuyện với cô trước: " Tay cô sao rồi, đã đỡ hơn chưa? nếu vết thương chưa lành thì tôi có thể cho cô nghỉ thêm vài ngày ". Kiều Linh Nhi: " Tôi không sao, dù gì đi nữa tôi cũng là người học võ vết thương nhỏ này so với những vết thương do luyện võ thì không là gì cả, vậy nên anh không cần lo cho tôi đâu "

Cô vừa nói xong thì cửa thang máy cũng vừa mở ra cô nhanh chóng bước ra ngoài còn Dương Gia Vĩ thì đứng yên tại chỗ mà không nói gì được, vì phòng làm việc của anh ở tầng cao nhất nên anh phải ở lại trong thang máy tiếp tục lên trên. Về tới phòng anh ngồi ngay vào bàn làm việc gần đây có rất nhiều việc cần xử lý nên anh rất bận bịu, đang chuyên tâm làm việc thì tiếng chuông điện thoại vang lên, Dương Gia Vĩ Nhìn qua màn hình rồi bắt máy:

" Alo". Kiều Nhất Hùng bên kia nhanh chóng lên tiếng: " Gia Vĩ đúng như cậu dự đoán họ đã bắt đầu hành động rồi, cậu hãy xem thông tin sáng nay đi ", Dương Gia Vĩ: " Được, cậu hãy làm như kế hoạch đã đặt ra nếu gặp khó khăn gì thì cứ nói với mình, mình sẽ giúp cậu ", Kiều Nhất Hùng: " Được ". Nói xong anh ta liền ngắt máy, Dương Gia Vĩ mở máy tính lên xem tin tức sáng nay, bài viết lên trang nhất là thông tin nói " tập đoàn Kiều Anh đầu tư bất hợp pháp một số dự án và còn bị nghi ngờ là làm ăn phi pháp,bala.....bala..... kéo xuống xem qua một lượt anh thấy toàn là những tin tức gây bất lợi cho công ty của Kiều Nhất Hùng và tập đoàn Kiều Anh, lượng người xem tin tức này không ngừng tăng lên, có lẽ tin tức này đã tới tai cảnh sát rồi vậy thì bên phía

Kiều Nhất Hùng lúc này chắc cũng đang loạn hết cả lên.

*****

Kiều Nhất Hùng ngồi trong phòng họp lúc này không khí hết sức căng thẳng các vị cổ đông đã đổ hết mồ hôi hội, Kiều Nhất Hùng bình thần ngồi trên vị trí tổng giám đốc quan sát mọi hành động và cử chỉ của từng người, bọn họ ai nấy đều run sợ họ chỉ ước anh nói một câu gì đó đi còn hơn cứ im lặng như vậy khiến không khí trong căn phòng này dường như càng ngày càng cạn kiệt. Một vị cổ đông đứng tuổi không chịu đựng được mà lên tiếng: " Tổng giám đốc xin ngài hãy nói gì đó đi, chúng ta không thể cứ ngồi yên như vậy mãi được, không lẽ người triệu tập cuộc họp khẩn cấp chỉ để ngồi yên ở đây thôi sao? " giọng nói của ông ta có phần gấp gáp và lo lắng. Kiều Nhất Hùng nhìn ông ta rồi lại quét mắt qua các vị cổ đông ngồi ở đây ánh mắt sắc lạnh của anh đi qua người nào người đó liền cảm thấy lông tơ dựng hết cả lên toàn thân run rẩy. Nhìn một lượt sau đó Kiều Nhất Hùng cất giọng nói: " nếu để tôi phát hiện ra một trong số các vị ngồi đây là người bán đứng tôi thì tôi nhất định sẽ không tha cho người đó, tôi sẽ cho người đó biết phản bội Kiều Nhất Hùng này sẽ có kết cục thế thảm như thế nào ", giọng nói lạnh khốc của anh vang lên khiến mọi người phải run sợ, anh chú ý quan sát thật kĩ biểu hiện của từng người và anh cũng đã phát hiện ra điều khả nghi, mục đích của anh khi triệu tập cuộc họp này chỉ là muốn coi bộ dạng của bọn họ bây giờ như thế nào và chắc chắn rằng người làm chuyện xấu bao giờ cũng sẽ chột dạ và quả nhiên là như vậy. Trong lúc đang chăm chú quan sát và suy xét kĩ lưỡng thì có tiếng gõ của vang lên " cóc....cóc....cóc " Kiều Nhất Hùng: " Vào đi ", trợ lí của anh nhanh

chóng bước vào trên mặt không che dấu được sự lo lắng nói: " Thưa tổng giám đốc, có hai vị cảnh sát muốn gặp ngài hiện họ đang đợi ngài trong phòng khách "

Kiều Nhất Hùng nhìn mọi người nói: " Tan họp " sau đó mau chóng ra ngoài cùng trợ lí, các vị cổ đông như thoát khỏi kiếp nạn sinh tử họ thở phào nhẹ nhõm trong lòng không ngừng chửi rủa người đã tiếp tay cho người khác hãm hại công ty mình, đúng là tên cầm thú ăn cháo đá bát, trên mặt ai nấy đều tỏ ra căm phẫn, nghi ngờ lẫn nhau những ánh mắt chán ghét liếc xéo nhau. Sau khi ra bên ngoài Kiều Nhất Hùng nói nhỏ với trợ lí của mình, " mau tìm hiểu thông tin gần đây của cổ đông trần cho tôi, tất cả mọi người trong gia đình ông ta và tìm hiểu xem gần đây ông ta thường gặp gỡ ai, nhớ là chuyện này tuyệt đối giữ bí mật, cậu hãy âm thầm làm việc ", trợ lí hiểu chuyện liền gật đầu đáp " Dạ "

t/g: sắp tới phần gay cấn rồi mọi người chú ý theo dõi nhé! ^•_•^

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Nhờ sự giúp đỡ

Phòng Kinh Doanh

Tất cả mọi người trong phòng đều túm tụm lại một chỗ nhìn chăm chăm vào cái máy tính của một nhân viên trong phòng bàn tán sôi nổi, vì chưa hết giờ nghỉ trưa nên mọi người vẫn còn thời gian để ngồi chơi nói chuyện phiếm.

Một nhân viên nữ vừa xem thông tin trên máy tính vừa nở một nụ cười hả hê nói:

" Công ty nhà họ Kiều xảy ra trục trặc lớn như vậy, chắc hẳn Kiều Linh Nhi sẽ không ở lại đây lâu đâu, rồi cô ta phải trở về công ty của anh hai cô ta giúp đỡ một tay, vậy thì cuộc sống sau này của chúng ta sẽ tốt lên rồi, không cần phải ngày ngày đối diện với khuôn mặt lạnh tanh của cô ta nữa haha.. chỉ nghĩ thôi cũng đã cảm thấy hạnh phúc rồi "

Nhân viên B: " Giá cổ phiếu của công ty nhà họ Kiều đang giảm xuống một cách không phanh, có lẽ không lâu nữa khi cảnh sát thu thập đầy đủ chứng cứ cần thiết thì họ nhất định sẽ tuyên bố phá sản thôi "

An An: " Mọi người đừng nói lung tung khi chưa biết rõ thực hư, hơn nữa ai cũng biết là họ bị người ta vu cáo mà không có chứng cứ cụ thể, tất cả còn chưa rõ ràng mọi người không nên nói như vậy, nếu để chị Linh Nhi nghe được thì không hay đâu "

Vừa lúc này Kiều Linh Nhi cũng đã bước vào trong phòng và nghe được toàn bộ cuộc nói chuyện của bọn họ, sắc mặt cô đen thui từ từ tiến lại gần chỗ mọi người đang ngồi, mọi người thấy Kiều Linh Nhi tiến lại ai cũng căng thẳng cực đại, toàn thân toát mồ hôi lạnh.

Chị Thủy: " Linh Nhi em trở về phòng lúc nào vậy? vừa rồi em có nghe tụi chị nói gì không vậy? "

Kiều Linh Nhi tiến sát tới chỗ họ cất giọng lạnh tanh nói: " Tất cả mọi chuyện, tốt nhất là cô hãy nói cho tôi biết đã có chuyện gì xảy ra hả? " cô nhìn thẳng vào cô nhân viên vừa rồi đã lên tiếng, làm cô hoảng sợ nói: " Chi.. chi.. tự coi đi, tôi.. tôi chỉ nói sự thật thôi, chuyện công ty nhà họ Kiều xảy ra chuyện đã lan truyền khắp nơi rồi " cô ta áp ứng nói giọng nói có chút run sợ, nói xong liền dịch người sang một bên để Kiều Linh Nhi nhìn thấy tin tức trên máy tính. Kiều Linh Nhi đọc qua một lượt quả thực là như lời cô ta nói, sắc mặt cô càng đen thêm đôi mắt tỏa ra lửa giận " Khốn kiếp là kẻ nào đã làm ra chuyện này để hãm hại anh hai chứ? " tay cô nắm chặt lại, có thể nhìn rõ được các đốt ngón tay. Kiều Linh Nhi nhìn xung quanh thấy mọi người nhìn mình với ánh mắt kinh sợ cô hiểu nguyên nhân vì sao nên đã nhanh chóng thu lại cảm xúc của mình, bàn tay đang nắm chặt cũng từ từ buông lỏng ra, nhẹ giọng nói: " Mọi người về chỗ làm việc đi, cũng đã hết giờ nghỉ trưa rồi, mau đi làm việc của mình đi " nói xong cô xoay người đi thẳng vào phòng làm việc của mình, vào trong cô lại khôi phục khôn mặt như vừa rồi ngồi vào bàn làm việc hai tay đan chặt vào nhau để trên mặt bàn, lúc này cô không thể

tập trung làm việc, những tin tức vừa luôn quanh quẩn trong đầu cô " hiện tại cần phải tìm ra biện pháp khắc phục tình trạng trước mắt, đẩy giá cổ phiếu lên mức ổn định sau đó mới từ từ cải thiện mọi việc, nhưng muốn giá cổ phiếu ổn định trở lại cách tốt nhất hiện giờ là sự hợp tác giúp của một công ty ngang tầm với công ty của nhà họ Kiều mà hiện nay trên thị trường ngoài công ty của anh hai ra thì chỉ còn công ty Duy Tân Phát là có vị trí lớn mạnh nhất vậy chỉ cần có sự giúp đỡ của Dương Gia Vĩ và công ty của anh ta là mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, nhưng phải làm sao mới được đây? không lẽ cô phải đích thân ra mặt nhờ anh ta giúp đỡ sao? như vậy thật không giống với tác phong làm việc của cô, trước nay cô chưa từng nhờ vả một ai cả " sau hai giờ đồng hồ đấu tranh tư tưởng cuối cùng cô vẫn quyết định đi gặp Dương Gia Vĩ, vì cô cảm thấy trong lúc nguy cấp này cô không ở bên cạnh anh hai được không giúp được gì cho anh nên chỉ có thể làm chút việc giúp anh như vậy thôi.

Đứng trước cửa phòng làm việc của Dương Gia Vĩ tầm mười phút Kiều Linh Nhi mới gõ cửa, bên trong nhanh chóng truyền ra tiếng nói của Dương Gia Vĩ: " Vào đi ". Kiều Linh Nhi đẩy cửa đi vào trong phòng ngoài Dương Gia Vĩ còn có trợ lý của anh ta cũng đang ở đây, nhìn thấy Kiều Linh Nhi bước vào cả hai đều quay qua nhìn cô, Dương Gia Vĩ thấy cô liền nở nụ cười tươi.

Kiều Linh Nhi: " Nếu hai người đang có việc bận thì cứ tiếp tục đi, tôi ra ngoài trước ", thấy cô chuẩn bị rời đi Dương Gia Vĩ vội nói: " Không có gì đâu em cứ ở lại đây, anh đã xử lý xong mọi chuyện rồi ", trợ lý ngồi đối diện anh thầm nghĩ " chuyện gì đang xảy ra đây? rõ ràng vừa rồi còn đang nghiêm chỉnh nghe mình báo cáo công việc thế nào mà vừa thấy cô Kiều vào liền thay đổi sắc mặt nhanh như vậy chứ lại còn cười tươi như vậy nữa, mà rõ ràng là mình chưa có nói xong mà ". Dương Gia Vĩ nhìn trợ lý của mình với bộ mặt lạnh lùng hằng ngày nói: " Xong việc rồi cậu ra ngoài trước đi ", trợ lý: " Nhưng mà.. tổng giám đốc tôi.. tôi còn chưa... dạ tôi sẽ ra ngoài ngay " câu " tôi còn chưa báo cáo xong " chưa kịp nói ra đã phải nuốt vào trong khi nhìn thấy ánh mắt muôn đoài người của tổng giám đốc. Trợ lý mau chóng đứng dậy rời đi, âm ức nói thầm " Tổng giám đốc người thật quá đáng, tôi theo ngài bao năm qua từ lúc bên Mỹ cho tới bây giờ vậy mà ngài lại vì phụ nữ mà đuổi tôi đi, sức mạnh của nữ sắc thật là quá lớn, khiến một người cuồng công việc như Dương tổng đây gạt công việc qua một bên, mà cũng phải ai kêu cô Kiều là một đại nữ nhân cơ chứ ".

Sau khi trợ lý rời đi Kiều Linh Nhi ngồi chỗ vừa rời của anh ta, đối diện Dương Gia Vĩ.

Dương Gia Vĩ: " Em tìm tôi có việc gì không? "

Kiều Linh Nhi: " Tôi có chuyện muốn nhờ anh giúp đỡ "

Dương Gia Vĩ: " Nhờ tôi sao? chuyện gì mà khiến em phải cần tới tôi giúp đỡ vậy? không lẽ em đã biết chuyện của anh hai em rồi sao? "

Kiều Linh Nhi: " Đúng vậy, tôi đã biết vì vậy tôi mới tới tìm anh "

Dương Gia Vĩ: " Vậy em muốn anh giúp gì đây? nói anh nghe ý kiến của em? " vừa nói anh vừa khoanh hai tay trước ngực.

Kiều Linh Nhi: " Tôi muốn anh cùng hợp tác với công ty của anh hai tôi sau đó giúp đỡ anh ấy vượt qua biến cố lần này mà chuyện trước tiên phải làm là ổn định lại giá cổ phiếu, chỉ cần có tin tức công ty Duy Tân Phát ký hợp đồng với công ty nhà họ Kiều hai bên cùng đầu tư vào dự án xây dựng khu trung tâm X mà nhà họ Kiều đang chuẩn bị đầu tư "

Dương Gia Vĩ chăm chú nghe cô nói sau đó nhẹ nhàng mỉm cười: " Em đang lo anh hai em không giải quyết được sao? thật ra chuyện này anh và Nhất Hùng đã biết trước rồi, hơn nữa cũng đã có kế hoạch giải quyết rồi, em không cần quá lo lắng anh là bạn thân của cậu ấy cho dù em không tin cậy anh giúp đỡ thì anh cũng sẵn sàng giúp cậu ấy hết sức có thể, hơn nữa giữa hai gia đình chúng ta từ trước tới nay có mối quan hệ rất tốt và anh tin về sau sẽ tốt hơn bây giờ nữa, vậy nên em không cần nghĩ nhiều anh hứa với em, anh nhất định sẽ giúp cậu ấy trong vòng 3 ngày sau mọi thứ sẽ trở về như thường, hãy tin vào năng lực của anh hai em và cả anh nữa ".

Kiều Linh Nhi: " Nếu anh đã nói vậy thì tôi cũng không còn gì để nói nữa, mong rằng anh nói được làm được, tạm biệt " nói xong cô liền đứng dậy xoay người rời đi nhưng vừa bước được một bước Dương Gia Vĩ ở đằng sau lên tiếng: " Nếu em đã quan tâm như vậy tại sao không tự mình tới đó xem xét tình hình, thay vì ở đây lo lắng như vậy ". Kiều Linh không quay lại nhìn anh nói: " Tôi không muốn tới đó " nói xong cô liền hướng cửa đi ra.

Tan sở, Kiều Linh Nhi trở về nhà, trong lúc ăn tối má Trần nói: " Linh Nhi con đã biết chuyện về công ty của anh hai con chưa vậy? hồi chiều ta mới nghe được tin tức trên tivi "

Kiều Linh Nhi: " Con biết rồi "

Má Trần: " Vậy con đã tới công ty xem tình hình ra sao chưa, hôm nay cả ba con và anh hai con đều nói tối nay sẽ không về, có lẽ chuyện đang rất nghiêm trọng "

Kiều Linh Nhi: " Người không cần lo lắng, anh hai sẽ giải quyết ổn thỏa hơn nữa lại có sự giúp đỡ của công ty Duy Tân Phát con nghĩ mọi chuyện sẽ sớm được giải quyết thôi " vừa dứt lời điện thoại của cô kêu lên, Kiều Linh Nhi nhìn màn hình điện thoại sau đó lại nhìn má Trần nói: " Người cứ tiếp tục dùng bữa đi, con ăn xong rồi " nói xong cô đi ra khỏi phòng ăn, nhìn đồng hồ 3 phút sau cô mới quyết định bắt máy đầu dây bên kia nhanh chóng lên tiếng: " Chị đại là tôi, Nam Kỳ đây, tôi đang ở bar chị tới đây được không, tôi có chuyện muốn nói "

Kiều Linh Nhi: " Được, tôi sẽ tới đó "

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 23: Xin ý kiến

"Chị đại" thấy Kiều Linh đi vào Nam Kỳ nhanh chóng đứng dậy cúi đầu chào hỏi. Kiều Linh Nhi chỉ nhẹ gật đầu rồi đi lại phía bàn trà nơi góc phòng ngồi xuống ghế đối diện anh ta, Nam Kỳ cũng ngồi xuống.

Kiều Linh Nhi: "Có chuyện gì mà anh gọi tôi tới đây gấp như vậy?"

Nam Kỳ: "Chị đại, có tin mới, người đàn ông kia hiện đang ở thành phố này, tôi đang cho người tìm kiếm ông ta, theo tôi thấy ông ta ắt hẳn không phải người bình thường vì vậy việc điều tra của chúng ta mới khó khăn như vậy, nhưng rốt cuộc ông ta là ai mới được?"

Kiều Linh Nhi: "Đúng vậy, tôi cũng nghĩ ông ta là người không hề đơn giản nếu không tôi đã sớm tìm ra ông ta, tôi cũng cho rằng sau 3 năm biến mất ông ta như vậy lại quay trở về đây, xem ra ông ta đang có mưu tính gì đó trong sự trở về lần này, vậy nên anh cần tìm ra ông ta càng sớm càng tốt trước khi ông ta làm ra bất cứ chuyện gì"

Nam Kỳ: "Nói như vậy có phải chị đã biết được chuyện gì đó rồi phải không?"

Kiều Linh Nhi: "Đúng vậy, nhưng hiện giờ tôi vẫn chưa thể xác định được suy đoán của mình là đúng hay sai, vậy nên tôi cần có thời gian để suy xét lại vấn đề này"

Nam Kỳ chăm chú nghe cô nói sau đó lại thấy cô trầm tư suy nghĩ, anh cũng không dám lên tiếng nói gì chỉ im lặng quan sát biểu hiện của cô sau một lúc lâu cuối cùng cô cũng chịu lên tiếng nói chuyện: "Nam Kỳ anh cho người điều tra xem kẻ nào là người đã tung tin đồn hãm hại công ty nhà họ Kiều, phải tìm ra kẻ đó càng sớm càng tốt cho tôi"

Nam Kỳ: "Vâng tôi sẽ cho người điều tra ngay có tin tức gì tôi sẽ lập tức báo cho chị"

Kiều Linh Nhi: "Được"

Nam Kỳ: "Chị còn điều gì cần tôi làm nữa không?"

Kiều Linh Nhi: "Anh cứ làm tốt những điều tôi vừa nói đi, tôi mong rằng sẽ có kết quả sớm nhất"

Nam Kỳ: "Dạ"

Kiều Linh Nhi: "Cũng không còn chuyện gì nữa, chúng ta ra ngoài thôi" nói xong cô đứng dậy rời đi, Nam Kỳ cũng nhanh chóng đứng dậy đi theo sau cô ra ngoài.

Ra khỏi phòng thấy Kiều Linh Nhi có ý định ra về, anh ta liền ngăn cản cô nói: "Chị đại, chị.. chị có thể ở lại đây một lát được không tôi và Triệu Mai có chuyện muốn nói với chị"

Kiều Linh Nhi khẽ chau mày nói: "Có chuyện gì mà không thể nói ra mà phải cần có cả Triệu Mai? chuyện này có liên quan gì đến cô ấy sao?"

Nam Kỳ: "Đúng vậy"

Nhìn đôi mắt mong chờ của anh ta Kiều Linh Nhi cũng không tiện từ chối: "Được rồi cô ấy đang ở đâu? đưa tôi tới đó đi?"

Nam Kỳ vui vẻ đáp lại cô: "Cô ấy ở quầy bar phía bên kia, chị đi theo tôi"

Kiều Linh Nhi đi theo anh tới chỗ quầy bar, Triệu Mai đang ngồi nói chuyện thấy Kiều Linh Nhi tới cô bước xuống khỏi ghế cúi chào cô, ngay cả nhân viên đang lau ly cũng dừng tay lại cùng nhau chào cô một tiếng "Chị đại", cô chỉ gật đầu một cái coi như chào hỏi.

Triệu Mai chạy lại kéo cô ngồi lên ghế còn bản thân mình và Nam Kỳ thì lại đứng trước mặt Kiều Linh Nhi, hai người nhau rồi lại nhìn Kiều Linh Nhi nhưng vẫn không lên tiếng sau một hồi lâu rốt cuộc Kiều Linh Nhi đã không còn sự kiên nhẫn nữa cô lên tiếng nói: "Hai người có chuyện gì thì nói luôn đi, tôi không có nhiều thời gian"

Triệu Mai huých ta Nam Kỳ nhỏ giọng nói:

"Anh mau nói đi, anh tính đợi chị ấy nổi giận mới nói ra sao?"

Nam Kỳ hít một hơi sâu, sau đó mới nói:

"Chị đại tôi muốn xin ý kiến của chị, chị có thể cho em cùng với Triệu Mai kết hôn được không vậy?" nói xong anh vội cúi đầu không nhìn lên cô nữa. Triệu Mai cũng cúi đầu không nói câu gì, cả hai đều nắm chặt lấy bàn tay của đối phương. Kiều Linh Nhi cau mày nhìn hai người phía trước nói:

"Tại sao lại phải cưới nhanh như vậy? không phải hai người chỉ mới chính thức yêu gần đây thôi sao? có sao lại nghĩ đến chuyện kết hôn nhanh như vậy"

rồi? "

Nam Kỳ ngẩng đầu nhìn cô nói: " Chị đại, chị cũng biết hai người chúng tôi vốn dĩ đã thích nhau từ trước chỉ vì không ai giám thổ lộ với đôi phương mà thôi, hơn nữa cũng là vì có lí do khiến tôi và cô ấy cần phải tổ chức đám cưới "

Kiều Linh Nhi: " là vì lí do gì? "

Nam Kỳ im lặng không nói gì, còn Triệu Mai ngai ngừng đến sát người Kiều Linh Nhi áp sát mặt vào tai cô nhẹ giọng nói: " Em có thai rồi "

Sắc mặt Kiều Linh Nhi tối sầm lại, cả người cô cứng đờ như tượng, cô không thể tin vào những gì mình vừa nghe thấy cô vội vàng hỏi lại: " Cô vừa nói gì cơ? ", Triệu Mai mặt đỏ ửng tía tai tiến lại chỗ Nam Kỳ đứng, Nam Kỳ: " Chị đại, chắc chị cũng đã nghe Triệu Mai nói rồi phải không, cũng vì vậy tôi sợ rằng nếu cứ như vậy thì cái bụng cô ấy sẽ ngày càng to lên như vậy sẽ rất khó khăn trong việc tổ chức đám cưới cũng như chọn váy cưới phù hợp "

Kiều Linh Nhi im lặng một hồi lâu sau mới nói: " Nếu hai người thật lòng yêu nhau và cũng đã quyết định chung sống với nhau thì tôi sẽ thành tâm chúc phúc hai người "

Nam Kỳ và Triệu Mai quay mặt nhìn nhau sau đó nở nụ cười đầy hạnh phúc nói:

" Cảm ơn chị đại đã đồng ý, cảm ơn chị rất nhiều " nói xong cô định lao tới ôm lấy Kiều Linh Nhi nhưng lại bị cô dùng tay kí hiệu cản lại. Kiều Linh Nhi nhìn Nam Kỳ nói: " việc tôi giao cho cậu hãy giao hết cho đàn em của cậu đi, hãy chuẩn bị tốt cho hôn lễ đi các chuyện khác giao cho người khác xử lí đi, cậu không cần quá bận tâm đâu "

Nam Kỳ: " Dạ, cảm ơn chị "

Kiều Linh Nhi không nói gì chỉ nhàn nhạt cảm ly nước ép nhấp môi, nhưng vừa đưa lên miệng thì có một nhân viên trong bar chạy lại vừa nhìn thất cô anh ta như thấy được vị cứu tinh, vội vã nói: " Chị đại chị cũng ở đây sao? thật tốt quá rồi, xảy ra chuyện rồi "

Kiều Linh Nhi: " Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nói mau " cô gần giọng nói. Anh nhân viên sợ quá nên toát hết mồ hôi lạnh, bình tĩnh nói: " Tôi không thể giải thích chuyện này trong vòng vài câu được, xin chị hãy đi theo tôi.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Sự cố tại bar (1)

Tại bàn số 5 bên góc bên phải của tầng 2 quán bar mọi người đang vây xem rất đông, Kiều Linh Nhi, Nam Kỳ và cả Triệu Mai cùng đi sau người phục vụ tiến lại gần đám đông kia. Từ xa đã nghe được tiếng khóc của một người phụ nữ và tiếng quát lớn của một người đàn ông nào đó, người phục vụ xen vào đám người: " Xin tránh đường " mọi người tản ra hai bên tạo thành một đường nhỏ đủ cho Kiều Linh Nhi đi qua nhìn thấy cảnh hỗn loạn trước mặt cô không khỏi trau mày quay qua nhìn người nhân viên phục vụ của mình. Anh ta nhanh chóng hiểu ý liền kể lại mọi việc anh ta đã nhìn thấy: " Chị đại, theo tôi quan sát thì có thể thấy người đàn ông đang lớn tiếng kia là chồng của người đàn bà đang khóc lóc kia, còn cô gái trẻ trung xinh đẹp ăn mặc gọi cảm đang đứng cạnh ông ta kia có lẽ là tình nhân của ông ta, bar của chúng ta chủ yếu là giới thượng lưu thường lui tới hơn nữa nhìn cách ăn mặc của ông ta có thể thấy ông ta là một vị đại gia giàu có không thì cũng là một tổng tài lớn nào đó, với tình hình trước mắt tôi có thể kết luận ông ta cùng ba tên đàn ông đang ngồi trên ghế kia cùng đi vào đây và ông ta đã mang theo cô tình nhân của mình cùng tới đây ăn chơi và khi bị người đàn bà là vợ mình bắt quả tang thì không những không tỏ ra kiêng dè hay có lỗi mà còn công khai người tình của mình và chửi đổng người vợ kia " vừa nói anh ta vừa chỉ mặt từng người và diễn tả cho Kiều Linh Nhi hiểu câu chuyện. Kiều Linh Nhi chăm chú quan sát đám người trước mặt và cũng rất lắng nghe mọi lời nói của người phục vụ không bỏ sót một từ xem ra cô cũng đã hiểu được phần nào câu chuyện, quả không hổ là người của cô đào tạo, nhìn nhận mọi việc hết sức tinh tế và chuẩn xác. Từ khi cô tiếp quản quán bar này chưa từng xảy ra tình trạng như thế này xảy ra vì lí do đầu tiên chính là cô cấm tuyệt đối không được có bất kỳ kẻ nào là gái làng chơi xuất hiện trong quán bar của cô nếu thấy bất kì đối tượng như vậy trong quán nếu thuộc hạ của cô không xử lí mấy ả đó một cách mạnh tay thì cô sẽ không tha cho họ vì vậy luật lệ này đã được khắc sâu trong đầu các thành viên trong quán và cũng nhờ sự nghiêm khắc này mà mặc dù bar được coi là thu hút đông đảo giới thượng lưu nhất thành phố A này cũng không có một cô gái làng chơi nào giám bén mảng tới đây câu dẫn khách và bọn họ cũng hiểu rằng thà ra đứng đường vậy khách chứ cũng không dám liều mạng tới bar này. Ai cũng biết bà chủ của bar này là người chúa ghét loại gái làng chơi, từng có một cô gái xui xẻo bị người trong quán bar bắt gặp khi đang bỏ thuốc vào trong ly rượu và đưa cho một người đàn ông được cho là con mồi của cô ta và hành động này không may đã bị phát hiện và hậu quả là họ đã không hề thương hoa tiếc ngọc đánh gãy tay cô ta, không những vậy còn rạch hai người trên khôn mặt của cô ta rồi ném ra khỏi cửa và ném vào mặt một xấp tiền coi như bồi thường nhưng thủ đoạn của họ thật tàn nhẫn phải biết đối với loại gái như bọn họ khuôn mặt là quan trọng nhất nếu bị hủy đi rồi thì cuộc sống sau này của cô ta sẽ rất thê thảm, có lẽ sẽ không bao giờ giám ra đường nữa chứ đừng nói đến chuyện sẽ tiếp tục làm cái nghề bán thân này. Cũng từ khi sự việc thê thảm của cô gái đó xảy ra nói như một lời cảnh báo với tất cả mọi người và nhờ đó mà bar này không những được coi là xa hoa rộng lớn mà còn là nơi lạnh mạnh nhất trong số các quán bar có tiếng trong thành phố, do vậy khách tới đây chơi rất đông lợi nhuận thu hồi về rất cao được đánh giá là quán bar có doanh thu lớn nhất so với tất cả các quán bar nổi tiếng khác.

Hiện Tại,

Nhìn thấy gương mặt đắc ý và nụ cười giễu cợt trên mặt người đàn bà được coi là tình nhân của người đàn ông kia, khiến cho Kiều Linh Nhi có một cảm giác căm ghét vô cùng những người đàn bà tiêu tam như cô ta chỉ biết phá hoại hạnh phúc gia đình người khác thật đáng chết mà và cả tên đàn ông bạc tình kia nữa đã có vợ rồi nhưng vẫn ra ngoài trăng hoa nuôi tình nhân vậy mà còn giám đứng trước mặt vợ mình lớn tiếng sao? hôm nay cô nhất định sẽ cho hai người này một bài học khắc cốt ghi tâm, cô sẽ giúp cho người vợ đáng thương kia trút giận. Triệu Mai thấy được sát khí đang tỏa ra mạnh mẽ trên người Kiều Linh Nhi, cô không khỏi run sợ cô biết chị đại của cô rất ghét những tình huống như thế này.

Triệu Mai quay qua nhìn người phục vụ hỏi: " Tuấn Phong, Lâm Hải hai người đó đi đâu cả rồi mau gọi họ tới giải quyết đi? "

"Anh Lâm Hải tâm trạng không tốt nên muốn ra ngoài một lát anh Tuấn Phong không yên tâm nên mới đi cùng anh ấy ra ngoài rồi à, vì vậy nên tôi mới phải đi tìm chị tới giải quyết nhưng không ngờ lại gặp chị đại ở đó " nói tới đây anh ta khẽ liếc mắt nhìn Kiều Linh Nhi, Triệu Mai cũng quay qua nhìn cô, bộ dạng lúc này của Kiều Linh Nhi thật là dọa người mà, xem ra sắp có chuyện chẳng lành xảy ra rồi.

Triệu Mai càng run sợ: " Mau gọi họ về đi mau lên đi "

" Tôi đã gọi rồi chắc họ cũng sắp về tới nơi rồi " vừa nói anh ta vừa đưa tay lên lau mồ hôi trên trán. Nam Kỳ đứng cạnh Triệu Mai khẽ đặt tay lên vai cô: " Đừng lo không sao đâu " Triệu Mai khẽ gật đầu lại với anh.

Nhìn thấy người đàn ông kia không ngừng trách mắng vợ mình: " Cô nghĩ cô xứng đáng làm vợ tôi sao cô nhìn lại bản thân mình đi, tôi là đàn ông tôi ra ngoài có tình nhân là chuyện dễ hiểu vì sở dĩ tôi đã chán ghét cô từ lâu rồi..." những lời nói không có một chút xấu hổ của anh ta càng làm cho Kiều Linh Nhi tức giận, người vợ kia của anh ta lại chỉ biết khóc lóc níu kéo cánh tay của ông ta nhưng lại hết lần này đến lần khác bị ông ta hất ra, vậy nhưng vẫn hạ mình cầu xin: " Em xin lỗi vì đã không làm tốt nghĩa vụ là một người vợ tốt, nhưng anh tin em đi em sẽ thay đổi xin anh đừng bỏ em và con, người đàn bà này không hề yêu anh cô ta chỉ yêu tiền của anh thôi..." kèm theo lời nói là những tiếng nức nở. Người tình nhân của anh ta bám chặt tay anh ta kiêu ngạo nói: " trước hết chị nên về nhà lấy gương soi lại mình đi nha vừa già vừa xấu lại còn không biết ngoan ngoãn ở nhà mà lại chạy tới đây gây chuyện làm mất mặt chồng giữa chốn đông người và hơn nữa là trước mặt đồng nghiệp nữa, cô còn không mau về nhà đi đây không phải là nơi cô nên tới đâu tốt nhất nên trở về nhà đi thì hơn " nói xong cô ta còn nhìn người vợ với ánh mắt khinh bỉ, ánh mắt ấy như của một kẻ thắng cuộc nhìn kẻ thua cuộc vậy. Người vợ căm phẫn nhìn tình nhân của chồng mình đang khua môi múa mép trước mặt mình chị ta cố gắng thu hồi cảm xúc của mình đáp trả lại cô ta: " Loại gái làm tiền như cô ngoài khuôn mặt xinh đẹp và khả năng quyến rũ đàn ông ra thì có gì hơn tôi chứ chỉ biết dùng thân thể đổi lấy tiền thật quá dơ bẩn, vậy mà còn lớn tiếng ở đây sao thật là không biết xấu hổ mà ha... ha..ha " chị ta cất điệu cười khinh bỉ à tình nhân đó giận tái mặt quay qua nhìn người đàn ông kia nũng nịu nói: " Anh, chị ta đang mắng chửi em " nhìn mặt chị ta lúc này quả thật chỉ muốn in năm ngón tay lên trên mặt. Người đàn ông đó ngay lập tức nhìn vợ mình tức giận nói: " Cô làm loạn đủ chưa hả mau cút về cho tôi đừng cản trở tôi vui chơi "

Người vợ nước mắt lại không tự chủ mà rơi xuống, cô bước tới gạt tay à đàn bà kia và nói: " Chỉ cần anh từ bỏ cô ta, quay về nhà với em, em sẽ làm tất cả những gì anh muốn, được không anh? " người đàn ông đó vẫn không thêm quan tâm tới vợ mình đến nhìn cũng không thêm nhìn lấy một cái à tình nhân kia càng thêm đắc ý cô ta đẩy mạnh chị ta ra xa vì không có chút sức lực nào nữa cô loạng choạng như sắp ngã vậy.

cũng may là có Kiều Linh Nhi đỡ lại nếu không e là đã ngã xuống đất rồi.

Kiều Linh Nhi tức giận trường mặt với anh ta sau đó tiến lại trước mặt hai tay nắm lấy cổ áo anh ta và nói: " loại đàn ông không biết xấu hổ như anh ra đã ngoài ngoài tình mà còn giám ở đây lớn tiếng trách mắng si nhục vợ mình trước mặt mọi người và hơn hết là trước mặt người tình của mình sao? anh nghĩ cô ta quan trọng hơn người vợ hợp pháp kia của mình sao? trả lời tôi ngay? " Kiều Linh Nhi lạnh lùng nói ánh mắt đã lóe lên tia lửa đạn dường như muốn giết chết người trước mặt ngay lập tức. Anh ta có phần hoảng sợ trước khí thế bức người của cô, mà không riêng gì anh ta mà mọi người ở đây ai cũng bị cô dọa sợ, anh ta rất nhanh lấy lại tinh thần hất tay cô ra khỏi áo mình hùng hổ nói: " Cô là ai mà giám xen vào chuyện của tôi hả? "

Kiều Linh Nhi: " Anh không cần biết tôi là ai nhưng tôi cho anh biết hôm nay tôi nhất định sẽ thay trời hành đạo, xử lí tên bạc tình, bị ổi, dè tiện như anh một bài học nhớ đời, để xem sau này anh ta còn giám ra ngoài trăng hoa hay không ". nói xong cô nhanh chóng đánh thẳng vào mặt anh ta một đấm lực đạo cực mạnh khiến anh ta lao đảo về sau rồi ngã xuống sàn nhà. Mọi người tròn to mắt nhìn cô, máu từ khóe miệng anh ta chảy ra, cô không hề quan tâm, tiến tới đập liên tiếp vào bụng anh ta mấy phát sau đó lại nắm lấy cổ áo kéo anh ta đứng dậy nói: "Anh còn không mau đứng dậy cho tôi, mau đứng lên ". Cô vợ của anh ta lúc đầu vì hoảng sợ mà dương mắt nhìn nhưng sau đó khi thấy anh ta bị Kiều Linh Nhi đánh tới tấp thăm thẳm thì đã không kiềm chế được mà khóc rống lên van lạy Kiều Linh Nhi dừng tay, chị ta đến bên cạnh anh ta ôm lấy anh ta rồi ngược đời mặt đỏ hoe lên nhìn Kiều Linh Nhi nói:

" Xin cô, tôi cầu xin cô đừng đánh nữa cô còn đánh nữa anh ấy sẽ chết mất tôi xin cô đó, mau dừng tay lại đi ". Kiều Linh Nhi hất tay chị ta đang cố níu tay mình ra tức giận nói: " Anh ta đối xử với cô như vậy mà cô vẫn còn thương yêu anh ta ư? thật là ngu ngốc mà, không có một chút lòng tự trọng nào sao? rốt cuộc cô đã yêu anh ta đến mức nào hả? ngay cả khi anh ta phản bội cô, mà cô vẫn bênh vực anh ta sao? "

Người vợ gạt đi nước mắt trên mặt mình rồi nói: " Đúng vậy, tôi đã yêu anh ta quá sâu đậm cho dù anh ta có đối xử tàn nhẫn với tôi ra sao tôi vẫn luôn bảo vệ anh ấy, tôi không muốn nhìn cảnh anh phải gặp nguy hiểm ". Kiều Linh Nhi nghe được những lời này của chị ta thì càng thêm tức giận nói:

" một người phụ nữ chung thủy, hiền lành đôn hậu như vậy mà anh còn cảm thấy vẫn chưa đủ tốt sao? anh mở to mắt ra mà xem anh thành ra bộ dạng như thế này ai là người quan tâm lo lắng đầu tiên cho anh hả, chính là chị ta là vợ anh đó " cô chỉ tay vào người vợ và nói, sau đó quay sang nhìn cô à tình nhân kia rồi nói: " Còn cô ta thì sao hả?, tôi thấy dù hôm nay anh có chết ở đây đi chăng nữa thì cô ta cũng sẽ không rơi một giọt nước mắt ". Á ta như bị nói trúng tâm ý liền quay sang làm bộ mặt thương xót hỏi han anh ta: " Anh có sao không? có bị thương không vậy ". Kiều Linh Nhi đẩy à ta ra và nói: " Cô tốt nhất nên thu lại vẻ mặt giả tạo đó đi cho tôi ". Á ta không nhịn được nữa đứng thẳng người lên cao ngạo nói: " Rốt cuộc cô là ai mà lại thích xen vào chuyện của người khác như vậy hả? cô có quyền sao? ". Kiều Linh Nhi vung tay lên tát thẳng hai cái tát vào hai bên mặt cô ta giọng nói lạnh lẽo thốt lên: " Tôi là bà chủ của bar paradise này ", nghe được câu này toàn thân à ta toát mồ hôi lạnh không tự chủ bước về sau hai bước. Ai mà không biết chuyện về bà chủ của bar này chứ mặc dù cũng không có nhiều người biết mặt nhưng danh tiếng của cô lại vang không ai là không biết. Triệu Mai đứng một bên xem toàn bộ mọi việc tay cô không ngừng toát mồ hôi, cô nắm chặt tay Nam Kỳ ngược mắt nhìn anh nói: " Chúng ta phải làm sao mới ngăn cản được chị đại bây giờ đây, nếu không ngăn lại chị ấy sẽ giết chết đôi cầu nam nữ kia mất. Nam Kỳ chỉ biết an ủi cô và nói: " Một khi Linh Nhi đã tức giận

thì không ai có khả năng ngăn cản hơn nữa chúng ta chỉ là thuộc hạ không có quyền xen vào, chỉ có thể đứng đây chờ mệnh lệnh thôi " Nam Kỳ lắc đầu ào náo nói.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Sự cố tại bar (2)

Kiều Linh Nhi chỉ tay vào hai người trước mặt tức giận nói: "Đôi cậu nam nữ các người không biết xấu hổ công khai tình cảm của mình, không những thế còn giám mạnh miệng trịch trịch người phụ nữ này sao? thật quá quắt nếu tôi không dạy dỗ các người thì tên tôi sẽ viết ngược ", Nói xong cô không ngừng vùng vằng đâm về phía người đàn ông kia, chân cũng không ngừng đạp vào chỗ hiểm của anh ta khiến anh ta đau đớn van xin. Cô tình nhân kia sau khi biết cô gái trước mặt là bà chủ của bar này, cô ta lo sợ tìm cách thoát thân không hơi sức đâu đi lo cho tên đàn ông đang bị đánh đến bầm dập kia, nhưng trong lúc đang có ý rời đi thì bị một đám người trong quán chặn lại, cô ta trừng mắt nói: "Tránh ra, các người làm cái quái gì vậy hả? tránh ra cho tôi đi ". Tiếng hét của cô ta khiến Kiều Linh Nhi chú ý tới cô ta Kiều Linh Nhi mặt lạnh nói: "Muốn đi sao? đâu dễ dàng như vậy, giữ cô ta lại cho tôi, lát nữa tôi sẽ xử lý cô ta sau "đám người kia gật đầu nhận lệnh của cô giữ chặt ả ta lại, nhìn thấy sắc mặt lạnh băng của Kiều Linh Nhi ả ta rùng mình, cũng không dám chống đối lại chỉ biết đứng yên chờ chết. Mọi người xung quanh nhìn Kiều Linh Nhi đánh tên đàn ông kia thê thảm nằm trên mặt đất nhưng không ai dám ngăn cản cô. Người vợ đau xót nhìn chồng mình nằm trên đất hơi thở khó nhọc, cô ta nhanh chóng chạy tới quỳ dưới chân Kiều Linh Nhi khóc lóc van xin: "Tôi xin cô, cô đừng tay lại đi nếu không anh ấy sẽ chết thật đấy, đây đều là do lỗi của tôi mà ra vì tôi không làm tốt bổn phận của mình nên mới khiến anh ấy chán ghét đi tìm người phụ nữ khác, tất cả là lỗi của tôi không liên quan gì tới anh ấy " người vợ khóc lóc quỳ trên mặt đất cố gắng van xin cho người chồng kia. Cô ta làm vậy càng khiến cho Kiều Linh Nhi thêm tức giận Kiều Linh Nhi đẩy cô ta ra chỉ mặt tên đàn ông xấu xa kia nói: "Cô câm miệng lại cho tôi, vì một tên đàn ông không ra gì phản bội mình, lừa gạt mình vậy mà vẫn còn khóc lóc van xin tôi tha chết cho anh ta cô thật hồ đồ mà, anh ta không đáng để cô phải khổ sở hạ mình như vậy mau đứng lên cho tôi ". Cô cảm thấy nhìn người đàn ông đang nhếch nhác nằm trên đất cô quả thật rất muốn đạp một cái nữa để anh ta cả đời này không thể ra ngoài trăng hoa được nữa, nhưng chân chưa kịp nhấc lên đã bị ai đó lôi lại phía sau. Kiều Linh Nhi phải ứng nhanh nhảy hất bàn tay đang nắm lấy cổ tay mình ra xoay người lại tính dạy dỗ người giám cả gan ngăn cản cô, Nhưng khi cô quay lại nhìn thì lại bất ngờ khi thấy người vừa nãy ngăn cản mình là Dương Gia Vĩ cô thoáng chút bất ngờ nhưng ngay sau đó lại trở về bộ mặt ban đầu trừng mắt nhìn anh, lạnh lùng nói: "Ai cho anh ngăn cản tôi, chuyện tôi muốn làm không đến lượt anh xen vào, anh không có tư cách và quyền lợi đó, tốt nhất tránh xa tôi ra một chút đừng làm tôi nổi nóng với anh ". Dương Gia Vĩ biết cô đang tức giận anh không muốn nói lời dư thừa với cô trực tiếp kéo cô đi nhưng cô lại nhanh chóng né tránh anh đụng vào, Dương Gia Vĩ cũng không hề chịu thua anh nhanh chóng bắt được hai bả vai của cô xoay người cô lại đối mặt với anh, Dương Gia Vĩ nghiêm mặt quát lớn với cô:

"Em làm loạn cái gì vậy hả, bình tĩnh lại cho anh, chuyện ở công ty anh hai em còn chưa được giải quyết ổn thỏa em lại muốn gây thêm rắc rối sao? rốt cuộc em có biết suy nghĩ không vậy hả? có biết thân phận mình là ai không hả? ". Thấy Dương Gia Vĩ tức giận quát lớn với mình như vậy Kiều Linh Nhi cũng bình tĩnh hơn một chút cô nhanh chóng hiểu ý trong lời nói của anh im lặng nhìn anh không nói gì,mọi người xung quanh cũng im thin thít nhìn bộ mặt tức giận của anh thật muốn dọa người mà. Đám thuộc hạ của Kiều Linh Nhi cùng đám người Nam Kỳ, Triệu Mai, Tuấn Phong và Lâm Hải cũng kinh ngạc khi thấy Dương Gia Vĩ giám quát lớn với chị đại mặt lạnh của họ như vậy, họ không khỏi lo lắng cho anh sẽ bị chị đại đánh tới ba mẹ không nhận ra, Triệu Mai run sợ nhìn hai người họ trừng mắt với nhau, nếu sớm biết Dương Gia Vĩ kích động như vậy cô đã không lôi kéo anh vào chuyện này. Dương Gia Vĩ đảo mắt nhìn xung quanh phòng sau đó lại nhìn Kiều Linh Nhi nhướn mày ám hiệu cho cô, Kiều Linh Nhi cũng đảo mắt quanh phòng bắt gặp có một tên đang cầm máy ảnh len lút chụp ảnh cô. Kiều Linh Nhi lúc này hoàn toàn hiểu Dương Gia Vĩ làm vậy là có ý gì, cô đẩy anh ra thoát khỏi vòng tay của anh, xoay người lạnh lùng nói với đám người Nam Kỳ, mà lúc này cô cũng thấy Tuấn Phong và Lâm Hải cũng đã tới:

"không được để bất kì tin tức hay hình ảnh nào của tôi vừa rồi bị tung lên mạng xã hội xử lý thế nào tự các anh hiểu rõ ". Theo cô đã lâu hơn nữa cũng là người được huấn luyện kỹ lưỡng chỉ cần nhìn biểu hiện và ánh mắt của cô vừa rồi không cần cô nói tiếp họ cũng biết mình cần phải làm gì, đám người họ cúi đầu đáp: "Rõ " sau đó nhanh chóng làm nhiệm vụ. Kiều Linh Nhi xoay người nhìn người phụ nữ đang dụ dỗ người đàn ông kia đẩy cô không khỏi cảm thấy người phụ nữ này quả thật là người rộng lòng vị tha và độ lượng cũng giống như mẹ cô vậy biết rõ người đàn ông mình yêu thương phản bội mình nhưng vẫn âm thầm chịu đựng tất cả, không những vậy vẫn còn có thể quan tâm chăm lo lắng đến như vậy, cô có nén cảm xúc của mình nhìn họ nói: "Hai người mau đi đi, đừng để tôi gặp lại hai người một lần nữa ". Người phụ nữ cúi đầu đỡ chồng mình dậy mấy tên đàn ông đi theo anh ta nãy giờ vẫn đứng yên bất động lúc này mới đứng dậy giúp cô ta đỡ một tay. Kiều Linh Nhi nhìn Triệu Mai liếc mắt một cái Triệu Mai rất hiểu quy tắc làm việc của cô nhanh chóng đưa một xấp tiền cho người phụ nữ kia: "Đây là tiền bồi thường " người phụ nữ kia khó hiểu nhìn Triệu Mai rồi lại quay qua nhìn Kiều Linh Nhi, nhưng cô lại chỉ nhàn nhạt đáp: "Đây là quy tắc làm việc của tôi mau cầm lấy và ra khỏi đây mau " nhìn sắc mặt không chút biểu cảm cùng với giọng nói hàn băng của cô, người phụ nữ kia không nói câu nào nhanh tay cầm lấy xấp tiền sau đó cũng nhanh chóng rời đi. Kiều Linh Nhi nhìn sang ả tình nhân kia ánh mắt hình viên đạn nhìn chằm chằm cô ta khiến, cô ta lạnh run người, Kiều Linh Nhi nhìn mấy tên thuộc hạ của mình lạnh lùng nói: "Lôi cô ta ra ngoài, xử lý theo quy định ", đám người đang giữ ả ta gật đầu đáp: "Rõ " sau đó nhanh chóng kéo ả ta ra ngoài, ả ta hiểu ý trong lời nói của cô, hoảng sợ hét lên: "Xin chị tha cho tôi, là ông ta tìm đến tôi, tôi không hề quyền rũ ông ta cũng không có ý phá hoại hạnh phúc gia đình họ xin chị tha cho tôi ". Kiều Linh Nhi khẽ nhủ mồm nhìn cô ta sau đó lên tiếng: "Khoan đã " ả ta tưởng rằng cô sẽ tha cho mình vội thở phào nhẹ nhõm không ngờ cô lại đi lại chỗ mình, Kiều Linh Nhi nắm lấy càm ả ta nói: "Tạm thời nhốt cô ta lại sau đó điều tra thật kĩ về cô ta cho tôi một lời nói dối kèm theo một nhát dao trên mắt, Kiều Linh Nhi vừa nói vừa dùng hàng động đưa ngón tay lên xẹt qua mặt cô ám chỉ như chiếc dao cứa qua, khiến toàn thân ả ta cứng đờ hít thở không thông. Nói xong cô lướt qua người ả ta đi thẳng xuống lầu 1, Dương Gia Vĩ không can dự vào chuyện của cô, anh chỉ đứng đó nhìn cô thấy cô rời đi anh cũng nói trợ lý về trước còn mình thì đuổi theo cô, biết tâm trạng cô không được tốt nên anh không thể bỏ mặc cô được. Anh nhanh chóng đuổi theo cô xuống lầu 1, lúc thấy cô sắp ra cửa anh định đuổi theo nhưng lại bị Triệu Mai kéo lại thấy vừa rồi anh nổi nóng quát chị đại như vậy nhưng chị không những không tức giận đánh anh như cô nghĩ mà lại nghe lời anh bình tĩnh xử lý mọi việc, nghĩ vậy cô cảm thấy anh là người đầu tiên có khả năng chế ngự được tâm tình của chị đại nên cô cả gan mở lời nhờ vả anh: "Tâm trạng chị đại không được tốt, anh có thể an ủi chị ấy một chút không? ", Dương Gia Vĩ nóng lòng đuổi theo Kiều Linh Nhi vội nói với Triệu Mai: "Tôi biết rồi, cô không cần quá lo lắng " nói xong anh xoay người chạy ra khỏi cửa nhìn xung quanh tìm kiếm bóng dáng của cô, nhìn một hồi anh bắt gặp bóng dáng cô đang ngồi trên chiếc xe hơi của cô chưa rời đi anh thở phào nhẹ

nhôm, bước tới bên chiếc xe của cô lên xe ngồi vào ghế phụ, cô không nói gì chỉ im lặng ngồi trên ghế lái, cũng không nhìn anh lấy một cái mắt vẫn hướng về phía trước sau đó đạp ga dõng đi, chiếc xe lao nhanh trên đường quốc lộ, cô đạp ga hết tốc độ chiếc xe chạy vùn vụt hình ảnh bên đường không ngừng thay đổi, điều này cũng cho thấy tâm trạng cô đang rất tệ, Dương Gia Vĩ hiểu điều này anh ngồi bên yên lặng không nói gì, đôi lúc lại liếc nhìn cô. Lúc đầu anh lo tốc độ đi xe của cô sẽ xảy ra chuyện nhưng lại thấy trình độ đi xe điêu luyện của cô, né tránh tất cả xe trên đường lao thẳng một mạch về phía trước, anh cũng yên tâm đôi chút mặc kệ cô đi đâu anh cũng yên lặng bên cô.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Lòng tốt không được báo đáp

Chiếc xe BMW chạy như bay trên đường nửa giờ đồng hồ cuối cùng cũng dừng lại bên bờ hồ mà lần trước Dương Gia Vĩ đã từng đưa cô tới. Dừng xe, Kiều Linh Nhi không nói câu gì chỉ lặng lẽ xuống xe, Dương Gia Vĩ thấy cô ruốt cuộc cũng dừng xe, anh nhìn khung cảnh bên ngoài phát hiện ra đây là nơi mà anh đã từng đưa cô tới, thấy cô bước xuống xe anh cũng mở cửa xuống theo cô. Tới gần cô nhưng anh lại không biết nên nói gì, chỉ biết yên lặng cùng cô nhìn ra phía xa xăm, ánh trăng sáng dội xuống mặt hồ, có thể nhìn được các gợn sóng lăn lăn trên mặt nước. Đứng như vậy một lúc lâu nhưng cô vẫn không chịu mở miệng, Dương Gia Vĩ nhìn cô, thấy vẻ mặt cô thư thái hơn trước rất nhiều có lẽ tâm trạng cũng ổn định hơn rất nhiều, anh lên tiếng đánh tan sự yên tĩnh: "Em không sao chứ?", Kiều Linh Nhi này giờ vẫn thất thần nhìn ra phía xa đường như không hề để tâm đến anh đang đứng ngay bên cạnh, khi nghe thấy giọng nói của anh cô mới ý thức được anh đang ở đây, cô quay sang nhìn anh một cái rồi quay mặt đi ánh mắt nhìn thẳng lên ánh trăng đang chiếu sáng trên bầu trời cao xa kia. Cô lạnh lùng trả lời anh: "Tôi không sao? anh không cần quan tâm đến tôi". Thấy cô lạnh lùng trả lời với mình như vậy Dương Gia Vĩ cũng hiểu là cô đang tức giận anh về việc vừa rồi ở quán bar anh đã xen vào chuyện của cô.

Dương Gia Vĩ: "Anh không có ý xen vào chuyện của em, chỉ là tối nay anh có hẹn gặp đối tác ở đó, tình cờ lúc đi từ trên lầu 3 xuống thấy mọi người ồn ào, hơn nữa lại thấy em đang đánh người, anh không kìm lòng được nên mới tới đó xem đã xảy ra chuyện gì, sau khi nghe Triệu Mai kể lại mọi chuyện anh cũng hiểu được là em bất bình thay cho người phụ nữ kia, anh cũng nghĩ rằng sẽ không xen vào nhưng lại thấy có người lên chụp hình em, mà em lại đang kích động như vậy nên anh không còn cách nào khác là phải ngăn cản hành động của em lại, anh cũng chỉ vì muốn tốt cho em không muốn em gặp phiền toái, hơn nữa chuyện ở công ty anh hai em còn chưa giải quyết xong", Dương Gia Vĩ nhìn cô nhẹ giọng giải thích với cô, anh cũng khuyên nhủ cô nên suy nghĩ một chút trước khi hành động không nên kích động như vậy. Kiều Linh Nhi chăm chú nhìn anh giải thích, cô không có phản ứng gì chỉ lặng lẽ nhìn anh, sau đó nhàn nhạt nói: "Nói như vậy là tôi phải cảm ơn anh vì vừa rồi đã giúp đỡ tôi sao?", Dương Gia Vĩ không ngờ cô lại trả lời như vậy, cô nhóc này thật ngang bướng mà, biết mình sai nhưng vẫn cứng miệng như vậy thật là, phải từ từ dạy bảo cô mới được: "Anh không có ý đó, dù sao hôm nay em kích động đánh người như vậy là không đúng". Kiều Linh Nhi khẽ nhíu mày tiến sát lại gần anh, giọng nói lạnh lẽo phát ra: "Tôi muốn làm gì đó cũng là chuyện của tôi chưa tới lượt anh quản, đừng ở đây lên giọng dạy dỗ tôi, anh không có cái quyền đó", nói xong cô quay đi về phía xe của mình, Dương Gia Vĩ đứng ngẩn người nhìn cô dõng đi mà không nói nên lời, cô nhóc này thật quá kiêu ngạo, bướng bỉnh mà. Thấy cô khởi động xe rồi đi anh mới ý thức được anh bị cô bỏ rơi ở cái nơi hoang vắng này, cô không nói gì cứ vậy đưa anh tới đây rồi lại cứ yên lặng như vậy mà bỏ lại anh, thật muốn dạy dỗ cô nhóc này một trận mà, đây là đang muốn trêu chọc anh sao, Dương Gia Vĩ giận đen mặt nhưng không làm gì được cô, hôm nay vì muốn khuyên nhủ cô mà bị cô mắng trước đám đông như vậy anh đã mất mặt lắm rồi giờ anh chỉ muốn giải thích, khuyên nhủ cô một chút lại cô lại tức giận bỏ anh lại cái nơi hoang vắng này.

Vài ngày sau,

Mọi chuyện diễn ra đúng như kế hoạch mà Dương Gia Vĩ và Kiều Nhất Hùng đã triển khai trước đó, ông Trần quả thực là người đã liên kết với người ngoài làm hại công ty nhà họ Kiều, con gái ông ta bị bọn người xấu bắt cóc sau đó uy hiếp ông ta phải nói ra bí mật của công ty, ông không còn cách nào khác là phải bán đứng công ty. Sau vài ngày điều tra Kiều Nhất Hùng đã xác định là ông ta gây chuyện, sau khi giao ông ta cho cảnh sát làm sáng tỏ mọi tin đồn không có thật kia, công ty đã trở về hoạt động bình thường nhưng người thực sự đứng đằng sau hãm hại bọn họ lại chưa tìm được, ngay cả ông Trần cũng không biết người đó là ai, ông ta cũng chưa từng gặp mặt người này ông ta chỉ biết người đó không tầm thường, có rất nhiều đàn em mỗi lần giao dịch cung cấp thông tin đều là những người khác nhau tới gặp ông, ông ta có vẻ như rất hận nhà họ Kiều, ông ta uy hiếp ông Trần nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ đã giao phải dùng mọi cách phá hoại bằng được công ty nhà họ Kiều nếu không sẽ không gặp lại được con gái. Sau Khi nghe ông Trần kể lại mọi chuyện Kiều Nhất Hùng vô cùng thất vọng rồi cuộc người muốn đối đầu với anh đến cùng là ai, mặc dù anh mới về nước tiếp quản công ty chưa được bao lâu nhưng những công ty đối thủ cũng không có ai đáng lo ngại hơn nữa chuyện này anh cũng cảm thấy nếu họ thật sự làm vậy cũng chẳng mang về cho họ chút lợi nhuận gì mà nếu chuyện không thành có khi lại làm hại chính bản thân mình, anh cố gắng suy nghĩ nhưng vẫn không đoán ra được người đó là ai.

Kiều Nhất Hùng hẹn gặp Dương Gia Vĩ tại một quán cafe để nói chuyện này nhưng ngay cả Dương Gia Vĩ cũng không đoán ra được người đó thực ra là ai và làm vậy nhằm mục đích gì, nhưng ngay sau đó Dương Gia Vĩ lại đưa ra ý kiến khiến anh phải suy nghĩ: "Có Khi nào gia đình cậu đã gây thù oán với người nào đó hay không? và người đó hiện giờ đã bắt đầu kế hoạch trả thù lại", Kiều Nhất Hùng trầm tư một hồi lâu mới lên tiếng: "Cũng rất có khả năng này, vì mình mới tiếp quản công ty chưa lâu, bọn họ cho rằng mình vẫn còn non kém nên muốn lật đổ mình, hừ.. thật quá xem thường người khác mà, cứ đợi đó mà xem mình nhất định sẽ không bỏ qua dễ dàng vậy đâu, nhất định sẽ tìm ra kẻ đứng sau chuyện này, mình cũng rất muốn nhìn mặt kẻ đó"

Dương Gia Vĩ: "Mình đã cho người điều tra rồi có vẻ như người này rất thần bí vậy nên có chút khó khăn nhưng cậu yên tâm đi mình sẽ sớm cho cậu câu trả lời"

Kiều Nhất Hùng: " Cảm ơn cậu mấy ngày qua đã giúp đỡ mình hết lòng như vậy "

Dương Gia Vĩ: " Không cần khách sáo như vậy chứ,mình với cậu là bạn bè tốt mình sao có thể đứng nhìn cậu bị người ta hãm hại như vậy được, không cần cảm ơn tôi "

Hai người cùng nhau bàn bạc về một số dự án sắp tới của hai công ty, dự án nào của công ty nhà họ Kiều cùng công ty nhà họ Dương bọn họ hợp tác nhất định sẽ thành công tốt đẹp ngoài dự kiến, công ty của Kiều Nhất Hùng thuộc tập đoàn Kiều Anh tập đoàn lớn nhất cả nước mà công ty Duy Tân Phát của Dương Gia Vĩ cũng thuộc tập đoàn Dương Gia là công ty lớn nhất nhì bên Mỹ mặc dù tập đoàn Dương Gia không nằm trong nước nhưng vẫn có tiếng tăm không nhỏ, hơn nữa công ty Duy Tân Phát cũng là công ty lớn trong nước ngang ngửa công ty của Kiều Nhất Hùng, hai công ty lớn mạnh như vậy kết hợp lại với nhau không những mọi việc diễn ra suôn sẻ, mà khó có công ty nào đầu lại được với họ, nhờ vậy mà các công ty khác rất cần trọng khi đối đầu với họ, chỉ sợ không nhận được lợi gì mà lại chuốc thêm phiền toái. Nói chuyện một lúc lâu hai người cùng nhau đi dùng bữa, đang dùng bữa thì Kiều Nhất Hùng tò mò hỏi: " Cậu với Kiều Linh Nhi sao rồi? " thấy Kiều Nhất Hùng hỏi vậy Dương Gia Vĩ tay đang cắt thịt bò bít tết chợt dừng lại, ngẩng đầu nhìn người anh em trước mặt nói: " Chẳng thế nào cả, mấy ngày trước cô ấy đánh người ở quán bar, mình thấy có người muốn chụp ảnh lại, mình cũng chỉ là sợ lại gây thêm phiền toái nên đã ngăn cản, không ngờ khi mình giải thích khuyên nhủ cô ấy lại không thêm để ý đến tâm ý của mình không những lớn tiếng quát mắng mình ngay trong đám đông làm mất hình tượng của mình, mà sau đó lại còn bỏ lại mình ở bờ sông một mình lái xe về, khiến mình phải gọi trợ lý mang xe tới đón, thật là ngang bướng hết nói nổi ", Kiều Nhất Hùng nghe Dương Gia Vĩ nói vậy như nghe được câu chuyện cười, sáng khoái cười haha.. haha.. vài tiếng thấy sắc mặt cau có không vui của Dương Gia Vĩ, Kiều Nhất Hùng miễn cưỡng ngừng cười nói: " Không phải mình không nhắc trước với cậu, con bé rất ngang bướng hơn nữa cũng rất cao ngạo nó không thể nào dễ dàng nhận sai trước mặt người khác như vậy, quả thật là ba mình đã chiều hư con bé rồi hơn nữa lúc nào con bé cũng trưng ra cái bộ mặt lạnh lùng như tảng băng đó quả thật là khiến người khác cảm thấy khó gần mà " nói xong Kiều Nhất Hùng lắc đầu rồi lại tiếp tục dùng bữa, Dương Gia Vĩ không nói gì nhưng trong lòng lại thầm nghĩ: "xem ra anh trai cô quả thật không hiểu nhiều về cô, mặc dù ngoài mặt cô thật sự là người như Kiều Nhất Hùng nói, nhưng bên trong cô hoàn toàn ngược lại, anh biết con người cô không giống với bề ngoài, một thân lạnh lùng ít nói hơn nữa còn rất ngang bướng không dễ chịu khuất phục trước người khác ". Kiều Nhất Hùng thấy anh không nói gì lại tiếp tục nói: " Vậy cậu định làm gì đây? vẫn tiếp tục theo đuổi con bé sao? Mình thấy tốt nhất cậu nên từ bỏ đi con bé không giống như những người con gái khác, lạnh lùng vô cảm, không tiếp nhận bất cứ sự quan tâm của ai, ngay cả ba cũng bị nó ghét bỏ, mình cũng bị nó lạnh lùng phớt lờ, càng ngày mình càng không hiểu nổi tính tình của con bé nữa, người em gái ngoan ngoãn, hiểu chuyện của mình ruột cuộc không biết đã biến đi đâu mất rồi "

Dương Gia Vĩ: " Mình sẽ không bỏ cuộc đâu, Dương Gia Vĩ mình không phải là người thấy khó là liền rút lui mình sẽ theo đuổi cô ấy tới cùng, hơn nữa cô ấy lại là người con gái đầu tiên khiến mình rung động, mình nhất định sẽ khiến cô ấy lúc đầu là để ý đến mình, thích mình và sau đó sẽ yêu mình, mình nhất định làm được "

Kiều Nhất Hùng ngờ ngác nhìn Dương Gia Vĩ nói từng lời kiên định như vậy thì không khỏi kinh ngạc, không lẽ cô em gái tảng băng của mình đã làm người anh em tốt của mình rung động rồi sao, mà hai người dường như mới chỉ quen biết nhau chưa đầy hai tháng. Thấy Kiều Nhất Hùng nhìn chằm chằm mình không nói lời nào, Dương Gia Vĩ: " Sao cậu lại nhìn mình như vậy? mình nói gì sai sao? hay cậu không tin mình? " Dương Gia Vĩ nhún mày nhìn Kiều Nhất Hùng nói.

Kiều Nhất Hùng: " Không phải vậy, mình chỉ cảm thấy cậu có vẻ rất tự tin thì phải nghe khẩu khí cũng lớn đấy, cậu bị em gái mình làm rung động thật rồi sao? " Kiều Nhất Hùng cảm thấy chuyện này rất thú vị, lần đầu tiên anh thấy Dương Gia Vĩ nghiêm túc với một cô gái như vậy hơn nữa còn là em gái của anh nữa, trước giờ con gái thích cậu ta thì nhiều mà cậu ta lại chưa từng thích ai, vậy mà giờ lại đang cố gắng theo đuổi em gái tảng băng của anh thật là chuyện cực kì thú vị mà.

Dương Gia Vĩ: " Đúng vậy mình thừa nhận mình đã thích em gái cậu thật rồi, vì vậy mình nhất định phải chinh phục cô ấy bằng được, mình chắc chắn đấy " Dương Gia Vĩ nhìn Kiều Nhất Hùng nghiêm túc nói.

Kiều Nhất Hùng: " Được rồi, mình mong là cậu sẽ nghiêm túc trong chuyện này, nhưng mình nhắc lại một lần nữa muốn chinh phục được con bé quả thật không phải chuyện đơn giản, muốn chạm được vào trái tim con bé lại càng khó khăn hơn, mình cũng mong rằng cậu sẽ làm con bé vui vẻ, làm tan chảy tảng băng bao bọc quanh người nó, nếu cậu quả thật có thể làm được mình thật sự rất biết ơn cậu " Kiều Nhất Hùng cũng rất nghiêm túc nói ra những lời từ tận đáy lòng mình, anh cũng rất mong em gái mình có thể tìm được hạnh phúc, có thể vui vẻ trở lại như ngày xưa, anh không muốn nhìn cô cứ mãi như bây giờ buồn vui cũng không biểu hiện ra bên ngoài mọi tâm tình, mọi chuyện đều giữ kín trong lòng không nói ra, thật khiến người anh trai như anh không khỏi đau lòng.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Lễ cưới

cốc.. cốc..cốc " Mời vào " Dương Gia Vĩ lạnh lùng nói, ngay sau đó bóng dáng của một cô gái bước vào trên tay cầm một tập tài liệu cô đi đôi cao gót tầm năm phân màu kem, trên người mặc bộ đồ công sở màu đen, thoát nhìn trông rất nghiêm túc và chính chắn. Dương Gia Vĩ không ngẩng đầu lên, tay vẫn cầm bút đang viết viết cái gì đó, thấy người kia đã vào anh nhàn nhạt nói: " Có Việc gì không? ". Cô gái vừa bước vào không ai khác chính là Kiều Linh Nhi, cô nhìn anh nói: " Có tập tài liệu cần anh xem qua " cô chỉ nói một câu ngắn gọn, nói xong liền để tập tài liệu xuống bàn. Dương Gia Vĩ vừa nghe được tiếng nói quen thuộc mà anh đã sớm ghi nhớ trong đầu, anh ngẩng đầu lên nhìn cô: " Đề đó đi lát nữa tôi sẽ xem " anh nhẹ giọng nói.

Kiều Linh Nhi: " Vậy không còn chuyện gì khác tôi ra ngoài trước " nói xong cô xoay người rời đi, Dương Gia Vĩ thấy hành động đó của cô không khỏi

nhủ mày nói: " Em thật sự không có gì để nói với tôi sao? dù sao tôi cũng đã thực hiện đúng lời hứa với em, giúp anh hai em ổn định lại công ty "

Kiều Linh Nhi xoay người lại đối diện với anh: " Anh lại muốn tôi cảm ơn anh? " giọng nói có vẻ không vui, khuôn mặt vẫn lạnh lùng như vậy, " Tên đàn ông này sao lại muốn nhận được lời cảm ơn từ cô đến như vậy mặc dù anh ta quả thật đã giúp đỡ công ty anh hai rất nhiều, hơn nữa cũng đã giúp cô hai lần trong quán bar, nhưng nếu muốn cô nói lời cảm ơn với anh thật sự là làm khó cô mà, trước nay cô chưa từng nói câu đó với bất kì ai " Kiều Linh Nhi khẽ chau mày nhìn thẳng vào mắt anh gần từng chữ.

Dương Gia Vĩ cũng đã quen với thái độ này của cô anh thông thả tựa người ra sau ghế hai tay đặt lên thành ghế về mặt thần nhiên nói: " Tôi không cần nhận lời cảm ơn từ em, vậy em nghĩ xem nên đền đáp tôi cái gì nào? ".

Kiều Linh Nhi: " Đừng nói vòng vo nữa, anh muốn gì thì cứ nói thẳng ra đi, tôi không muốn ở đây cùng anh tán gẫu tôi rất bận ".

Dương Gia Vĩ: " Không cần gấp như vậy chứ, có phải nếu anh nói ra điều kiện gì em cũng đồng ý đúng không? " anh giả hoạt nói anh mắt chăm chú nhìn phản ứng của cô.

Kiều Linh Nhi: " Được, chỉ cần việc đó tôi có thể làm được tôi nhất định sẽ đồng ý với anh, tôi cũng không muốn thiếu nợ anh ", cô đã sớm biết anh sẽ không dễ dàng bỏ qua chuyện này mà nhất định sẽ làm khó cô, nhưng cô cũng không phải người bình thường vậy nên anh đừng hòng dờ dẫm với cô. Dương Gia Vĩ trong lòng cười nhưng ngoài mặt vẫn tỏ ra bình thần nói: " Là em nói đấy nha! không được nuốt lời ".

Kiều Linh Nhi: " Tôi không phải hạng người chỉ biết nói xuông "

Dương Gia Vĩ vui vẻ nói: " Vậy em đi cùng tôi trong lễ cưới của Triệu Mai và Nam Kỳ " Kiều Linh Nhi hơi bất ngờ với lời nói của anh sao anh có thể biết Triệu Mai cùng Nam Kỳ sắp sửa kết hôn hơn nữa lại còn muốn đi cùng cô, như vậy là có ý gì chứ. Thấy Kiều Linh Nhi trưng ra bộ mặt khó hiểu, nhìn anh đôi lông mày thanh tú khẽ nhíu lại, Dương Gia Vĩ: " Không cần ngạc nhiên anh bây giờ đã là khách quen của paradise, anh rất hay lui tới đó để giao lưu gặp gỡ khách hàng, anh có quan hệ rất tốt với đám người Triệu Mai, Tuấn phong còn có cả Lâm Hải nữa, vậy nên cô ấy đã mời anh đi dự lễ cưới của bọn họ hơn nữa cô ấy còn nói anh là bạn em cũng chính là bạn của bọn họ, cô ấy muốn hôm đấy anh đi chung với em đến dự lễ cưới của bọn họ " Kiều Linh Nhi: " Chuyện này tôi cần suy nghĩ lại, trước nay tôi rất ít khi tới mấy chỗ tiệc tùng đó ".

Dương Gia Vĩ: " Em cứ từ từ suy nghĩ đi, nhưng theo tôi thấy hai người họ đều là thuộc hạ của em hơn nữa cũng có thể coi là bạn bè thân thiết với em nhiều năm qua, em không nên lạnh lùng với họ như vậy, thật sự là không nên ".

Kiều Linh Nhi: " Tôi tự biết mình nên làm gì " nói xong cô xoay người đi thẳng ra cửa, không hiểu sao cô cảm thấy người đàn ông này luôn thích xen vào chuyện của cô, lúc nào cũng lên giọng dạy dỗ cô, nhưng điều đó làm cô cảm thấy khó chịu cũng cảm thấy anh ta hình như là đang quan tâm cô thì phải, mặc kệ anh ta như thế nào cô cũng không thích thái độ nói chuyện lúc nào cũng chính cô như vậy thật đáng ghét.

Thiệp cưới cũng đã phát, sau cái ngày Dương Gia Vĩ nói muốn đi cùng cô tới lễ cưới cô cũng đã suy, Kiều Linh Nhi đứng trên ban công, cầm thiệp cưới trên tay trầm tư suy nghĩ cô cảm thấy những lời Dương Gia Vĩ nói cũng có phần đúng, dù gì Triệu Mai và Nam Kỳ cũng đã theo cô mấy năm nay giúp cô quản lí bar và.... rất tốt mặc dù bề ngoài là thuộc hạ của cô nhưng cô cũng thầm coi họ như bạn bè của mình, chỉ là cô không muốn nói ra. Trong lúc đang miên man suy nghĩ điện thoại bất chợt kêu lên, Kiều Linh Nhi đi đến bên bàn trang điểm cầm chiếc điện thoại lên nhìn dãy số lạ trên màn hình cô hơi do dự một chút nhưng vẫn quyết định nhận, cô vẫn như thường ngày không lên tiếng trước, đầu dây bên kia im lặng một lúc sau đó mới lên tiếng: " Kiều Linh Nhi em suy nghĩ sao rồi cũng đã hai ngày rồi, ngày mai là ngày cử hành hôn lễ, em đã quyết định đi hay chưa? nhưng anh vẫn khuyên em nên suy nghĩ lại những lời anh đã nói hôm trước " giọng nói phát ra khiến Kiều Linh Nhi thoáng chốc ngẩn người, đó không phải là giọng của Dương Gia Vĩ sao? sao anh lại có số cô chứ đây là số điện thoại riêng của cô chỉ có bọn người Nam Kỳ, Triệu Mai, Tuấn Phong và Lâm Hải biết ngoài ra không có ai biết được ngay cả anh hai cô và Má Trần cũng không biết. Dương Gia Vĩ thấy đầu dây bên kia từ đầu tới cuối đều im lặng anh thoáng nhìn màn hình bên trên vẫn hiện cuộc gọi đang nhận nhưng tại sao lại không có người lên tiếng, anh lên tiếng gọi tên cô " Kiều Linh Nhi, em có đang nghe tôi nói hay không? sao lại im lặng? " trong lòng anh ngàn vạn lần mong là không phải nhầm số, nếu không sẽ rất mất mặt nhưng anh cũng vẫn tin đây là số điện thoại riêng của cô vì anh đã cất công dò hỏi Triệu Mai. Kiều Linh Nhi nghe thấy tiếng anh lần nữa, lúc này cô mới bừng tỉnh không nhanh không chậm trả lời anh: " Tôi sẽ tới ", cô lên tiếng nói vậy trên môi Dương Gia Vĩ bất chợt kéo ra nụ cười: " Được, vậy anh sẽ tới đón em "

Kiều Linh Nhi: " Không cần, tôi tự đi được "

Dương Gia Vĩ: " Lời tôi nói lần trước em không nhớ sao? tôi muốn cùng em đi dự lễ cưới này "

Kiều Linh Nhi: " Tôi sẽ tự đi xe riêng, anh hay chờ tôi ở cổng sau đó cùng vào cũng không có vấn đề gì "

Dương Gia Vĩ: " Không được tôi muốn đi cùng em tới đó "

Kiều Linh Nhi: " Anh.. " cô tức giận nói nhưng không nói ra được một câu hoàn chỉnh.

Dương Gia Vĩ: " Đừng tức giận không phải chỉ là đi chung thôi sao? "

Kiều Linh Nhi hừ lạnh một tiếng sau đó vẫn đồng ý đi cùng anh: " Được rồi cứ theo anh nói đi " sau đó trực tiếp cúp máy.

Ngày hôm sau,

Đám cưới của Triệu Mai và Nam Kỳ hôm nay sẽ được tổ chức tại nhà thờ lớn nhất thành phố A, mọi việc đều do Kiều Linh Nhi giúp đỡ họ chuẩn bị chu

đảo, Dương Gia Vĩ cùng Kiều Linh Nhi bước vào khiến không ít người quay đầu lại nhìn khách mời hầu như là người trong thế giới ngầm, có rất ít người biết Kiều Linh Nhi chỉ biết đến danh tính của cô còn muốn gặp mặt thật sự thì không hề dễ, hôm nay nghe nói cô tới dự hôn lễ này mọi người tò mò muốn gặp cô khi thấy hai người bước vào mọi ánh mắt soi mói đều đổ dồn về phía hai người, một người đẹp như nữ thần, trên người cô mặc bộ đồ da màu đen quần rách gối áo khoác da cùng màu, tóc buộc đuôi ngựa, chân đi một đôi giày cao cổ cũng màu đen, một thân màu đen bộ đồ ôm sát người tôn lên dáng người tuyệt đẹp của cô, khuôn mặt lạnh lùng không trang điểm nhưng nước da trắng như trứng gà bóc không cần trang điểm của cô cũng rất xinh đẹp, trông cô lúc này thật bụi bặm nhưng lại có một loại khí thế ngút trời, nhìn qua cũng có thể đoán được người này chị đại của tổ chức Hắc Đạo người có cá tính, xinh đẹp làm việc dứt khoát, khuôn mặt lạnh lùng. Xuất hiện cùng cô lại là một bạch mã hoàng tử có vóc người chuẩn khuôn mặt đẹp trai như được trạm trổ, khí thế cũng không thua kém gì cô, anh một thân cũng là màu đen anh mặc một bộ vét trắng thối được cắt may tỉ mỉ, khuôn mặt cũng lạnh lùng như vậy. Hai người đi cùng nhau trông rất hợp đôi, một cặp trai tài gái sắc cùng nhau đi vào bên trong đại sảnh thật sự khiến người ta ngưỡng mộ mà, nhưng mọi người cũng không khỏi bàn tán, vì sao chị đại của tổ chức Hắc Đạo trước giờ chưa từng xuất hiện ở bất cứ bữa tiệc nào, ngay cả tiệc giao lưu giữa các bang phái cô cũng chưa từng xuất hiện mọi việc đều ủy quyền cho Nam Kỳ, vậy mà hôm nay vừa xuất hiện đã đi cùng một người đàn ông đẹp trai bức người đến như vậy.

Triệu Mai và Nam Kỳ đang ở trên lễ đài tuyên thệ với cha sứ, Kiều Linh Nhi cùng Dương Gia Vĩ yên lặng nhìn cô dâu xinh đẹp và chú rể điển trai cùng nhau sánh vai trên giáo đường, Dương Gia Vĩ liếc nhìn Kiều Linh Nhi bên cạnh anh rất mong đợi một ngày không xa anh và cô cũng có thể như bọn họ trở thành một cặp vợ chồng, Kiều Linh Nhi chăm chú nhìn hai người họ hạnh phúc bên nhau, trong lòng cô cũng có phần vui vẻ, nhưng lại nghĩ đến bản thân đời này cô sẽ không được làm cô dâu, càng không được chung sống với người mình yêu trong lòng cô lại rấy lên sự chua xót, mãi mê suy nghĩ không để ý có người đang nhìn mình đắm đuối. Tuấn Phong cùng Lâm Hải đi tới chào hỏi cô: "Chị đại chị cũng tới sao? hai người bọn họ được chị tới dự lễ cưới thật là vinh hạnh nha!" vừa nói Tuấn Phong vừa nhìn về phía Triệu Mai và Nam Kỳ đang đi xuống khỏi lễ đài. Kiều Linh Nhi không trả lời lại, cô nhìn một lượt quanh phòng có thể thấy tập hợp rất nhiều bang phái ở đây xem ra Nam Kỳ cũng không phụ sự kì vọng của cô, có thể giao lưu quen biết nhiều bang như vậy. Triệu Mai và Nam Kỳ thấy cô liền hướng tới chỗ cô đi lại, Triệu Mai trên môi luôn nở nụ cười hạnh phúc, khoác tay Nam Kỳ tiến lại gần, Triệu Mai: "Chị đại, em rất vui khi thấy chị tới, chị quả thật là rất coi trọng tụi em, cảm ơn chị đã tới" Triệu Mai cười vui vẻ nói. Nam Kỳ đứng bên cạnh cô trông cũng rất tuân tũ, lúc này anh cũng rất hạnh phúc, gật đầu chào Kiều Linh Nhi.

Kiều Linh Nhi cũng đáp lễ gật đầu lại với hai người: "Không cần cảm ơn, tôi chỉ là muốn tới chúc phúc cho hai người", Dương Gia Vĩ này giờ dường như bị bỏ rơi không ai chú ý tới anh đang đứng cạnh cô cả: "Triệu Mai, Nam Kỳ chúc hai người trăm năm hạnh phúc" anh vui vẻ nói. Lúc này mọi người mới quay qua nhìn anh, Triệu Mai vui mừng nói: "Dương tổng, thật tốt, anh thật sự đi cùng chị đại tới đây sao?".

Dương Gia Vĩ gật đầu: "Đúng vậy" mọi người lại quay sang nhìn Kiều Linh Nhi với đôi mắt khó hiểu, sao hôm nay chị đại lại dễ tính như vậy, chịu đi dự tiệc lại còn đi chung với đàn ông nữa chứ thật là kì lạ nha. Kiều Linh Nhi thấy ánh mắt soi mói của mọi người đổ dồn về phía mình cô lạnh lùng nói: "Thu hồi ánh mắt của mọi người lại ngay cho tôi, cũng chỉ là đi chung thôi không có gì lạ". Mọi người ngay lập tức chuyển dời ánh mắt của mình khỏi người cô, Nam Kỳ lên tiếng: "Được chị đại và cả Dương Tổng đây chúc phúc quả thật là vinh hạnh của chúng tôi". Điện thoại của Dương Gia Vĩ bất chợt kêu lên, anh xin phép mọi người ra ngoài trước, Nam Kỳ cùng Triệu Mai cũng đi tiếp khách, đây là tiệc đứng nên Kiều Linh Nhi cũng không muốn đứng mãi chỗ này, rất ồn ào cô đi ra sau vườn đứng hóng gió một mình, yên tĩnh ngắm trăng.

Trong không gian yên tĩnh vắng lặng như tờ, cô nghe thấy có tiếng bước chân, tuy rất nhỏ nhưng cô cũng đã được học qua lớp huấn luyện sát thủ, nên cũng rất tinh ý một tiếng động nhỏ cũng không qua được mắt cô, ngay lập tức cô xoay người lại, thấy có một anh chàng phục vụ tiêng tới gần cô, trên tay cầm một khay thức uống, đưa tới trước mặt cô lễ phép nói: "Tiểu thư xin mời dùng, chủ nhân của bữa tiệc đã căn dặn tôi mang nước ép hoa quả tới cho cô", Kiều Linh Nhi liếc nhìn anh ta một chút sau đó vẫn không từ chối cầm ly nước lên: "Được rồi, anh ra đi", anh phục vụ gật đầu nhìn cô chăm chăm, thấy cô đưa ly nước lên uống mới nhanh chóng rời đi Kiều Linh Nhi vẫn cầm ly nước trên tay, ánh mắt hướng lên bầu trời nhìn những ngôi sao sáng trên bầu trời. Kiều Linh Nhi phát hiện ra bên vách tường có người đang ẩn nấp, nhưng cô chưa kịp suy nghĩ gì đã cảm thấy đầu óc choáng váng, cảnh vật xung quanh mơ hồ mọi thứ đảo lộn, ngay sau đó cô ngã xuống ly nước trên tay rơi xuống vỡ tan. Người đang ẩn nấp lập tức phóng ra như tên bắn vác Kiều Linh Nhi trên vai sau đó chạy rất nhanh, một lúc sau cô cảm nhận được anh ta ném cô vào một chỗ cũng rất êm ái, anh ta nhanh chóng lên xe ngồi vào ghế lái phụ, trên xe tại vị trí lái có một người nữa anh ta quay lại nhìn nháy nháy cô nở nụ cười tà ác nói: "Tôi đã cho cô ta uống thuốc liều mạnh, phải qua 6 tiếng nữa mới có thể tỉnh lại" nghe giọng nói có chút quen quen Kiều Linh Nhi cố gắng mở mắt nhìn đáng người phía trước, vóc dáng và bộ đồ anh ta đang mặc lại cả giọng này nữa, cô đã nhớ ra anh ta chính là người phục vụ đã đưa nước tới cho cô. Nhìn hai người bọn họ cô đã đoán ra được bọn họ thực gia đã lên kế hoạch muốn bắt cô, mặc dù biết trong ly nước đó có gì đó nhưng cô vẫn muốn xem họ muốn làm gì, hơn nữa cô cũng đã sớm phát hiện ra có người theo dõi cô mấy ngày nay, cô không muốn vạch trần ngay sẽ đánh rạn động cô vậy nên cô đang rất tò mò bọn chúng ruột cuộc muốn làm gì. Nằm sau ghế cô đau đầu, choáng váng mặc dù cô đã sớm được huấn luyện miễn dịch với mất loại thuốc gây mê này, nhưng loại thuốc này thật sự có tính năng gây mê rất tốt mặc dù không làm cho cô mất đi ý thức, nhưng vẫn khiến toàn thân cô vô lực nằm bẹp một chỗ có điều đại não vẫn có thể hoạt động rất tốt, chỉ cần cho cô thời gian khoảng 2 giờ đồng hồ cô sẽ hoàn toàn bình phục.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Bắt cóc

Xe chạy một thời gian khá lâu sau mới chịu dừng lại, Kiều Linh Nhi lúc này cũng đã tỉnh lại nhưng vì sự an toàn của mình cô vẫn giả vờ nằm yên bất động. Người đàn ông lái xe nói chuyện với tên bên cạnh, cô biết anh ta tên Phi Vũ còn người phục vụ vừa rời đưa nước tới cho cô tên Phi Long, hai họ người nói gì đó với nhau nhưng vì nói nhỏ, âm lượng lại chỉ đủ hai người nghe hơn nữa cô nằm ở ghế sau khoảng cách cũng khá xa nên dù cố gắng đến mấy cũng không Nghe ra họ đang nói gì, hai người họ cùng nhau xuống xe sau đó mở cửa sau ra, cô cảm giác thân thể mình bị vác trên vai.

Phi Vũ: " cậu đưa cô ta lên trên trước đi tôi đi báo cáo tình hình với đại ca, nhớ trông coi cô ta cẩn thận ".

Phi Long: " Dạ "

Nghe thấy tiếng bước chân ngày càng xa, cô khẽ nhướn mắt nhìn xung quanh, theo như thời gian hai giờ đồng hồ chạy xe từ nội thành tới đây, lại thêm quang cảnh hẻo lánh xung quanh cây cối mọc cao như vậy xa xa còn nghe thấy tiếng sóng vỗ, nếu vậy theo như suy đoán của cô thì chắc hẳn họ đã đưa cô tới ngoại ô thành phố.

*****

Nhà thờ,

Dương Gia Vĩ sau khi nhận điện thoại xong, anh quay lại tìm cô nhưng lại không thấy cô đâu, anh tới chỗ đám người Tuấn Phong và Lâm Hải đang đứng cách đó không xa lịch sự hỏi: " Hai người có thấy Kiều Linh Nhi đâu không? ".

Tuấn Phong: " Vừa rồi tôi thấy chị đại đi về phía sau vườn "

Dương Gia Vĩ: " Vậy tôi đi tìm cô ấy ", sao anh lại có linh cảm không hay, có phải cô đã xảy ra chuyện gì rồi không, nhưng dù sao cô cũng là chị đại của tổ chức Hắc Đạo ai có khả năng làm hại cô chứ. Nghĩ vậy nhưng trong lòng anh lại cảm thấy bất an vô cùng, ra tới sau vườn anh đi vòng vòng quanh sân nhìn ngó lung tung không ngừng kêu tên cô: " Kiều Linh Nhi.. Kiều Linh Nhi.. em ở đâu... Kiều Linh Nhi em ra đây cho tôi " anh gọi rất nhiều lần nhưng trả lại anh chỉ là sự im lặng và tiếng gió thổi. Dương Gia Vĩ trầm nghĩ " Hay cô đã trở về nhà trước " anh lấy điện thoại ra gọi cho cô nhưng lại không gọi được, khiến anh càng thêm lo lắng. Dương Gia Vĩ gọi cho Kiều Nhất Hùng hỏi cô đã về nhà chưa lại bị Kiều Nhất Hùng tức giận nói: " Cậu đưa em gái tôi đi mà giờ lại đi hỏi tôi con bé đang ở đâu là sao? ruột cuộc đã xảy ra chuyện gì? cậu mau nói đi "

Dương Gia Vĩ: " Không có gì chỉ là tôi không thấy cô ấy trong bữa tiệc nghĩ là cô ấy về nhà trước nên mới gọi hỏi cậu, nếu chưa về thì có lẽ vẫn ở đây, mình đi tìm cô ấy trước đã " nói xong liền cúp máy. Anh cầm điện thoại trong tay gất gao suy nghĩ, " cô cuối cùng là đã đi đâu chứ? " đang định bước vào bên trong đại sảnh nhà thờ tìm kiếm bóng dáng cô, thì anh vô tình đập trúng mảnh vỡ thủy tinh, anh cúi xuống xem chiếc li đựng nước ép trái cây bị vỡ, nước trái cây vẫn còn thấy ở đây nhưng cũng đã khô không ít, vậy có nghĩa là người làm rơi nhất định đã dòi đi được một khoảng thời gian rồi. Trong đầu anh chợt nghĩ tới hình ảnh Kiều Linh Nhi, anh nhìn ngó xung quanh vách tường phát hiện nhà thờ có lắp đặt camera, anh nhanh chóng đi vào đại sảnh tìm Tuấn Phong hỏi anh ta phòng kiểm tra an ninh của nhà thờ ở đâu, Dương Gia Vĩ cùng đám người Tuấn Phong và Lâm Hải đi tới đó kiểm tra lại hình ảnh camera ở sau vườn nhưng chỉ thấy đoạn Kiều Linh Nhi đứng đó một mình sau đó có người phục vụ tới đưa nước cho cô uống, cảnh sau đó lại không thấy cô đâu nữa, ba người khó hiểu nhìn nhau sau đó Dương Gia Vĩ hỏi người giám sát: " Sao lại không thấy cảnh cô gái này rồi đi? "

Anh ta khẽ nhún mày nói: " Tôi cũng cảm thấy rất lạ, lúc đó tự động hệ thống giám sát bị xâm nhập hình ảnh chỉ dừng tại thời điểm cô gái này đứng đây sau khi khắc phục được sự cố thì không thấy nữa "

Dương Gia Vĩ lại chuyển tầm mắt tới ly nước bị rơi bể trên màn hình, Tuấn Phong và Lâm Hải cũng để ý tới chi tiết này ba người liếc mắt với nhau như cùng nghĩ tới một vấn đề nào đó cả ba nhanh chóng ra khỏi phòng giám sát đi tới sau vườn. Cả ba cùng nhau xem xét hiện trường, có vẻ như chuyện Kiều Linh Nhi biến mất và camera đứng lúc đó lại bị người khác xâm nhập đây chắc hẳn không phải sự trùng hợp ngẫu nhiên, mà đã có người nhúng tay vào, ly nước cùng người phục vụ kia có lẽ cũng có liên quan đến chuyện này, Lâm Hải là người rành về vấn đề này nhất, anh cúi người xuống lấy trong túi ra một ống nghiệm nhỏ lấy ít mẫu nước đem đi kiểm tra.

Dương Gia Vĩ cùng Tuấn Phong đi kiểm tra tình hình xung quanh, sau lễ cưới Triệu Mai và Nam Kỳ cũng được báo tin hai người nhanh chóng thay đồ bình thường chạy tới.

Triệu Mai: " Anh Phong, Dương Tổng, đã phát hiện ra gì chưa? đã có tin tức của chị đại chưa? " Triệu Mai gấp gấp hỏi giọng nói không giấu khỏi sự lo lắng.

Dương Gia Vĩ: " Tôi đã cho người đi tìm nhưng vẫn chưa có tin tức gì "

" Nam Kỳ cậu cũng hạ lệnh cho người trong tổ chức tìm kiếm tung tích của cô ấy đi và điều tra xem trong bữa tiệc có người nào khả nghi hay không? "

Nam Kỳ: " Tôi hiểu rồi, tôi sẽ cho người điều tra ngay " nói xong Nam Kỳ lấy điện thoại trong túi ra gọi đi.

Lâm Hải gấp gấp chạy lại: " Trong ly bước quả nhiên có chứa thuốc mê, hơn nữa lại là liều lượng mạnh " anh tức giận nói

Tuấn Phong: " Không cần nghi ngờ gì nữa, có người ra tay với chị đại "

Triệu Mai nghe vậy hết sức ngạc nhiên nói: " Là ai mới được chứ? ai lại to gan như vậy dám đụng tới chị đại của chúng ta "

Dương Gia Vĩ không thấy bất ngờ vì anh cũng đã nghĩ tới chuyện này rồi: " Mọi người chia nhau dẫn người đi lật tung các ngõ ngách trong thành phố này, nhất định họ chưa đi xa được theo như thời gian trên camera giám sát tính tới thời điểm này đã hai giờ đồng hồ rồi cần phải mau chóng tìm ra Linh Nhi, không thể để cô ấy xảy ra bất cứ chuyện gì " mọi người cùng nhau gật đầu rồi mau chóng dòi đi.

Dương Gia Vĩ chạy xe như bay trên đường tới thẳng biệt thự Kiều Gia, anh cũng đã thông báo tình hình với nhà họ Kiều biết. Kiều Nhất Hùng và Kiều Nhất Dũng đã đợi sẵn ở phòng khách. Dương Gia Vĩ vừa đi vào hai cha con họ đã nhanh chóng đứng dậy đi tới chỗ anh về mặt ai cũng tràn đầy sự lo lắng.

Kiều Nhất Dũng: " Gia Vĩ tình hình sao rồi? đã có tin tức gì chưa? tại sao lại xảy ra chuyện này? không phải con bé đi cùng cậu sao? " Kiều Nhất Dũng lo lắng hỏi.

Kiều Nhất Hùng: " Ba, ba bình tĩnh lại trước đã có gì từ từ nói, không nên kích động, sức khỏe của ba không được tốt, rất dễ phát bệnh " Kiều Nhất Hùng đỡ ông tới ghế ngồi sau đó quay sang nói với Dương Gia Vĩ vẫn đứng yên ở cửa: " Cậu vào nhà đi, nói tình hình cụ thể cho mình biết "

Dương Gia Vĩ đi vào trong, ngồi xuống ghế đối diện hai cha con nhà họ Kiều anh kể lại mọi chuyện cho hai người biết. Kiều Nhất Hùng tức giận nói: " Sao bọn họ lại nhắm vào con bé, nó thì đắc tội với ai chứ? "

Kiều Nhất Dũng: " Cũng có thể họ muốn bắt cóc tổng tiền, nếu vậy thì ta sẽ gửi tiền cho họ chỉ mong họ đừng làm hại tới con bé " Kiều Nhất Dũng đau lòng nói.

Dương Gia Vĩ: " Nếu đây là vụ bắt cóc tổng tiền thì mọi chuyện sẽ dễ dàng giải quyết, nhưng nếu không phải như vậy thì Linh Nhi rất có thể sẽ gặp nguy hiểm "

Kiều Nhất Hùng cũng cho người tìm kiếm tung tích của Kiều Linh Nhi, Dương Gia Vĩ cũng huy động tất cả người của anh chia nhau tìm kiếm, hiện tại trong thành phố rất náo loạn, cả các thành phố lân cận cũng không khỏi bị ảnh hưởng nhờ sự quen biết rộng rãi của tổ chức Hắc Đạo mà tất cả các bang phái sau khi biết chuyện cũng đã nỗ lực tìm kiếm lật tung tất cả các thành phố lân cận.

*****

Phi Long vác Kiều Linh Nhi đi vào cổng chính của một tòa nhà, cánh cửa tự động mở ra, cô hé mắt nhìn xung quanh trong sân quả thực rất to, vào cửa nhà cô lập tức nhắm mắt lại.

Phi Long vừa bước tới cửa đã có rất nhiều người lên tiếng chào một cậu: " Anh Long "

Phi Long: " Ủ " một tiếng rồi tiếp tục bước đi, anh ta vác cô lên bậc thang từ trên cao nhìn xuống cô thấy, căn phòng khách rất to, thiết kế hiện đại bên dưới có rất nhiều người khoảng mười người đang canh gác ở cửa ra vào. Phi Long vác cô lên tầng hai sau đó lại có người chào anh ta lần này dường như ít người hơn cô chỉ nghe thấy giọng của hai người đàn ông gọi anh ta một tiếng: " Anh Long "

Phi Long: " Mở cửa " bọn họ nhanh chóng mở cửa, vào bên trong gian phòng rất tối, anh ta đặt cô lên một chiếc ghế sau đó trói tay cô ra sau ghế dựa sát vào vách tường, cũng may anh ta không trói chân cô lại. Sau Khi trói xong anh ta không dời đi ngay mà lại cúi xuống trước mặt cô, đưa tay lên vuốt ve khuôn mặt cô nhỏ giọng nói: " Cô gái này thật xinh đẹp, quả thật rất giống một thiên thần chỉ đáng tiếc là bị đại ca nhìn trúng "

nếu không phải cô đang bị trói thì nhất định cô đã bẻ gãy tay anh ta rồi, anh ta lại giám đụng vào người cô thật là chán sống rồi mà, Phi Long chăm chú nhìn cô một lúc mới lưu luyến rời đi. Kiều Linh Nhi vẫn yên lặng gục đầu xuống giả vờ như chưa tỉnh cô nghe thấy tiếng nói bên ngoài cửa hình như là Phi Long nói với hai người ngoài cửa: " Canh giữ cẩn thận nếu cô ta bỏ trốn hay gặp chuyện gì bất trắc đại ca nhất định sẽ không tha cho các cậu đâu, nghe rõ chưa. Cả hai đồng thanh nói: " Rõ "

Kiều Linh Nhi yên lặng một lúc lâu cũng mở mắt cô giả bộ lắc lắc cái đầu của mình ra về đầu đầu sau đó trung ra cái bộ mặt ngờ ngác nhìn khắp phòng, xung quanh căn phòng không có thứ gì đối diện cô chỉ có một đôi ghế salong và một cái bàn trà, tất cả rèm cửa đều bị buông xuống, trên đầu cô treo một cái đèn chụp. Xem ra đây là phòng bọn họ dùng để giam giữ cô, Kiều Linh Nhi quan sát một lượt rất nhanh cô đã phát hiện ra có một cái camera nhỏ hàng tiền tiến nhất hiện nay, nếu không phải chú ý quan sát kỹ lưỡng sẽ rất khó phát hiện ra. Cô biết họ đang ngầm quan sát mọi động tĩnh của cô, vậy nên cô tựa người ra sau ghế thoải mái nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Họ muốn chơi với cô vậy cô cũng cần phải giữ gìn sức khỏe mình thật tốt để cùng họ chơi đùa.

*****

Sáng hôm sau,

Nghe thấy tiếng bước chân ngoài cửa sau đó là tiếng chào: " Đại ca ". Cánh cửa được mở ra, Kiều Linh Nhi không vội mở mắt cô vẫn ngồi yên không nhúc nhích, khi nghe tiếng cửa đóng lại cô mới chậm rãi mở mắt ra. Trước mặt cô là một người đàn ông trung niên khoảng tầm 40 tuổi, bên cạnh còn có Phi Long và Phi Vũ, ông ta ngồi chính giữa chiếc ghế salong trước mặt cô hai người kia đứng hai bên, trông rất có khí thế của một đại ca.

Ông ta nhìn cô đánh giá từ trên xuống dưới: " Quả thật rất giống với Nhượng Lan * lúc còn trẻ, vô cùng xinh đẹp, nét đẹp tựa thiên thần "

(*) Nhượng Lan: tên đầy đủ Lưu Nhượng Lan là mẹ của Kiều Linh Nhi

Kiều Linh Nhi cũng đánh giá ông ta, ông ta ăn mặc trang nhã khuôn mặt không che giấu vẻ tà ác, làn da ngăm đen, ông ta nhìn cô với ánh mắt mang theo vài tia thù hận, điều mà cô không ngờ ở người này là ông ta biết mẹ cô, vậy rốt cuộc ông ta là ai? là người như thế nào? Và ông ta bắt cóc cô có mục đích gì? thái độ của ông ta với cô vô cùng không giống như bọn bắt cóc tổng tiền. Thấy ánh mắt dò xét của cô ông ta khẽ nhướn mày nói: " Cô bé có muốn biết ta là ai không? "

Kiều Linh Nhi: " Ông muốn nói thì có thể tự nói ra, còn nếu không muốn thì tôi cũng không có cách nào khiến ông nói ra thân phận của mình, dù sao tôi cũng đang nằm trong tay ông ".

Ông ta: " Nói hay lắm, chuyện tôi muốn cho cô biết còn rất nhiều đấy cô bé, từ từ ta sẽ nói cho cô nghe, còn bây giờ ta có thể cho cô biết tên của ta, ta họ Hoàng tên Hữu Kiệt "

Hoàng Hữu Kiệt cái tên này sao lại nghe quen đến như vậy, trong đầu Kiều Linh Nhi hiện lên ý nghĩ " Hoàng Hữu Kiệt ông ta không phải là người Nam Kỳ đã nói với cô sao ông ta là người đàn ông đã gặp mẹ cô trước lúc mẹ cô qua đời, ông ta chắc hẳn có liên quan tới cái chết của mẹ cô và những tấm hình trong điện thoại của mẹ cô, cô đã cho người tìm kiếm bao nhiêu năm nhưng vẫn không lần ra tung tích của ông ta cứ như đã bốc hơi vậy. Mà giờ ông ta lại tự tìm tới cô nhưng hoàn cảnh bây giờ thật khác xa với tưởng tượng của cô, hiện tại thì cô bị ông ta bắt chứ không phải là cô bắt ông ta "

Hoàng Hữu Kiệt: " Cô có biết ta bắt cô về đây để làm gì không cô bé? "

kiều Linh Nhi: " Đừng có gọi tôi như vậy tôi không còn là cô nhóc mười mấy tuổi nữa vậy nên ông cũng đừng coi thường tôi "

Hoàng Hữu Kiệt: " Vẫn còn cứng miệng như vậy sao? ta sẽ cho cô nếm thử mùi vị đau khổ và hơn hết ta muốn nhìn thấy cảnh người ba của cô chỉ biết tro mắt nhìn con gái yêu quý của ông ta bị ta hành hạ mà không làm được gì..haha..haha" nói xong ông ta còn cất điệu cười đắc ý.

Kiều Linh Nhi nhìn ông ta với ánh mắt khinh bỉ: " Đừng vội đắc ý, trò chơi vẫn chưa kết thúc đâu, ông nghĩ nhốt tôi ở đây thì người của tôi sẽ không tìm ra sao? "

Hoàng Hữu Kiệt: " Đợi tới lúc họ tìm ra cô thì chỉ có thể nhặt xác của cô thôi " nói xong ông ta phất tay với Phi Vũ, anh ta nhanh chóng tiến lên trên đặt chiếc túi màu đen lên bàn rồi mở nó ra, trong đó có rất nhiều dụng cụ tra tấn, anh ta lấy ra một cái roi da đi tới chỗ cô. Đánh liên tiếp lên người cô rất nhiều phát nhưng cô không hề kêu lên một tiếng chỉ cắn răng chịu đựng, trên người cô mặc đồ da màu đen nên khi máu chảy ra rất khó nhìn thấy nhưng chẳng bao lâu đồ trên người bị anh ta đánh rách lộ ra mảng da thịt trắng nõn đang rỉ máu. Hoàng Hữu Kiệt thấy cô cắn răng chịu đựng mà không chịu kêu lên một tiếng khiến ông ta càng thêm tức giận, cô nhóc này thật cứng đầu mà, bị đánh đến vậy rồi mà vẫn không mở miệng xin tha. Hoàng Hữu Kiệt dơ tay lên, Phi Vũ lập tức dừng tay lại, ông ta đi tới gần chỗ cô cúi người xuống nắm lấy cằm của cô, ánh mắt phát ra tia lửa nói: " Đừng cố gắng tỏ ra mạnh mẽ trước mặt tôi, điều đó chỉ có hại chứ không có lợi đối với cô, có hiểu không, tốt nhất là nên ngoan ngoãn cho tôi "

Kiều Linh Nhi phẫn hận nhìn ông ta " cô không hiểu vì sao ông ta lại năm lần bảy lượt muốn phá hoại gia đình cô, lúc đầu là mẹ cô giờ lại nhắm vào cô và ba "

" Mục đích của ông đến cuối cùng là gì? " cô cố gắng kìm nén sự đau đớn khắp cơ thể gần từng chữ nói.

Hoàng Hữu Kiệt: " Từ từ cô sẽ biết thôi, không cần nóng vội ".nói xong ông ta liền hất mạnh tay bỏ cằm cô ra, khiến cô đau nhức vô cùng. Ông ta cùng đám người Phi Vũ, Phi Long đi ra ngoài.

Bọn họ nhốt cô một ngày một đêm không ăn không uống, cổ họng khô rát vết thương trên người cũng đã khô máu, cả ngày không được ăn gì vết thương trên người lại không ngừng truyền đến sự đau nhức khiến cô kiệt sức mà thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Sự thật

Cảm giác một người nào đó đang dùng sức thật mạnh lắc lư người cô, Kiều Linh Nhi choáng váng tỉnh dậy thân hình to lớn của Vũ Phi ngay trước mắt cô. Thấy cô tỉnh lại anh ta lui về sau đứng một bên chiếc ghế sofa, lúc này Kiều Linh Nhi mới nhìn rõ người đàn ông đang ngồi chính giữa không ai khác chính là Hoàng Hữu Kiệt. Ông ta nhìn cô với ánh mắt quý dật, sau đó lại chậm rãi nói: "Kiều Linh Nhi cô có muốn nhìn thấy bộ dạng nhếch nhác của mình hiện tại không, thật sự khiến người khác nhìn vào không khỏi cảm thấy đau lòng, nếu quả thật để người cha yêu quý của cô trông thấy cô lúc này không biết ông ta có phát bệnh mà chết hay không nữa...haha..haha"

giọng điệu đắc ý của ông ta thật khiến cô một phát giết chết ông ta, nếu không phải cô đang bị trói thì nhất định đã sớm cho ông ta đi gặp diêm la vương rồi.

Kiều Linh Nhi: "Hoàng Hữu Kiệt ông quả thật là một người hèn hạ, đến ngay cả người phụ nữ của mình cũng không giữ được lại để cho bà ta quần lấy ba tôi, sự nghiệp của ông cũng do ông bắt tài mà dẫn đến phá sản, những chuyện đó đều do ông mà ra sao lại có thể trách ba tôi, ông không đầu lại ba tôi lại dùng thủ đoạn bắt cóc tôi uy hiếp ông ấy thật là vô sỉ, tôi khinh thường ông.

Hoàng Hữu Kiệt toàn thân bốc hỏa, ông chưa từng bị ai sỉ nhục như vậy, hôm nay con nhỏ này lại ngang nhiên trước mặt thuộc hạ của ông hạ nhục ông, Hoàng Hữu Kiệt búng búng sát khí tiến tới trước mặt cô, vung tay đánh xuống khuôn mặt cô một bạt tai thật mạnh dư thừa như là dùng hết sức lực, Kiều Linh Nhi choáng váng ngã ra sàn nhà một ngụm máu đỏ tươi. Ngẩng mặt lên nhìn người đàn ông đang giận dữ trước mặt mình, cô không hề hoảng sợ nhếch miệng cười: "Nếu ông có bản lĩnh thì hay giết chết tôi đi, đừng làm ra những chuyện khiến người khác khinh bỉ như vậy"

Hoàng Hữu Kiệt cười lạnh: "Để cô chết như vậy thật quá dễ rồi cho cô, tôi muốn cả cô và người ba yêu quý của cô phải chịu đau đớn trước khi chết như vậy mới khiến ta hả lòng hả dạ. Có phải cô vẫn đang tìm kiếm kẻ đã khiến mẹ cô tự tử phải không, ha...ha...dù gì cô cũng là người sắp chết tôi coi như giúp cô giải quyết thắc mắc này, người đó chính là ta, chính ta đã gửi những bức ảnh đó, cũng chính ta đã tìm gặp mẹ cô ta muốn bà ta cùng nhau hợp tác, ta cho bà ta hai lựa chọn một là cùng ta giành lại người mình yêu, hai là hay tự kết liễu đời mình, ta đã để lại cho bà ta một hộp thuốc ngủ ta thật không ngờ được bà ta quả thật là một người ngu ngốc, không những không chịu làm theo lời ta nói mà lại chọn cách kết liễu đời mình. Bà ta nghĩ hy sinh mạng sống để tác thành cho người mình yêu là chuyện vĩ đại lắm hay sai thật nực cười, đó thực chất chỉ là một việc làm ngu xuẩn"

Kiều Linh Nhi, tuy cô đã đoán ra chính là Hoàng Hữu Kiệt làm nhưng khi nghe chính miệng ông ta thừa nhận, cô không khỏi tức giận ánh mắt lạnh lẽo nhìn ông ta, cô thật sự hận người đàn ông này đến thấu xương. Hoàng Hữu Kiệt nhìn cô bằng ánh mắt thích thú: "Không chỉ có vậy, ta nghe nói trong suốt bảy năm nay cô luôn hận ba mình, cho rằng mọi lỗi lầm đều do ông ta gây ra phải không, thật ta mọi chuyện đều do ta làm, ông ta cũng cần bản không có yêu Minh Thư cũng tại bà ta quá cố chấp, không quan tâm tới ta một lòng đi theo Kiều Nhất Dũng để rồi bây giờ bà ta cần bản không nhận được bất cứ thứ gì từ ông ta, ngay cả một chút danh phận đều không có" thấy sắc mặt Kiều alinh Nhi thay đổi liên tục, ông ta nhếch miệng nở ra một nụ cười sau đó lại tiếp tục đã kích cô: "Sao vậy cô nhóc, biết được sự thật nên cảm thấy rất sốc sao? Cảm thấy có lỗi, hối hận vì đã hiểu lầm ba cô lâu đến như vậy sao? Rất muốn chuộc lỗi?...haha...rất tiếc không kịp nữa rồi, cô hãy ôm lỗi lầm của mình đi gặp mẹ cô dưới suối vàng đi" Kiều Linh Nhi cả kinh nhìn ông ta, cô vẫn chưa bình tĩnh tiêu hóa hết lời nói của ông ta, tâm trạng cô lúc này quả thật giống như ông ta đã nói, cô thật sự đã hiểu lầm ba mình, tất cả đều là lỗi của Hoàng Hữu Kiệt người đàn ông đáng chết đang đứng trước mặt cô. Cô không thể cứ thế mà chết trong tay ông ta được, cô còn nợ ba một lời xin lỗi nghĩ vậy tâm trí cô liền trở nên minh mẫn hơn bao giờ hết.

Hoàng Hữu Kiệt phát tay với Phi Long, anh ta nhanh chóng tiến lại gần cô dùng băng keo bịt miệng cô lại sau đó lại, rút điện thoại từ trong túi ra đứng cách xa cô tầm hai, ba mét lưu loát bấm bấm cái gì đó trên màn hình, Hoàng Hữu Kiệt nhàn nhã ngồi lại vị trí ghế sofa chân trái vắt lên chân phải, ung dung hướng mắt nhìn cô, trên mặt ông ta hiện lên một tầng tà ác, ánh mắt mang theo sự căm ghét và hận thù.

*****

Dương Gia Vĩ cùng hai cha con nhà họ Kiều đang cùng ở trong phòng khách nhà họ Kiều, sáng sớm Dương Gia Vĩ đã tới đây xem xét tình hình, trong lúc ba người đang trầm tư suy xét lại mọi việc để tìm ra người có động cơ gây án nhất thì điện thoại của Kiều Nhất Dũng lại đổ chuông. Ba người căng thẳng cực độ nhìn dây số lạ trên màn hình điện thoại, Kiều Nhất Dũng cũng cho là rất có thể chính là bọn bắt cóc gọi tới nhưng bọn chúng lại gọi cho ông bằng cách gọi video, ông liếc mắt nhìn Kiều Nhất Hùng và Dương Gia Vĩ sau khi thấy hai người họ gật đầu ông căng thẳng bấm nút nhận. Rất nhanh trên màn hình xuất hiện hình ảnh Kiều Linh Nhi, bị trói trên ghế toai thân bị đánh đến nổi bộ đồ da ôm sát người cũng bị đánh rách lộ ra từng đường roi nhuộm máu trên miệng bị bịt bằng băng dính, khóe môi còn vương một dòng máu đỏ tươi, khuôn mặt tái nhợt. Nhìn thấy đứa con gái mà ông yêu quý nhất bị người ta hành hạ đến thế thảm như vậy, Kiều Nhất Dũng không khỏi kích động: "Linh Nhi con không sao chứ? Con đang ở đâu? Ba rất lo cho con, con hãy cố gắng chịu đựng ba sẽ tới cứu con".

Kiều Linh Nhi nhìn thấy ánh mắt đau thương của ông, khuôn mặt ông đầy vẻ lo lắng, trái tim cô đau đớn vô cùng cô thật hối hận vì đã đối xử không tốt với ông suốt bảy năm qua, cô hòng cô ghen cứng, nước mắt không tự chủ rơi xuống khôngbphari vì cô bị đánh mà cảm thấy đau đớn, mà vì trong lòng cô đang rất đau đớn đau đến nghẹn ngào. Dương Gia Vĩ và Kiều Nhất Hùng đứng bên cạnh cũng nhìn thấy hình ảnh này, Dương Gia Vĩ bình tĩnh lấy máy tính không ngừng gõ xuống bàn phím cố gắng truy tìm tung tích của cô từ đường truyền đang kết nối với tên bắt cóc kia. Kiều Nhất Dũng nhìn thấy cô khóc thì không kim lòng được, ông cho rằng cô bị bọn họ hành hạ đến khổ sở nên nhìn thấy ông mới khóc như vậy: "Linh Nhi, con phải mạnh mẽ lên, không được khóc con phải tin tưởng ta, nhất định ta sẽ cứu được con, không được nản lòng nghe ta cố gắng chịu đựng, không được bỏ cuộc có biết chưa?"

Hoàng Hữu Kiệt nghe được giọng nói lo lắng đầy kích động của Kiều Nhất Dũng, ông ta không khỏi vui mừng cái ông ta muốn thấy nhất là cảnh tượng này, ông ta cười cợt nói: "Kiều Nhất Dũng không ngờ ông cũng có ngày này, sao? Cảm giác bây giờ của ông có phải rất khổ sở không nhìn đứa con gái yêu quý của mình đang bị tôi nắm giữ mạng sống có phải rất sợ hãi hay không?".

Kiều Nhất Dũng nghe ra được giọng nói này là của ai, ông càng thêm kích động: "Hoàng Hữu Kiệt sao lại là người? Người có mục đích gì? Sao lại bắt cóc con gái ta? Nếu muốn trả thù ta thì hãy tới tìm ta, không được làm hại con gái ta, người nghe rõ không?".

Hoàng Hữu Kiệt: "Có mục đích gì sao? đương nhiên là muốn nhìn thấy ông phải khổ sở rồi, tôi muốn ông nhìn thấy con gái ông bị tôi giết chết mà không hề làm được gì chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn...haha...ha" nói xong kết nối liền bị cắt đứt, Kiều Nhất Dũng vốn bị bệnh tim ông không thể chịu được đã kích lớn như vậy, căn bệnh liền tái phát, má Trần nhanh chóng đưa thuốc cho ông uống, Kiều Nhất Hùng sắc mặt trắng bệch thều thào nói: "Nhất Hùng con nhất định phải cứu được Linh Nhi, nhất định phải cứu được con bé". Kiều Nhất Hùng gật đầu với ông, sau đó phân phó cho má Trần và Nhật Vân chăm sóc cho ông, còn mình thì theo địa chỉ mà Dương Gia Vĩ đã để lại theo lời căn dặn của anh đi giải cứu Linh Nhi. Dương Gia Vĩ sau khi tra được vị trí của cô đã nhanh như chớp chạy xe tới nơi mà cô đang bị giam giữ, trên đường đi không ngừng gọi điện thoại phân phó người tiếp ứng trong ngoài. Mặc dù ngoài mặt anh tỏ ra bình tĩnh nhưng không ai biết được lòng anh nóng như lửa đốt, anh không ngừng mong cho cô an toàn tới lúc anh tìm được cô, nhất định không được xảy ra chuyện gì, tốc độ lái xe càng nhanh, anh gần như phóng hết tốc độ lao như một tia chớp trên đường.

Bạn đang đọc truyện *Dương Gia Vĩ Em Yêu Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.